

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

ANAYASA KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

20 Ocak 2014 Pazartesi

ANAYASA KOMİSYONU
GÖRÜŞME TUTANAKLARI

20 Ocak 2014 Pazartesi

---0---

K O N U

Sayfa

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (HSYK)

1:51

İÇİNDEKİLER

	<u>İl</u>	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM		1:51
Faruk BAL	Konya	1:6, 8, 15:16, 17
İdris ŞAHİN	Çankırı	3
Mehmet ŞANDIR	Mersin	4, 11:14
Ertuğrul GÜNAY	İzmir	4, 11
S. Nevzat KORKMAZ	Isparta	5, 15:16, 18
Atilla KART	Konya	7:10, 15, 16, 17
Bekir BOZDAĞ (Adalet Bakanı)	Yozgat	7, 13
Fatih ŞAHİN	Ankara	10:11
Ali Haydar ÖNER	Isparta	11
Ahmet AYDIN	Adıyaman	16:18
Önerge		18
Uğur BAYRAKTUTAN	Artvin	18:21
Faruk BAL	Konya	19, 20, 35, 36, 37:38, 42, 44, 47, 48:50
Mehmet ŞANDIR	Mersin	19, 37, 39, 46:48
Atilla KART	Konya	20, 25, 32:34, 35, 37, 38, 43, 44:46, 49, 50:51
Ertuğrul GÜNAY	İzmir	21:26, 36, 40
İdris ŞAHİN	Çankırı	25, 42:44, 45:46, 47, 48:49
Ali Haydar ÖNER	Isparta	25
S. Nevzat KORKMAZ	Isparta	26:29, 36, 38:39, 43, 44, 45
Fatoş GÜRKAN	Adana	29
Rıza TÜRMEN	İzmir	29:30, 39:40
Murat BAŞESGİOĞLU	İstanbul	30:32

Ahmet AYDIN
Bekir BOZDAĞ (Başbakan Yardımcısı)
Ali SERİNDAG
Ali AŞLIK

Adıyaman 33:34, 35:37, 38
Yozgat 33, 50
Gaziantep 40:42
İzmir 41

Açılma Saati: 15.02
Kapanma Saati: 19.11

BİRİNCİ OTURUM

20 Ocak 2014 Pazartesi

Açılma Saati: 15.02

BAŞKAN: Burhan KUZU (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: İdris ŞAHİN (Çankırı)

SÖZCÜ: İsmet SU (Bursa)

KÂTİP: Fatoş GÜRKAN (Adana)

_____0_____

BAŞKAN – Sayın Bakanım, Komisyonumuzun çok değerli üyeleri, değerli misafir milletvekili arkadaşlarımız, değerli basın mensupları; hoş geldiniz, şeref verdiniz.

Komisyonumuzun bugünkü toplantısı 26'ncı madde çerçevesinde üye tam sayımızın üçte 1'ini aşan 9 üyelik bir üyemizle istenen bir toplantı üzerine yapılmıştır. Gündemdeki görüşülmesi gereken konu “**Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi**” olarak isimlendirilen ama asıl olarak “HSYK” dediğimiz ve esas komisyon olarak Adalet Komisyonunun görüştüğü bir konu.

Tabii tali komisyon olarak değişik konular değişik komisyonlara gönderiliyor. Bu konu da, hem bizim Komisyonumuz hem de Plan ve Bütçe Komisyonuna gönderilmiş. On günlük de süremiz var malum İç Tüzük çerçevesinde ama bugüne kadarki uygulamalarda, doğru ya da yanlış, bizden önceki dönemde de, bizim uygulamamızda da tali komisyon olarak Anayasa Komisyonu, Adalet Komisyonu –yani benim bildiğim, verilen bir soru üzerine verilen cevaptan, Genel Kuruldan aldığım bilgiyi söylüyorum- Dışişleri Komisyonu, Plan ve Bütçe Komisyonu hiç tali toplanmamış yani eski yıllarda da toplanmamış. Bu çerçevede, ben de eskilere dayanarak yazılı olarak esas komisyona çalışamayacağımızı bildirdim. Tabii, Komisyon Başkanı olarak bu sözlü ya da yazılı olarak bildiriliyor ama dediğim gibi, İç Tüzük'te böyle bir dayanan hüküm yok hani “Başkan bildirir.” filan diye. Ama uygulama hep böyle olmuş. Meclis Başkanı isterse süre verebiliyor, vermezse on günlük süre işliyor.

Geçen hafta üçte 1 arkadaşımızın toplantı talebini pazartesi günü Meclis Başkanı Komisyonumuza intikal ettirdi. Salı günü geldiğim zaman bunu elimde gördüm, bu talebi ve 13 tarihini taşıyor Meclis Başkanlığından gelen yazı. 14'ünde de yani salı günü de toplantıya çağırmış arkadaşlarımız ve saat ve gününü kendileri belirlemişler.

Benim kanaatim, İç Tüzük'te böyle bir yetki yok yani üçte 1 talep elbette ki var ama gün ve saatini sanırım Başkanlık belirler, öyle düşünüyorum. Biz de o toplantıya, hâliyle, üyelerimizin haberi olmadığından, böyle bir davetiye gitmediğinden gelememiş olduk. Perşembe günü bu toplantıyı yapmak üzere ben harekete geçtim ama bir cenazemiz oldu, sizlere ömür, onun üzerine memlekete gitme durumunda kaldım.

Bunu şunun için söylüyorum: Bir, üçte 1'lik toplantı en doğal hakları üyelerimizin, evvela bunun altını çizelim. İki, bu toplantıyı on gün içerisinde ben yapmayı düşündüm ama dediğim gerekçeyle olmadı. Üç, ben eski uygulamaya dayanarak böyle bir toplantı yapmayacağımı yazılı bildirdiğim için en azından rahat olarak hissettim kendimi çünkü hep uygulama böyle olmuş.

Bir şeyin altını daha çizeyim: Burada mesele bizim arkadaşlarımızın hani bu konuda, işte, suç işlendi gibi birtakım şeyler, bunlara dayanarak yapılan toplantı filan da değil, görevi ihmal anlamında da söylemiyorum. Bir şey daha söyleyeceğim, son cümlem: Meclis Başkanımız beni başsağlığı için aradığında bunu da o arada söyledi “ Ne düşünüyorsun? dedi. “Bu toplantıyı yapacağım Sayın Bakanım.” dedim. Buna rağmen bir yazı göndermiş. Niye göndermiş onu da bilemiyorum doğrusu. O yazı olmadan da bu toplantı zaten olacaktı -onun özellikle altını çizeyim- çünkü Meclis Başkanlığının komisyonlar üzerinde toplan, toplanma filan diye böyle bir emir komuta zinciri içinde de bir yetkisi yok, onu da burada söyleyeyim. Bu toplantının o yazıyla bir alakası da yok yani aksi hâlde her toplantıda Meclis Başkanı yazı yaz, “toplan” diyorsa toplan “toplanma” diyorsa toplanma, böyle bir şey olabilir mi yani? Böyle bir şeyi kabul edemiyorum, onu da basının huzurunda söylemek istiyorum. Ve bu son cümle çerçevesinde 9 üyemizden hangi arkadaşımız isteyecekse ilk sözü onlara vereceğim, böyle bir toplantıyı neden istediklerini...

Faruk Bey, siz mi Atilla Bey mi, hanginizden başlayalım?

Peki Faruk Bey, buyurun.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Bir cenazeniz olmuş, Allah rahmet eylesin, başınız sağ olsun.

BAŞKAN – Amin, sağ ol.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Bakanım, Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; bu toplantı... 17 Aralıkta başlayan yolsuzluk operasyonundan sonra ortaya çıkan durum şuydu: Bir, kaçakçılık organize ve mali şubede görevli kolluk kuvvetleri bir suç takibi için birtakım şüpheli kişilerin peşinde; o kişiler, işte, ayakkabı kutusuna, kasalara doğru gidiyor. Bu ekibin arkasında emniyet istihbarat şubesi yani şüpheliyi takip eden polisi takip eden emniyet istihbaratta görevli polisler... Üç, onların da arkasında kaçakçılık şube polisleri onları takip ediyor. Bu devletin yapısı bu.

İki, tırlar ortaya çıkıyor. Bu tırların sahibi filanca, filanca deniliyor, MİT deniliyor, efendim, bir insani yardım kuruluşu deniliyor. Polis, jandarma bir tarafta, MİT bir tarafta.

Üç, bununla ilgili soruşturmayı yapmakla görevli olan savcılara ve emniyet güçlerine karşı çok şedit bir muamele yapılıyor. Savcıya “Dur bakalım, seninle daha hesabım bitmedi.” gibi Başbakan nezdinde tehditler savruluyor. Bir gece içerisinde onlarca il emniyet müdürü görevden alınıyor. Emniyet Genel Müdürlüğünde büyük bir fırtına kopuyor, görevden almalar oluyor ve pek çok ilde de başta kaçakçılık organize şube ve mali polis olmak üzere müthiş bir tayin trafiği veya görevden alma trafiği oluyor. Bu, emniyet müdürleri açısından onları aşıyor ama şube müdürleri açısından yüzleri aşıyor, polisler açısından da binleri aşıyor. İşte, bu fotoğrafın ortaya koyduğu büyük bir korku ve büyük bir telaşa Mediste grubu bulunan Adalet ve Kalkınma Partisi bazı milletvekili arkadaşlarımızla birlikte bu kanun teklifini veriyor. Bu kanun teklifi kırk kırk yararak hesaplanmış bir teklif. Ben tebrik ediyorum, böyle bir mahareti gösteren arkadaşları hakikaten tebrik ediyorum. Bu, değme bir personel müdürünün yapacağı iş değil, değme bir insan kaynakları uzmanının yapacağı iş değil. Bu, çok planlanmış, çok özen verilmiş ve yargının elini kolunu bağlayıp nefes alabileceği bütün kanalları kapatarak iktidarın emrine ram etme teklifidir. Bu, Anayasa’nın kırk yerine aykırıdır. Dolayısıyla, bu, sadece Anayasa’ya aykırı değil; bu, aynı zamanda parlamenter demokrasinin kuvvetler ayrılığı ilkesine aykırıdır, yargının bağımsızlığı ilkesine aykırıdır, yargının tarafsızlığı ilkesine aykırıdır, hâkim teminatı ilkesine aykırıdır; demokrasiyi de bırakırsak bir kenara parlamenter demokrasiyi de bırakırsak bir kenara, bu, insanlığın, yüzlerce, binlerce yıl çatışarak, savaşarak, kan, ter dökerek ulaştığı hukukun üstünlüğü ilkesine aykırıdır. Dolayısıyla, bunun biz, Adalet Komisyonunda görüşülmesi yerine –Milliyetçi Hareket Partisi olarak- Anayasa Komisyonunda görüşülmesi gerektiğini ifade ettik. Bu düşüncelerimiz, ilk iki günde su petleriyle, iPad’lerle, tekmelerle ortaya çıkan müzakereler süreci içerisinde değerlendirmeye bile alınamadı. Anayasa’ya aykırılık iddiaları, Sayın İyimaya’nın bir kroşesiyle, ters yumruğuyla iki seksen yere serildi ve bir oylamada Anayasa’ya aykırılık iddiası reddedildi.

Bunun üzerine, orada bulunan Anayasa Komisyonu üyelerince –yanılmıyorsam tam tarihine bakayım- 11 Ocak günü akşam Anayasa Komisyonuna olağanüstü çağırısı içeren bir dilekçe verildi. Bu dilekçe, zatialinizin de ifade ettiği gibi, İç Tüzük’ün 26’ncı maddesi uyarınca Anayasa Komisyonunda bulunan azınlık milletvekillerinin hakkı olarak sizden istendi. Sizin hiçbir takdir yetkiniz yok. 9 imza geldiği zaman belirlenen günde saatte... Çünkü siz artık iradenizi koymuşsunuz, “Toplamıyorum.” diyorsunuz. “Toplamıyorum.” diyorsanız 9 milletvekilinin, 26’ncı maddenin son fıkrasındaki azınlık hukukuna tabi olacaksınız ve siz 11 Ocak günü akşam bundan haberdar oldunuz, telefonla size bilgi verildi. Zatialinizin bize yansıyan bilgisi “İncelettireceğim, incelettirdikten sonra uzmanların görüşüne göre hareket edeceğim.”

Sayın Başkanım, bu “azınlık hukuku” dediğimiz hukuk bir tek Anayasa Komisyonunda geçerli hukuk değil, bu Sendikalar Kanunu’nda var, Kooperatifler Kanunu’nda var, Dernekler Kanunu’nda var. Dolayısıyla, bu, hukukun bildiği bir şey, dolayısıyla sizin de bunu mutlaka bilmeniz lazım. Kaldı ki siz Anayasa hukuku profesörüsünüz ve on bir yıldır da bu Komisyonun Başkanı sizsiniz. Şimdi, atı alan Üsküdar’ı geçtikten sonra Anayasa Komisyonu, Adalet Komisyonu raporunu verdikten sonra toplanıp ne yapacak? Dolayısıyla yaptığınız bu, yanlış; bir.

BAŞKAN – Bir şeyi öğrenmek istiyorum Faruk Bey.

FARUK BAL (Konya) – İkinci yanlış...

Ben bir tamamlayayım da...

BAŞKAN – Yok, yok sorunuza cevap anlamında, millet duysun diye söylüyorum.

Yani ben şunu anlıyorum: Siz 26’ncı madde çerçevesinde üçte 1’iyle toplantı talep edeceksiniz.

FARUK BAL (Konya) – Evet.

BAŞKAN – Gün ve saat de vereceksiniz, ben ona uyacağım öyle mi?

FARUK BAL (Konya) – Biz vereceğiz evet.

BAŞKAN – Ha bunu bilelim evvela da herkes... İyi ki Anayasa Komisyonunu yer olarak gösteriyorsunuz bari hiç olmazsa.

FARUK BAL (Konya) – Tabii, biz vermediğimiz takdirde zaten siz idarenizi...

BAŞKAN – Böyle bir şey olabilir mi Allah aşkına ya, böyle bir şey olabilir mi?

FARUK BAL (Konya) – Tabii Sayın Başkan, siz zaten iradenizi “Ben toplantı yapmayacağım.” diye belirtmişsiniz.

BAŞKAN – Ee, tamam.

FARUK BAL (Konya) – Biz, o iradeye karşı çıkıyoruz. Biz “Şu gün şu saatte toplantıya davet ediyoruz.” diyoruz.

BAŞKAN – Onu kabul ettim ama herhâlde onu...

FARUK BAL (Konya) – Siz değil, biz davet ediyoruz.

BAŞKAN – Anladım da.

FARUK BAL (Konya) – Komisyon Başkanı olarak siz kararınızı belirtmişsiniz.

BAŞKAN – Yani, böyle bir divan denen şeyi yok sayıyorsunuz şu anda değil mi ama öyle bir şey yok yani.

FARUK BAL (Konya) – Hayır, oraya geleyim ben.

BAŞKAN – Neyse, bunları konuşalım ama oraya kadar güzel, ondan sonrasını kabul edemem kusura bakmayın.

FARUK BAL (Konya) – Sen neyi kabul et, etme; benim anlattıklarımı dinle de ben başka...

BAŞKAN – Saat konusuna kafam çalışmaz, onu söylüyorum.

FARUK BAL (Konya) – Şimdi benim söyleyeceklerimle belki zembereği kurarız daha iyi çalışır Sayın Başkan.

BAŞKAN – Peki, peki buyurunuz.

FARUK BAL (Konya) – Şimdi, siz kararınızı belirtip “Toplamayacağım.” dediniz, bitti. Siz orada iradenizi ortaya koydunuz. Artık bunu kabul etmeyen 9 milletvekili, sizin iradenize aykırı olarak “Biz olağanüstü toplantı istiyoruz, kaynağımız İç Tüzük.”

BAŞKAN – Doğru, buraya kadar bir sorun yok.

FARUK BAL (Konya) – Evet.

Siz toplantı yapmayacağınızı ifade ettiğiniz için, yapmayacağınızı belirttiğiniz için biz diyoruz ki: “Şu gün, şu saatte toplanacağız.” ve o gün, o saatte geliyoruz. Bu, bütün, Dernekler Kanunu, Sendikalar Kanunu ve Kooperatifler Kanunu’nda böyledir. Buraya geldik, geldiğimizde:

1) Şu masada toplantı var; Millî Eğitim Komisyonu Eskişehir toplantısını yapıyor.

BAŞKAN – Gayet doğal, kimsenin haberi yok çünkü sizin toplantınızdan?

FARUK BAL (Konya) – Sizin haberiniz var Sayın Başkan.

BAŞKAN – Olabilir.

FARUK BAL (Konya) – 11 Ocak günü sizin haberiniz oldu.

BAŞKAN – Olabilir, tamam. Onu siz mi belirliyorsunuz, saat olarak?

FARUK BAL (Konya) – 2) Zatıinaliniz yok burada.

BAŞKAN – Ben olsam hiç bu konularda durmam çünkü tutarlı bir tarafta durmuyorsun, Değerli Başkan.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Aşağıda toplantıdaydık biz, alt komisyon toplantısında iddik.

FARUK BAL (Konya) – Olabilir, olabilir de...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Nevzat Bey ile bizzat geldiler, bu işin şahitleri onlar.

FARUK BAL (Konya) – Anladım. Efendim, ben divanın teşekkül etmediğini anlatıyorum.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Aşağıda alt komisyon toplantısı vardı, onu da net olarak söylersek uygun olur.

FARUK BAL (Konya) – Sizin mazeretinizi benim bilmem mümkün değil. Ben buradaki fotoğrafı anlatıyorum. Burada Komisyon Başkanı yok, sözcüsü yok ve başkan vekili yok. Bu üçü olmayınca toplantı açamıyor, toplantı açamadığı için -sanıyorum İç Tüzük’ün 27’nci maddesi- müzakereye geçemiyoruz, bunları tutanakla belirttik.

Şimdi, Sayın Başkan, burada, siz Anayasa’ya aykırılık gibi ciddi bir iddia üzerine toplantı yapılmasını talep eden 9 milletvekilinin iradesini yıllarca şikâyet ettiğiniz oligarşik bürokrasiye havale ettiniz. Yazınızda diyorsunuz: “Biz incelettireceğiz, gerekli görürsek toplanacağız.” Kime incelettireceksiniz? Oligarşik bürokrasiye. Siz, anayasa profesörü olarak bunu oligarşik bürokrasiye incelemek yerine kendiniz bakamaz mısınız? Bir maddeye bakacaksınız. İç Tüzük’ün 26’nci maddesi bu kadar.

BAŞKAN – Devamını okumuyorsun maddenin.

FARUK BAL (Konya) – Her tarafını okudum.

BAŞKAN – Devamını ben mi okuyayım?, Müsaade et...

FARUK BAL (Konya) – Hepsini okuyalım, beraber.

BAŞKAN – Hayır, bak, diyor ki, 26'ncı maddesinin son cümlesini okuyayım..., Bir dakika...

FARUK BAL (Konya) – Ben bitireyim de ondan sonra Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Canım bir dakika müsaade et, iki laf da ben edeyim. Bak, diyor ki...

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Ama karşılıklı tartışmayla olmaz ki yani.

BAŞKAN – Anladım. Faruk Bey, bir cümle okuyayım, devam edin.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Biri konuşsun, herkes dinlesin, Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hayır, Mehmet Beyciğim, bir cümle okumamda ne zarar var? Biz burada on saat konuşuruz, merak etme.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Böyle müzakere olmaz ki Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ama bir cümle okuyayım, müsaade buyurun.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Bu tartışmadır, bu müzakere değil.

FARUK BAL (Konya) – Oku bakayım.

BAŞKAN – Okuyayım, diyor ki: “Üyelerinin üçte biri tarafından komisyona teklif edilecek gündem üzerine de komisyonlar, Başkanlarınca toplantıya çağırılır.” Oldu mu şimdi? Bitti, bu kadar basit. Bunu niye görmüyorsunuz peki?

FARUK BAL (Konya) – Siz, Sayın Başkan...

BAŞKAN – Saatini ver, dakikayı ver..., Olur mu böyle bir şey ya?

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – “Gündem üzerine” deyince gündem üzerindeki onu içerir.

FARUK BAL (Konya) – Siz toplantı yapmayacağınız zaten ifade etmişsiniz.

BAŞKAN – Hayır etmedim, o başka.

FARUK BAL (Konya) – Bir dakika... Hayır, açıkça yazmışsınız.

BAŞKAN – Hayır, onu ettim de, o mana... Şu: Üçte biri üzerinde etmeyeceğimi söylemedim, o anlamda söylüyorum. Ben tabii ki ötekini ettim, onu gizlemiyorum.

FARUK BAL (Konya) – Açıkça yazmışsınız. Sayın Başkan...

BAŞKAN – Peki konuşun, ben sizinle anlaşamayacağım, öyle anlaşılıyor.

FARUK BAL (Konya) – Kim kimin lafını erken keserse, o haklıdır gibi bir sonuç çıkmasın.

BAŞKAN – Siz konuşun efendim. Biz istiyoruz ki: Burada görevimiz işin doğrusunu bilsin, basın doğrusunu bilsin. Yoksa maksat seni konuşturmamak filan değil, biliyorsunuz, böyle bir niyetim yok.

Buyurun.

Faruk Bey, konuşmayacağım söz. Hayır, konuşmayacağım, buyurun dinliyorum sizi.

FARUK BAL (Konya) – Biraz önceki çizdiğimiz fotoğrafı dinlediniz Sayın Başkan. Türkiye yönetilemez bir hâle gelmiş, emniyet güçleri arasında silahlı çatışmaya varabilecek bir ciddiyet var. Yargının önü kesiliyor, yargının verdiği emri polis yapmıyor. MİT bir tarafta tır götürüyor, öbür tarafta jandarma kesiyor. Böyle bir sorunun yaşandığı ülkede siz diyorsunuz ki: “Yargıyı ben, AKP yargısı yapacağım.” Bu tasarının amacı bu. Biz de “Bu Anayasaya aykırı.” diyoruz. “Bunu sizin Başkanlığını yaptığınız Komisyonda görüşelim.” diyoruz. İş bu kadar vahim iken siz bu toplantıyı yapıverseydiniz, gelecek burada AKP'li milletvekilleri “hayır” diyecek, bir usulü işlem tamamlanacaktı. Ama, inat ettiniz, ısrar ettiniz. “Toplantı yapmam.” diyorsunuz.

BAŞKAN – Hayır, öyle bir şey yok.

FARUK BAL (Konya) – Bir dakika şimdi. Şu yazdığınız yazıda diyorsunuz ki: “Bu yetki gasbı.”

BAŞKAN – Gasbı tabii ya.

FARUK BAL (Konya) – Neyin yetki gasbıdır?

BAŞKAN – Buraya geleceksin fiilî durum çıkaracaksın öyle mi?

FARUK BAL (Konya) – Azınlık hakkı...

BAŞKAN – Ha, ne güzel! Üç buçukta gelmedi diye...

FARUK BAL (Konya) – Çoğunlukçu bir demokraside azınlık milletvekillerinin olağanüstü toplantı talep etmesi nasıl yetki gasbı oluyor.

BAŞKAN – Saat veremezsin, saat veremezsin Beyefendi!

FARUK BAL (Konya) – Veririm. Sen “Yapmayacağım.” dersin ben de veririm.

BAŞKAN - Verirsen de böyle olur, işte o zaman.

S.NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Nerede yazıyor Sayın Başkan?

BAŞKAN – Saati sen söyle nerede yazdığını Nevzat Bey? Saat nerede yazıyor?

FARUK BAL (Konya) – Bizim dilekçede yazıyor.

BAŞKAN – Bırakın bunları!

S.NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – İddia eden sensin. İddia eden ispatla mükelleftir. Nerede yazıyor?

BAŞKAN – Geç bunu kardeşim! Sen nereden yetki alıyorsun üç buçuk diye, onu söyle bana evvela.

S.NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Olur mu öyle şey ya! Allah, Allah!

BAŞKAN – Tamam, devam edin, buyurun.

FARUK BAL (Konya) – Ben tamamlayayım izin verirsiniz.

BAŞKAN – Buyurun estağfurullah.

S.NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – “Başkandan önce...” Tabi, Başkan, çağıracağız...

FARUK BAL (Konya) – Tabii ki sen çağıracaksın.

BAŞKAN – Çağırdım mı ben peki?

FARUK BAL (Konya) – Niye çağırmiyorsun?

BAŞKAN – Çağırdık işte, geldiniz, hoş geldiniz, sefa getirdiniz.

S.NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – “...çağrılır.” diyor. Çağrılacak.

BAŞKAN – Çağırdık işte.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, Anayasa Komisyonu Başkanısın, bu dilekçe gelmiş, Adalet Komisyonunda havaya petler atılıyor, Adalet Komisyonunda iPad’ler patlıyor insanların kafasında.

BAŞKAN - Ben mi önleyeceğim iPad’i, bilmem neyi, patlatan patlatıyordur yani.

FARUK BAL (Konya) – Adalet Komisyonunda tekmeler uçuyor.

BAŞKAN - Ben iPad’den mi sorumluyum Allah aşkına ya, iPad patlıyormuş.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Siz hiçbir şeyden sorumlu değilsiniz.

FARUK BAL (Konya) – Böyle sorumsuzluk arkasına sığınacaksan zaten geleceğimiz nokta bu.

Şimdi, bu Anayasa Komisyonu tarihine geçecek bir toplantı bu. Asıl komisyon toplantıyı yapıp bitiriyor, onun raporu yazılıp dağıtıldıktan sonra Anayasa Komisyonu tali komisyon olarak zatalinizin kullandığı iradeyle toplantıya çağrılıyor. Bunu ileri de anayasa hukukçuları yazacak Sayın Başkanım. Sizin buradaki şu yazınız da, yetki gaspı olarak gönderdiğiniz bu yazınız da...

BAŞKAN – Evet, o tarihe geçecek bir yazıdır.

FARUK BAL (Konya) –...elbette, o hukukçular tarafından değerlendirilecektir.

Şimdi, değerli arkadaşlar, gelelim metne...

BAŞKAN – Metne gelmeyelim.

FARUK BAL (Konya) – Geleceğiz, niye gelmeyelim?

BAŞKAN – Hayır, şöyle, müsaade buyurun, önerge var. Evvela siz toplantıyı neden istediğinizi söylediniz. Metne geçmeden, usul tartışmasıyla ilgili bir önerge var, onu okutacağım yani eğer sözünüzü tamamladıysanız.

FARUK BAL (Konya) – Tamamlamadım.

BAŞKAN – O zaman metne geçerseniz ben önergeyi okuturum.

FARUK BAL (Konya) – Tamam, daha metne geçmedik.

Ne önergesi var, onu...

BAŞKAN – O zaman peki, Atilla Bey’i de bir dinleyelim önerge imzası olan...

FARUK BAL (Konya) – Vallahi, Ahmet İyimaya’nın o kroşesi gibi bir önergeyse burada hukuk çalışmaz.

BAŞKAN – Atilla Bey, buyurun.

FARUK BAL (Konya) – Bir dakika, benim sözüm var, daha bitmedi.

BAŞKAN – Hayır, sizin sözünüz eğer usulle alakalıysa yani daha doğrusu neden toplandığımızla alakalı ise...

FARUK BAL (Konya) – Usulle ilgili.

BAŞKAN – O zaman devam et, peki. Yani, neden toplandığımızı anlatacaksınız, metni değil.

FARUK BAL (Konya) – Şimdi, işte, bu sebeple toplandık ki bu toplantı sürecinde zatîalinizin ortaya koymuş olduğu direnç aslında ta 2010 tarihindeki Anayasa değişikliğinde de işaretleri görülmüş bir dirençti.

BAŞKAN – Doğrudur.

FARUK BAL (Konya) – 2010’da da Anayasa değişikliğine Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz karşı çıktık, dedik ki: “Siz yarattığınız üstünlere bir hukuk için Anayasa’yı değiştiriyorsunuz. Siz -o tarih itibarıyla- on yıla yakın tek başına iktidarınızda özelleştirmelerle, ihalelerle bir yandaş zengin grubu yarattınız, bu sermaye grubunun korunacağı bir hukuk gerekir.

İki, on yıl boyunca siz devlet kadrolarını partileştirdiniz. Valisinden kaymakamına, şube müdüründen müsteşarına kadar bir AKP partizanlığını düşünen bir devlet kadrosu oldu. Bunların yaptığı iş ve işlemlerin hukukça denetiminin engellenmesi için siyasallaştırdığınız devlete bir hukuk arıyorsunuz.

Üç, siz yandaş bir basın yarattınız. Yaratmış olduğunuz yandaş basının işlemiş olduğu suçlarla ilgili olmak üzere -o tarihte rakam verdik, bir tane basın grubunun hakkında 4 bine yakın soruşturma vardı, adli mekanizmaları, makamları etkilemekten haklarında açılmış dosyalar vardı- işte, bu yandaş basına, yandaş sermayeye ve yandaş devlet organlarına kendi hukukunuzu uygulayacak bir Anayasa değişikliği... Bunu da ancak yargıyı değiştirmekle yaparsınız. Demistik ki: “Siz bu Anayasa değişikliğiyle bir Jurassic Park canavarı yaratıyorsunuz. Bu Jurassic Park canavarı elde ettiği güç ile ilk önce, kim olursa olsun, kendisini yaratan güce hücum eder.” Bugünlerin fotoğrafını o günden seçmiştik, o günden çekmiştik ve şimdi siz, 7 Şubattan itibaren 17 Aralık’a kadar geçen süreçte böyle bir, yargı ile cebelleşme ve devlet organları arasında çatışma neticesinde bir defa daha Anayasa’ya aykırı bir işlem yapmaya çalışıyorsunuz. Yapacağınız iş, AKP’nin çekirdeğinin çekirdeği ile hükmeden bir yargı oluşturmak. Bu, sizin gelecekte daha fazla sıkıntıya düşmenize neden olacaktır. Ben kısaca onun yani üç yıl sonranın, iki yıl sonranın fotoğrafını çekiyorum şimdiden. Zabıt altına girsin, inşallah Cenab-ı Allah öyle vahim bir tablo göstermez.

İki-üç yıl sonra Türkiye yolsuzluklarla çalkalanan ve yönetilemez bir Türkiye hâline gelecek. Sadece sizin yolsuzluklarınızı savunan, koruyan, örten, kapatan bir devlet organları grubu; bir de bunları açığa çıkarmak için haktan, hukuktan yana olan devlet organları grubu. Bu, emniyette de olacak, bu yargıda da olacak ve bu, devletin diğer dairelerinde de olacak.

İki: Türkiye, bu çatışma içerisinde, Suriye kökenli olmak üzere, terörü destekleyen bir ülke olarak, delilleri Türkiye’deki makamlara yakalattırılacak, tespit ettirilecek ve uluslararası alanda terör destekçisi bir ülke hâline getirilecektir.

Üç: Türkiye, iki-üç yıl içerisinde uluslararası alanda kara parayı aklayan bir ülke hâline getirilecektir ve bu 3 ciddi soruna 2 sorun daha eklendiğinde Türkiye uçurumun kenarına gelecektir, onlar da şimdiden görülüyor.

“Paralel” diye aradığınız devlet güneydoğuda bütün sahaya hâkim olmuş vaziyette, dağdan inmiş, şehri ele geçirmiş vaziyette. KCK ile birlikte halk ayaklanmasına kalktığı ve bu halk ayaklanması da ekonomik bir krizle desteklendiği takdirde -dış odaklı, iç odaklı- Türkiye’nin artık ciddi bir uçurumun dibine kadar düşme riski bulunmaktadır. İşte bunlardan çıkış için, biz Anayasa değişikliği sonucunu doğuracak bu teklife karşı çıkıyoruz, Türkiye’yi bu risklerden bertaraf etmek istiyoruz. Bunun tek çaresi vardır, demokratik kuralları uygulamaktır; tek çaresi vardır, hukukun üstünlüğünü uygulamaktır. Herkes “Hizaya geç, hukukun üstünlüğünde karar kıl ve hukukun üstünlüğüne tabi ol.” noktasına çekilmek zorunda. Hukuk ne diyorsa onun gereği yapılacaktır. Kasa bulunan da hukukun müeyyidesiyle karşı karşıya kalacaktır, ayakkabı kutusunda para saklayan da hukukun müeyyidesiyle karşı karşıya kalacaktır, vakıf kurarak devletin malını, belediyelerin malını çarçur edip müteahhitlerden bağış ile zenginleşme aracı olanlar da hukukun üstünlüğüyle karşılaşacaktır ve mevkisi, rütbesi kim olursa olsun herkes hukukun dediği ile yargılanacaktır ve böyle bir durumda kamuoyu “Evet, adalet varmış, hukuk varmış. Evet, yolsuzluğun hesabı soruluyormuş, hırsızlığın hesabı soruluyormuş. Evet, Türkiye’de kara para aklaması varsa mahkemede cezasını çekmiştir, teröre destek varsa mahkemede cezasını çekmiştir, yolsuzluk varsa, rüşvet varsa mahkemede cezasını çekmiştir.” noktasına gelmeli ve toplum sakinleşmelidir. Bu sakinleşme, kutuplaşmadan ayrılmış akliselimelime yönelik Türkiye’yi dünyada da içinde bulunduğu vahim noktadan daha pozitif bir noktaya taşıyacak ve ellerini, avuçlarını bekleyen “dış odak” dediğiniz güçler sizin üzerinizden Türkiye’ye operasyon yapamaz hâle gelecektir. Onun için hukukun üstünlüğü çok önemlidir, onun için Anayasa’ya aykırı olan bu kanunun bu Komisyonunda Anayasa’ya aykırılığının tespiti çok önemlidir.

Teşekkür ederim Başkanım.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim.

Atilla Bey, buyurun.

ATILLA KART (Konya) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, değerli arkadaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli Başkanım, daha evvel de başsağlığı dileğimi iletmıştim, burada da o başsağlığı dileğimi bir kez daha tekrarlıyorum. “Allah rahmet eylesin.” diyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler. Allah razı olsun. Sağ olun.

ATILLA KART (Konya) – Anayasa Komisyonunun değerli üyeleri, 22, 23 ve 24’üncü dönemde Türkiye Büyük Millet Meclisinde ilkleri yaşamaya devam ediyoruz. Değerli Başkanım, yine bir ilki yaşıyoruz. Bu ilk nereden kaynaklandı, bu çerçevede bir değerlendirme yapmak istiyorum ben de, Anayasa’ya aykırılık boyutuna girmeden söylediğim çerçevede bir değerlendirme yapmak istiyorum. Bu değerlendirmeyi yaparken sağlıklı bir değerlendirme yapmak amacıyla sistematik, olabildiğince bütüncül bir değerlendirme yapmak gayreti içinde olacağım. Biz bu değerlendirmeyi yaparken İç Tüzük’ün 23, 26, 27, 34, 37, 38’inci maddelerini hep birlikte değerlendirmek durumundayız diye düşünüyorum değerli arkadaşlarım. Bu tasarının panik hâlde gündeme getirilmesine yol açan yolsuzluk operasyonu ve onunla bağlantılı fezlekelerle ilgili yeri geldiği için bir değerlendirme yapmak istiyorum öncelikle, Sayın Adalet Bakanının da bulunduğu bir ortamda.

Sayın Bakan, geçen, Adalet Komisyonu görüşmelerinde de ifade ettim ama tabii, şunu görüyorum: O gün de ifade etmiştim; siz, üstün bir görev anlayışı içinde -bunu tırnak içinde söylüyorum- yine kendinizden beklenenleri kanunsuz emir ve talimatlar pahasına yerine getirmek yolunda maalesef ilk işaretleri verdiniz, ilk uygulamaları başlattınız. Bakın, Sayın Bakan, diğer ilgili mevzuat bir tarafa, sadece Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü’nün 20 Ocak 2006 tarih 100 sayılı Genelgesi’nin sonuç bölümünün 3’üncü bendi şunu diyor, onu da gene özetle zamanı iktisatlı kullanmak adına Sayın Başkan, özetleyerek söylüyorum: “Suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşuyorsa, oluşmuşsa ...” Siz diyorsunuz, kimlere diyorsunuz? Cumhuriyet savcılığı makamlarına diyorsunuz. Suçun oluştuğuna dair herhâlde insaf sahibi olan, vicdan sahibi olan herkes, ortada, somut bulguların, işte kasa kasa kutuların, para kasalarının, vâkıfaların bulunması karşısında “Hayır, böyle bir suç yoktur.” diyemiyor, bunu Sayın Başbakan da diyemiyor ama nedir; başka gündemler yaratıyoruz, başka konular yaratıyoruz ama bizim konumuz şu anda yolsuzluk konusu bize göre.

Bu bulguların varlığı konusunda somut bulgular ortada olduğuna göre, diyorsunuz ki cumhuriyet savcılarına, işte şekli birtakım, varsa “Maktul, mağdur, suçtan zarar gören kişi veya şikâyetçinin kimliği, suçun işleniş şekli, delilleri ve suça temas eden kanun maddelerini de içerecek şekilde yasama dokunulmazlığının kaldırılmasına ilişkin olarak düzenlenecek fezlekeye bağlı evrakın, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmak üzere Bakanlığımız Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne gönderilmesi...” diye genelge yayınlıyorsunuz, talimat veriyorsunuz. Burada o yolsuzluk operasyonunu yapanların arkasındaki derin güçler, uluslararası güçler, onları tartışalım Sayın Bakan, onları tartışalım, ayrı bir gündemle tartışalım. Ama nedir; orada bir kişisel anlamda getirilen suçlamalar var, somut delillere bağlı, görüntülere bağlı, belgelere bağlı, birbirini tamamlayan deliller var. Ne yapacaksınız siz? Burada artık siz bir muhabere makamısınız. Onun ötesinde siz kalkıp -öyle anlaşıyor ki- on beş günden bu yana o fezlekelerin içeriğine yönelik olarak Sayın Adalet Bakanı bizzat inceleme yapıyor; Sayın Müsteşar, Sayın Genel Müdür, sayın bürokratlar o fezlekelerin içeriğine yönelik olarak doğrudan inceleme yapıyorlar. Basına, kamuoyuna yansıyan gerekçe de “Efendim, biz o fezlekedeki iddiaların, suçların kişisel boyutuyla göreve ilişkin boyutu arasında bir...”

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Böyle bir... Sayın Başkan...

ATILLA KART (Konya) – Yani lütfen bunları anlatın, tamam, lütfen bilgilendirin Sayın Bakan. Umarım yani bu noktalarda hakikaten biz yanlış olmuş oluruz ama böyle bir inceleme yapmıyorsanız, on beş gündür o fezlekeler niye orada duruyor Değerli Bakan? Sayın Bakan, bunu açıklamak durumundasınız. Ama bunu nasıl açıklamak durumundasınız? Böyle soyut değerlendirmelerle değil; somut, ciddi, kamuoyunu ikna edecek gerekçelerle bunları anlatmak durumundasınız. Siz kendi genelgenizi ihlal ediyorsunuz, kendi genelgenizi deliyorsunuz. Bakanlık olarak fezleke size ulaştıktan sonra esasa yönelik olarak, içeriğe yönelik olarak hiçbir değerlendirme yapma yetkiniz yok. Siz o fezlekeyi Başbakanlığa... Aslında kendi genelgenize göre Meclis Başkanlığına da doğrudan gönderebilirsiniz ama hadi Başbakanlığa gönderin her ne yapacaksınız, bir an evvel bunu Meclis Başkanlığına ulaştırın.

O gün Adalet Komisyonunda da ifade ettik, bakın, bunu samimi söylüyorum; diğer görev anlayışınız noktasındaki o ünlem işaretlerini, tırnak işaretlerini bir tarafa bırakarak söylüyorum: Siz şu makama emeğinizle geldiniz, hiç kimsenin lütfu olarak gelmediniz, bunu samimi kanaat olarak söylüyorum; çalışkanlığınızla, emeğinizle geldiniz. Ama nedir; görev adamı olun ama kanunsuz emir ve

talimat yapmak pahasına görev adamı olmayın. Maalesef, şu andaki ilk uygulamanızda bu konudaki endişelerimizi, kaygılarımızı doğruluyorsunuz. Bunları bize somut olarak anlatın, bizim bu konudaki kaygılarımızı giderin Sayın Bakan. Bakın, bunu yapmadığınız takdirde, bu konuda, bu fezlekelerin içeriğine yönelik olarak, eksiltme anlamında, tahrifat anlamında en ufak bir kuşku doğduğu takdirde, oradaki suçlamaların tamamının altında siz kalırsınız Sayın bakan. Bunun anlamı, o suçlamaların sizin tarafınızdan himaye edildiği anlamına gelir, üstünün örtüldüğü anlamına gelir, Hükümetin yaptığıнын, Başbakanın yaptığıнын sizin Adalet Bakanı, Adalet Bakanlığı nüfuzunu kullanarak sürdürdüğünüz anlamına gelir. Bu konuda kamuoyunu tatmin edecek bir açıklama yapmanız gereğini bir kez daha önemle ifade ediyorum Değerli Bakan.

Şimdi, Sayın Başkan, bakın, Sayın Cumhurbaşkanının bu süreçte çok güzel bir ifadesi oldu, Sayın Cumhurbaşkanı dedi ki orada, bu, anayasa düzeyinde bir çalışma yapılması, uzlaşmaya dayalı bir çalışma yapılmasını ifade anlamında: “Niyet varsa yol bulunur.” Evet, gerçekten, niyet varsa yol bulunur. Yani, siyaseten samimiyseniz, siyaseten dürüstseniz bütün bu konulara, aslında, çözüm bulunur.

Şimdi, Faruk Bey de ifade etti, 11 Ocakta vermişiz dilekçemizi size, aynı gün bilginize ulaşmış. Siz hâlen 13 Ocakta geldiğinden söz ediyorsunuz. Ulaşmış, 11 Ocakta muttali olmuşsunuz Değerli Başkanım.

BAŞKAN – Sözlü olarak.

ATİLLA KART (Konya) – Evet, sözlü olarak muttali olmuşsunuz.

Bakın, ne diyorsunuz, ne güzel...

BAŞKAN – O gece toplansaydınız bari hiç olmazsa madem öyle, muttali olmuşsak.

FARUK BAL (Konya) – Sizi bulsaydık yapacaktık.

ATİLLA KART (Konya) – Bakın, 13’ünde...

BAŞKAN – Ya, ne güzel ya!

ATİLLA KART (Konya) – Şöyle Sayın Başkan: 13’ünde, sizin ifadenize göre, sizin tespitinize göre... Ki bunu da siyasi anlamda ve hukuki anlamda talihsiz bir ifade olarak gördüğümü yeri gelmişken ifade edeyim. Şurada, biz geliyoruz, Anayasa Komisyonu salonunda usule uygun olarak, bir an için sizin dediğiniz gibi, tarih konusundaki belirsizliği bir tarafa bırakalım, hadi, diyelim ki o konudaki yetki sizin ama sonuçta usule uygun bir çağrı var, Anayasa Komisyonu toplantı salonuna geliyoruz. Böyle bir toplantıya “korsan girişim” demek insafsızlık değil mi Sayın Başkanım, haksızlık değil midir?

BAŞKAN – Evet, doğru, üçte 1 bölümü dışındakilere katılamıyorum.

ATİLLA KART (Konya) – Tamam, ama bakın, yani dersiniz ki...

BAŞKAN – Üçte 1 bölümü başımın tacı ama saat verdiği an orada olmaz işte.

ATİLLA KART (Konya) – Yani dersiniz ki, Sayın Başkan, “usulsüz” dersiniz. “Korsan girişim” demek, bu...

BAŞKAN – Ama güzel de siz başına gidip Başkan dâhil, kâtip üye dâhil, sözcü dâhil, “savcılığa vereceğim” diyeceksin...

ATİLLA KART (Konya) – Onu gene ifade edeceği.

BAŞKAN – Ha, onu diyeceksin, öyle mi? Ama ben bunu deyince yanlış olacak. Bir de Yüce Divana gönderseydin bari hiç olmazsa Allah aşkına.

ATİLLA KART (Konya) – Şimdi, Sayın Başkan, bakın, uygun olmuyor.

BAŞKAN – Yapmayın ya!

ATİLLA KART (Konya) – Bakın, Sayın Başkan, nedir? “16 Ocak” dediniz, bakın, gene kendinizle tutarlı değilsiniz Değerli Başkan. Ne diyor İç Tüzük’ün 27’nci maddesi? Tamam, biz tabii o gün, 13’ünde hemen arkadaşlarımızla aşağıda toplantı yaptık, biz dedik ki: “Gece yirmi dördte de toplanmaya hazırız, yarın on ikide de toplanmaya hazırız.” Ama akşam saatlerinde o acı olayı öğrendik, akşam saatlerinde öğrendik. O saate kadar o olaydan haberimiz yok, akşam, işte, 17-18 civarında öğrendik. Ondan sonra nedir? Burası bir kurum Değerli Başkanım, burası bir kurum, hepimizin acıları olabilir, hepimizin başına her an her şey gelebilir ama bu kurum devam ediyor. Ne diyor 27’nci madde? “Başkan bulunmadığı zaman...” Bu Komisyonun bir başkan vekili var, başkan vekili olmadığı zaman, ne diyor? “Sözcü toplar.” diyor. Yani, dolayısıyla siz, orada niyet varsa ne olur? O Komisyon perşembe günü gene toplanabilirdi, çarşamba günü gene toplanabilirdi Değerli Başkanım. Bunu engellemenin bir anlamı var mı? Ama ne oluyor? Amaç şu: Siz bu Komisyonun İç Tüzük’e uygun olarak toplantıya çağırılmasını, maalesef, kabullenemediniz, kabullenemiyorsunuz. Ne yapıyorsunuz? Kendinizce onuncu güne, yani Adalet Komisyonu ayın 10’unda başlamış ya, efendim, onuncu gün de ayın 20’si ki bana göre orada da Başkanlığın size intikal tarihi 13’tür, o tarih esas alınabilir falan, o tartışmalara da girmiyorum, çok ayrıntılarda kaybolmak istemiyorum.

Ama ne yapıyorsunuz siz? Burada aslında bizim bugün yaptığımız toplantıyı -bunu gerçekten doğru bulmuyorum, içim acıyor- kadükleştiriyorsunuz Sayın Başkan ya, bu toplantıyı kadükleştiriyorsunuz, konusuz bırakma girişiminde bulunuyorsunuz. Buna hakkınız yok değerli Başkanım, buna hakkınız yok.

BAŞKAN – Cevap hakkımı sonra kullanayım.

ATİLLA KART (Konya) – Buna niye gerek görüyorsunuz, bunlara niye tenezzül ediyorsunuz, gerek var mı? Bakın, ne kadar önemli bir konuyu görüşüyoruz. Bunu konuşmaktan niye kaçıyoruz, bunları niye engelliyoruz? Bakın, sevgili Başkanım, biz bunları burada konuşamadığımız zaman ne olur biliyor musunuz? Başka yerlerde başka şeyler konuşulur. Bu mekanizmaları engellemeyelim, bu mekanizmaları tıkamayalım, demokrasiyi engellemeyelim, hukuk kanallarını engellemeyelim. Bunların ne kadar ağır bir vebali var, ne kadar ağır bir sorumluluğu var, bunları lütfen...

Bakın, ne diyor? Burada, kaldı ki biz -katılıyorum arkadaşların değerlendirmesine- gündem üzerine de... “Biz” nedir? Siz toplantıya çağırma yönündeki iradenizi ortaya koymuşsunuz, siz kalkıp Komisyon Başkanı... “Efendim, teamül böyleymiş.” Sayın Medis Başkanı da bunu ifade etti. Ya kuralın olduğu yerde, hükmün olduğu yerde teamül olur mu, böyle bir teamül olabilir mi? Sonra, kuralın olduğu böyle bir uygulama var.” Yani kötü uygulama esas alınabilir mi, böyle bir hukuk mantığı var mı, bunun hukuki bir anlamı olabilir mi, hukuki bir değeri olabilir mi? Kanun son derece açık, tüzük son derece açık. Siz toplantıya çağırma iradenizi ortaya koymuşsunuz, bu toplantıya çağırın insanlar gündemi belirleyecekler. Elbette İç Tüzük’te ifade edildiği gibi gündem üzerine de ne yapacaklar o gündemin konuşulabilmesi için? Herhâlde yerimiz belli, saatin de belli olması lazım.

BAŞKAN – Saati siz niye belirliyorsunuz, onu ben anlayamıyorum, gününü, saatini yani.

ATİLLA KART (Konya) – Ama onu da ne yapıyoruz Sayın Başkan?

BAŞKAN – Ne güzel, bu, bu Başkanlığın yok hükmünde sayılması demektir. Böyle bir şey olabilir mi yani?

ATİLLA KART (Konya) – Ama bakın, ne yapıyoruz? Çünkü Sayın Başkan, siz o noktada maalesef niyetinizi ortaya koymuşsunuz.

BAŞKAN – Olabilir.

ATİLLA KART (Konya) – İşte, siz niyetinizi ortaya koymuşsunuz.

BAŞKAN – Hayır, benim niyetim toplanmamak olur, siz, toplansın istiyorsunuz, ben de toplanmaya karar verdim, topluyorum işte yani bunda ne var, onu anlamıyorum ya.

ATİLLA KART (Konya) – O niyetinizin hukuka uygun olmadığını uygulamayla gördüğümüz içindir ki –ne yapıyoruz- kendi çağırımızın boşlukta kalmaması için, dayanaksız kalmaması için, yerini bulması için izin verin de saatini belirleyelim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Eh işte, “Bu kadar kusurumuza bakma.” diyorsun yani ben bunu böyle yorumlarım. Yani “Üç buçuk.” diyebiliyorsun.

ATİLLA KART (Konya) – Bütün işin esasını bırakıp -bu da işin esaslı unsurlarından birisidir- bunun üzerinden kendinizce bir gerçek yaratmaya çalışmak inandırıcı olmuyor.

BAŞKAN – Onu yol olarak yapamayız Atilla Bey, bakın, o yol olur, öyle bir şey yok. Üçte 1’i çağırır, ben de toplarım, bu kadar nettir bu konu.

ATİLLA KART (Konya) – Şimdi, bakın, neye yol açıyoruz biliyor musunuz Sayın Başkan? Bakın, orada toplantıyı biz 15-16’ında yapabiliydik, öyle veya böyle ne olacaktı? Bizim çalışmamız şu rapora ek olarak yansıyacaktı.

BAŞKAN – Çalışabilirsek yansıyacaktı, bunu da bilmiyoruz tabii yani çalışır mıydık, çalışmaz mıydık, onu bilemiyorum.

ATİLLA KART (Konya) – Şimdi, bakın, tabii orada da yine ihsası reyinizi yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Onu bilemem tabii.

ATİLLA KART (Konya) – Yani orada da yargılarınızı, ön yargınızı, hükmünüzü ifade ediyorsunuz tabii.

BAŞKAN – Benim şahsi kanaatim o.

ATİLLA KART (Konya) – Ama siz, tabii, Başkan olarak kanaatinizi belli aşamalarda ifade etmemek durumundasınız Sayın Başkanım. Bu işin usulünü siz benden bütün boyutlarıyla daha iyi bilecek durumdasınız.

BAŞKAN – Estağfurullah.

ATİLLA KART (Konya) – Kanaatinizi yeri geldiği zaman ifade edersiniz. Daha toplantının başında bu konudaki kanaatinizi ifade etmeniz o makamın saygınlığıyla bağdaşmıyor, o makamın tarafsızlığıyla bağdaşmıyor.

BAŞKAN – Tabii, doğru. Samimi olunca öyle oluyor sonuç çünkü, siyasette samimiyet iyi olmuyor. Samimi olmayacaksınız siyasette, tabii.

ATILLA KART (Konya) – Evet, tabii, zaten sorun o, niyet meselesi.

Şimdi, bakın, ne olacak biliyor musunuz? Şimdi, öyle anlaşıyor ki siz bu toplantıyı her ne pahasına olursa olsun bitireceksiniz, bu anlaşıyor zaten. Yani bunun ötesinde de açıkçası uygulamalar, on yılın uygulamaları maalesef bizde bu kanaati yaratıyor. Şimdi, ne olacak biliyor musunuz, biz ne yapacağız? Aslında Meclis Başkanı şu uygulamayla arkadaşlar, kendi yazısıyla çelişkiye düştü, 15 Ocak tarihinde Komisyona yazmış olduğu yazıyla çelişkiye düştü. Sayın Meclis Başkanının şu raporu... Adalet Komisyonu, çalışmasını rapora dönüştürmeden evvel, Anayasa Komisyonu orada toplanıyor Anayasa Komisyonunun usule uygun çalışmasını müteakip, çünkü ne olacak? Her ne olursa olsun, sonuçta bizim hazırlayacağımız bir rapor var, hangi aşamada olursa olsun. O rapor ne olacak? Bu raporun eki hâline gelecek, Değerli Başkanım değil mi, bu raporun eki hâline gelecek? Raporun eki hâline gelmesi için de Sayın Meclis Başkanının o süreci başlatmamış olması gerekirdi. Bu yönüyle de yeni bir tartışma konusunun yaratıldığını görüyorum. Ne oluyor? Bakın, işte, başka yolsuzluk kavramlarını bırakıyorum. Usulsüzlük yapıldığı zaman, o usulsüzlükler onları örtmek için yeni usulsüzlükleri beraberinde getiriyor. Zincirleme, müteselsil olarak yeni usulsüzlükler, yeni ihlaller doğuyor. Bunun yeni bir örneğini görüyoruz.

Şimdi, tabii, buradan yeni bir tartışma başlayacak Meclis Başkanlığı nezdinde. Burada, şudur, bakın, değerli arkadaşlarım, şunu görmeniz gerekiyor, bunu hep anlatmaya çalışıyoruz: Şu süreçle beraber, gerçekten panik hâlde, uygulamaların devlet geleneğini yok eden, kurumlarımızı yok eden, toplumsal barışı sabote eden bir süreci görüyoruz. Bakıyoruz, devlet eliyle banka batırılma girişimlerini görüyoruz, olamaz böyle bir şey. Bakıyoruz, böyle bir süreçte, bütün bu sürecin içeriğini, özünü gözden kaçırmak için Sayın Başbakanın imam-hatip camiasını saygın -yürekten ifade ediyorum- bir kurum olan, camia olan imam-hatip camiasını toparlayıp onun üzerinden bir ayrışma yaratmaya çalıştığını görüyoruz. Ben imam-hatip camiasına yeri gelmişken şu dileğimi ifade etmek istiyorum: Orada, biliyorsunuz, Sayın Başbakan, 4,5 milyon dolarla ilgili olarak, diğer süreçlerle ilgili olarak önce, işte, efendim, o Genel Müdüre yönelik olarak “İyi adamdır.” mealinde bir şeyler söyledikten sonra baktı ki ya bu olmuyor, “Bu hayır parası.” dedi ve sair. Ben, buradan imam-hatip camiasına sesleniyorum, inanıyorum ki imam-hatip camiası imam-hatibe mensup olan insanlar “Bizim haram parada gözümüz yok.” anlayışına sahiptirler. Oradan haykırmaları gerekir. Sayın Bakan, inanıyorum ki sizin de kanaatiniz bu yöndedir. İmam-hatip camiası haykırmalıdır, haykıracaktır, ben bu umudumu kaybetmiyorum, bu ümidimi hâlen muhafaza ediyorum. İmam-hatip camiası diyecektir ki, demelidir ki: “Bizim yolsuzluk parasında gözümüz olamaz, biz helal parayla hayır yapılmasını kabul eden bir anlayışa sahibiz.” Demek istediğim şu: İmam-hatip camiasını da böylesine kritik bir konunun içine çekmeyelim, buna tenezzül etmeyelim.

Bakın, ne yapıyoruz? Bakın MİT gene bu konularla bağlantılı olarak 18 Nisanda Başbakan'a yazı yazıyor yani bu konu 17 Aralıktan çok evvel, sekiz ay evvel, Sayın Bakan, Başbakanın bilgisine ulaşıyor, özet olarak diyor ki, meal olarak diyor ki: “Bakanların ve çocuklarının karıştığı yolsuzlukların Başbakan'a bildirildiği...” Sonuç bölümünde ise: “Ortaya çıkarsa Hükümet zor durumda kalabilir.” Yani, bakar mısınız, gerçekten ne kadar vahim bir tablo. Yani, burada, Türkiye Cumhuriyeti'nin en önemli kurumlarından birisi olan MİT, idari ve adli sürecin işletilmesi yönünde görüşünü, ifadesini beyan etmek yerine, diyor ki Sayın Başbakan: “Bunu sizin bilginize sunuyoruz, siz de bunun artık, kamuoyuna yansımaması noktasında şimdiden tedbirinizi alın.” anlamında, böyle bir mantıkla kaleme alınan bir ifade, bir tespit. Bırakın cumhuriyet tarihini, tek parti dönemini, yani doksan yıllık tarihimizde bunlar örneği görülmeyen gelişmeler.

Tabii, Anayasa'ya aykırılık noktasında ayrıca değerlendirme yapma hakkımı saklı tutarak şunu ifade ediyorum: Bakın, değerli arkadaşlarım, demokrasinin özü şudur: Bir: Serbest seçimle gelmek. İki... Tabii, arada çok mekanizmalar var, çok aygıtlar var, çok başka kurumlar var ama bir de nedir, biliyor musunuz? Seçimle gitmesini de bilmek, yani seçimle gitmemek için rejimi tahrip etmemek gerekiyor, devleti yok etmemek, toplumsal barışı ihlal etmemek, bunlara tenezzül etmeden, bunlara tevessül etmeden oyunu kuralları içinde oynamak. Bu noktada ben siyasi iktidarı sağduyuya ve sorumluluğa davet ediyorum Değerli Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Fatih, buyur.

FATİH ŞAHİN (Ankara) – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, Sayın Başkanım, burada, İç Tüzük'ün 26'ncı maddesinde komisyonların toplantıya çağırılmasıyla ilgili olarak bir düzenleme söz konusu. Bu tartışmanın öbeğinde de bu Komisyonun ara vermeden toplanıp toplanamayacağı ve yer ve saatiyle ilgili bir

tartışma var. Şimdi, İç Tüzük'ün 26'ncı maddesinin son cümlesine baktığımızda "Üyelerinin üçte biri tarafından Komisyona teklif edilecek gündem üzerine de komisyonlar, Başkanlarınca toplantıya çağırılır." diyor. Şimdi, burada, yasa koyucu, komisyon başkanına belli konularda takdir hakkı vermiş, belli konularda takdir hakkı vermemiş. Takdir hakkı vermediği husus, üçte 1 milletvekilince toplantıya çağırıldığında toplantı yapmak. Ancak, burada, kanunda, hükümde bir boşluk var. Ancak, bu, bilinçli bir boşluk. Kanun koyucu toplantının yer ve saati konusunda, toplantıya çağırılanlar tarafından belirlenen saatte bunun olmasını isteseydi hiç şüphesiz ki kanuna bunu dercederdi. Bu bilinçli boşluğun nedeni de bu konudaki takdir hakkını komisyon başkanına bırakmış olmasıdır. Bu nedenle, komisyon başkanı, evet, komisyonu toplantıya çağırmalıdır, bu konuda herhangi bir takdir hakkı kullanamaz. Ancak, yer ve saati, İç Tüzük'ün 26'ncı maddesinde "komisyonu toplantıya çağırılanlar tarafından belirlenen yer ve günde" ifadesi yer almadığı için başkanın takdirindedir.

Şimdi, burada, az önce, bu konuyla ilgili olarak kıyas yapılabileceğinden bahsedildi, işte, kooperatiflerden, şirketlerden, kat mülkiyeti hukukundan. Çünkü bunlarda da benzer kavramlar var. Ancak, kıyas en yakın ve en benzer hükümle, uygulamayla yapılabilir. Burada Komisyon çalışmalarının, ara vermede toplanmasıyla ilgili olarak en yakın husus, Medis Genel Kurulunun tatillerde ve ara vermelerde toplanması hususudur. Hiç şirketlere, kooperatiflere, kat maliklerine, kat mülkiyeti hukukuna gitmeye gerek yok. Eğer kıyas yapılacaksa en yakın ve en benzer durumla ilgili yapılmalıdır. Bu konuda da Anayasa'nın 93'üncü maddesi "Medis Başkanı da doğrudan doğruya veya üyelerin beşte birinin yazılı istemi üzerine, Medisi toplantıya çağırır." diyor. Şimdi, burada, çok kıymetli, bakanlık yapmış, grup başkan vekilliği yapmış siyasetçilerimiz, büyüklerimiz var. Hepimiz biliyoruz ki Medis Genel Kurulu tatilde ve ara vermelerde, evet, beşte 1 milletvekilinin talebi üzerine, ancak Medis başkanının belirlediği gün ve saatte toplanır. Eğer bir kıyas yapılacaksa bu ikisi arasında yapılmalıdır. Medis başkanı teamüllere göre o beşte 1 milletvekilinin talep ettiği gün ve saati değerlendirir. Ancak, o gün ve saatte toplantıya çağırarak diye bir emir yok. Şimdiye kadarki Medis teamülleri de bu doğrultudadır. Örneğin, diyelim ki şubat ayında ara verildi, beşte 1 milletvekili 31 şubatta Medisin toplanmasını istedi veya 30 şubatta toplanmasını istedi, 30 şubat pazartesi günü saat 15.00'te. Sayın Medis başkanımız buna bakar, Medis Genel Kurulunu 31'inde de toplayabilir, 31 Şubat 15.00'te.

ALİ HAYDAR ÖNER (İsparta) – 31 şubat var mı?

FATİH ŞAHİN (Ankara) – Olmadığı için örnek veriyorum zaten, bir tartışmaya mahal vermemek için, bilerek yapıyorum onu.

Şimdi, o, beşte 1 milletvekili 30 Şubat saat 15.00'te Medis Genel Kuruluna gelip "Biz toplantı istemiştik, Genel Kurul bu saatte toplanmalıdır." diyebilir mi, bu konuyla ilgili bir tutanak tutabilir mi? Bunu hangi milletvekili savunabilir? Bu, sizin tabiriniz belki ağır olmuş olabilir ama bir hukuksuzluktur. Bunun Medis teamüllerinde de, Medis hukukunda da, yasama hukukunda da yeri yoktur. Bundan yola çıkarak, sizin Komisyon toplantısı gün ve saati konusundaki takdirinizin yasa koyucunun belirlemiş olduğu sınırlar içerisinde size vermiş olduğu yetkiye dayanarak kullanılmış olduğunu düşündüğüm için usulle ilgili tartışmaların bu çerçevede değerlendirilmesi gerektiği kanaatindeyim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederiz, sağ olun.

Ertuğrul Bey?

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Yok, Komisyon üyesi değilim.

BAŞKAN – Yok, bir söz talebi olduğu bana geldi de bilgi olarak.

Mehmet Şandır Bey, buyurun efendim.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Sayın Başkanım, değerli milletvekilleri, Sayın Bakanım; öncelikle heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Hocam, anlaşılıyor ki bir yakınınızı kaybettiniz, takip edememişim; Allah rahmet eylesin, sabır diliyor, sağlık diliyorum size.

BAŞKAN – Sağ olun, Allah razı olsun.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Değerli arkadaşlar, ben 1999 ve 2000 yıllarında Anayasa Komisyonunda çalıştım, sonra uzun yıllar Komisyon çalışmalarına katılmadım görevim dolayısıyla. Ama Komisyon çalışmasına ilk katıldığım bu toplantıda, bu müzakere değil, bu tartışma usulünü yadırgadığımı ifade etmek istiyorum, müdahalem ondan olmuştur. Çünkü, bir sonuç olmaz bundan Hocam, yani bunu tartışarak bir yere varamadığımızı bir çok örneğinde ortaya koyduk, gördük, çok daha sıkıntılı noktalara kadar gitti. Özellikle yöneticilerin yani toplantıyı yönetenlerin bu polemige, bu tartışma ortamına zemin yaratmamaları gerektiği kanaatindeyim.

Değerli arkadaşlar, ben şunu anlamıyorum doğrusu, arkadaşlar hukukçu: İç Tüzük ve Anayasa 93 "...toplantıya çağırır." diyor. Tabii ki işte gündem belirleme, tarih belirleme yetkisi her ikisinde de açık. Ancak, genel hukuk kaideleri doğrultusunda Anayasa Komisyonunun toplanmasını Başkan çağırır; İç Tüzük 26'nın 1'inci fıkrası. Başkan çağırmadı, çağırmayacağını da ifade etti, irade beyanında bulundu; sonra yine İç Tüzük'ün ilgili maddesine bağlı kalarak 9 tane Komisyon üyesi -üçte 1'i geçen bir sayı olarak- Komisyonu toplantıya çağırdı. Toplantı kanunlarında veya genel hukuk kurallarına göre bu toplantı talebi bir olağanüstü toplantı değil midir? Şimdi, kıyası, Genel Kurulla da yapabilirsiniz, genel hukukla da yapabilirsiniz, genel mantıkla da yapabilirsiniz. Komisyonu toplantıya çağıran heyet, hukuka dayalı olarak, İç Tüzük'e dayalı olarak, ne sebeple toplantıya çağırdığını yani gündemi ifade etmek mecburiyetinde. Zaten İç Tüzük'te diyor "...gündemi üzerine." Şimdi, bu gündemi görüşmek üzere toplantının tarihini belirlemesi niye korsanlık olsun değerli Hocam, niye korsanlık olsun?

BAŞKAN – Saatini belirlemez, tarihini değil.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Efendim, tarihini de...

BAŞKAN – Benim itirazım sırf saate.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Sayın Değerli Hocam yani saatti...

BAŞKAN – Yetkinize saygım var ama saate itirazım var Mehmet Ağabey!

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Değerli Hocam, saat ve tarih konusu yani bir toplantıya davet edenlerin toplantının amacını ve hangi tarihte, hangi saatte toplantı yapmayı talep ettiklerini dilekçelerinde belirtmeleri çok genel bir hukuk kuralıdır; bunu bir başka yerde, ne emsalde falan aramaya gerek yok.

Bir husus var: Yani bu konuda Değerli Hocam müzakere açacak mısınız, açmayacak mısınız, ondan da tereddüdüm oldu?

BAŞKAN – Hangi konuda, anlayamadım?

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Toplantıyı açtınız...

BAŞKAN – Yok, yok usulle alakalı bir tartışma var, oradan çıkacak...

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Yok, değil. Tamam efendim...

Toplantıyı açtınız, toplantı 9 üyenin verdiği taleple açıldı. Böyle olunca o talebin gündemini müzakereye açmak gibi bir zorunluluk, hukuki bir zorunluluk var diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Yani bakacağız işte var mı, yok mu?

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Yani bilemiyorum.

Şimdi, bakın arkadaşlar, biz hukuk kurucuyuz, burası Türkiye Büyük Millet Meclisi, Türk milleti adına hukuk kuruyoruz. Bu hukuku kendi kurduğumuz hukuka bağlı kalarak yapmak mecburiyetindeyiz. İç Tüzük'e rağmen, genel hukuk kurallarına rağmen, Anayasa'ya rağmen "Ben yaptım oldu.", "Ben böyle düşünüyorum." diye bir değerlendirme yapmayı ben çok doğru bulmuyorum. Tartışırız, tartışmanın sonunda oylarız, bir teamül koyabiliriz, bir hukuk koyabiliriz ama "Ben böyle düşünüyorum." diye bu işin önünü kesmek doğru olmaz. Öncelikle şunu söylüyorum: Bir talep var, Komisyon Başkanlığına iletilmiş bir talep var. Bu talep Meclis Başkanlığına iletilmiş, kamuoyuna da iletilmiş. Bu talebin gündemi var, bu gündemin görüşülmesi için Başkanlığınızın da toplantıya çağırma yazısı var. Şartlar yerine gelmiştir, artık o talebin gündemini tartışmaya açmak, müzakereye açmak bir hukuki zorunluluktur. Yani, usul tartışmasıyla burayı kapatmanız yeni bir tartışmaya sebep olur diye düşünüyorum değerli arkadaşlar. Onun için, müsaade ediniz, müsaade ediniz, zaten iş bitmiş, ana Komisyon raporunu vermiş, kanun çıkmış falan. Ama, çok önemli bir tartışma konusunu, tartışılması gereken yerde tartışmanın önünü kesmeyelim, doğru olmaz, bundan bir şey kaybetmezsiniz, özellikle iktidar grubu için söylüyorum. Konuşulması bence -demin bir arkadaşımızın söylediği, Atilla Bey'in söylediği gibi- birçok sıkıntıları da engelleyecektir.

Değerli arkadaşlar, bakınız, yani, Anayasa'ya aykırılığı konusu çok yoğun şekilde tartışılan bir kanun teklifi üzerinde konuşuyoruz ve bu kanun teklifi, demokratik sistemimizin, hukuk sistemimizin çok temel unsurunu sorgulayan, o konuda tartışmaya sebep olan bir kanun teklifi. "Kuvvetler ayrılığı" diye vazgeçemeyeceğimiz, hukuk devleti olmak ilkesi, demokratik devlet olma ilkesinin vazgeçilemeyecek hususu olan, temeli olan kuvvetler ayrılığının bir parçasının hukukunu değiştiriyoruz, yargının hukukunu değiştiriyoruz. Bu kadar önemli bir konuda iktidarın veya milletvekillerinin bu yönde bir kararı olabilir, bir öngörüsü olabilir, bir düşüncesi olabilir. O öngörünün Meclisin kararı hâline gelebilmesi için tartışılması gerekir. Anayasa'ya aykırılık konusu Anayasa Komisyonunda tartışılmaz da nerede tartışılır Değerli Hocam? Anayasa profesörü olmanız, hukukçu olmanız hassasiyetine soruyorum bu soruyu. Yani, Anayasa'ya aykırılığı televizyonlarda canhıraş çığlıklarıyla tartışan yani benim ciddi bulduğum insanların tartıştığını gördüm; İbrahim Kaboğlu, Mustafa Erdoğan, Erdoğan Teziç, Ergun Özbudun, Ahmet Hamsici, daha birçok anayasa profesörümüz. Çok

fazla yok Türkiye’de ama bunların yoğun bir kısmı bu yasanın Anayasa’ya aykırı olduğunu tartışıyor, toplum tartışıyor. Gerçekten, birtakım endişeler var ortalıkta bir sebepten, bir ihtiyaçtan dolayı. Yani, buradan samimiyetle soruyorum, işte basın da önümüzde: 17 Aralık hadisesi olmasaydı, rüşvet ve yolsuzluk operasyonu, soruşturması patlamamış olsaydı, bize göre böyle bir kanun teklifi getirmeyecektiniz çünkü daha önceki düzenlemeyi siz yaptınız, bütün itirazlarımıza rağmen siz yaptınız, toplumu iki parçaya böldünüz yüzde 58, yüzde 42 gibi. İki parçaya bölünen bir konudaki düzenlemenizi iki yıl sonra, üç yıl sonra “Yanlış yapmışız, çok safmışız.” gerekçesiyle tekrar getirdiniz. Ya, bu konunun, bu kadar önemli bir konunun Anayasa’ya aykırılık hususunu tartışmayacağız. Anayasa’ya aykırılık konusu Anayasa Komisyonunda tartışılmayacak da ne yapılacak? Bu Komisyon başka neye yarar Değerli Hocam?

BAŞKAN – Nelere yaramaz.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Şimdi, Anayasa Komisyonu hiç kimseyle de konuşmadan, ben inanıyorum ki Divana da sormadan -teamül böyle çünkü, öyle diyeceksiniz- “Biz bu yasa teklifini Anayasa Komisyonunda tartışmayacağız, tali Komisyon olarak görevimizi yapmayacağız.” diye bir karar ortaya koymuşsunuz. Yetkinizdir, koyabilirsiniz ama bu Komisyonun üyelerinin sizin için önemli olması lazım Değerli Hocam, bu Komisyon üyelerinin her biri.

BAŞKAN – Elbet.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Çünkü, siz bu Komisyonun Başkanı’sınız, AKP Grubunun bilmem ne komitesinin başkanı değilsiniz. Şimdi, bu Komisyon üyelerinden 9 tanesi bir endişeyle demişler ki: “Biz bu konunun Anayasa Komisyonunda tartışılmasını talep ediyoruz.” İç Tüzük 26’nın 4’üncü fıkrasının birinci cümlesi olarak, ikinci cümlesi olarak böyle de bir imkân var. Bunun yok sayılması, bunun savsaklanması -affedersiniz- bir başka anlamda söylemiyorum ama bugüne bırakılmasını gerçekten yadırgadım. “Ben yaptım oldu. Ben böyle düşünüyorum.” Yani böyle bir hukuk olmaz, böyle bir şey olmaz.

Değerli arkadaşlar, bakın, burada -müzakere açılır, açılmaz bilmiyorum ama- usulen bir hususu dikkatinize sunmak istiyorum: Burada bulunma sebebimiz, her birimizin millet adına burada bulunma sebebimiz... Bu Anayasa’ya sadakatten ayrılmayacağımıza yemin ederek burada bulunuyoruz. Bu Anayasa’yı savunmak, bu Anayasa’ya uygunluğu, böyle, kuyumcu titizliğiyle sorgulamak bizim milletvekili olma sorumluluğumuzdur, aydın bu millete karşı sorumluluğumuzdur.

Şimdi, ben açık yüreklilikle hepinize, sizlere bakarak soruyorum, Sayın Ahmet Aydın’a soruyorum, Sayın Bakanım soruyorum: Yani bu HSYK yasası değişti, çıktı. Göndermişsiniz bize. Bununla Bakan olarak, Hükümetin bir parçası Bakan olarak, yürütmenin bir unsuru Bakan olarak HSYK üzerindeki etkiniz, kontrolünüz dünden daha mı az, daha mı çok? Samimiyetle bunu cevaplandırın Allah aşkına, bir kıyas yapın.

Şimdi, bakınız, bu Anayasa’nın 159’u değişmeden -değiştirirsiniz, bir şey söylemem- bu kanun teklifiyle bu HSYK’nın yapısını değiştirmeniz Anayasa’ya aykırı. Bunu size biz söylüyoruz, dinlemiyorsunuz. Bunu yarın bütün üniversiteler söyleyecek, bunu yarın Avrupa Birliği söyleyecek, bunu yarın Viyana Komisyonu söyleyecek, bunu yarın Avrupa’nın tüm kurumları söyleyecek, dünya söyleyecek size. Çünkü görülüyor işte burada. Bakın, Anayasa 159’un birinci cümlesinde şunu söylüyor: “Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, mahkemelerin bağımsızlığı ve hakimlik teminatının esaslarını belirlemek üzere kurulur...”

Şimdi, Sayın Bakanım, ben Adalet Komisyonunda da sordum, cevapsız kaldı. Şimdi, siz Bakan olarak HSYK’nın yani yargının bir parçasısınız Kurul Başkanı olarak, Anayasa’dan kaynaklanan, kanundan kaynaklanan tanınmanız, pozisyonunuz bu. Siz HSYK’nın Başkanı olarak yargının bir parçasısınız ama getirdiğiniz teklifte birçok maddede “Bakanlıkça yapılır” deniliyor. Hâlbuki Bakanlık yürütmenin bir parçası. Biz de iddia ediyoruz: Siz yargıyı yani yargının özlük haklarını, işleyişini, eğitimini, teftişini Bakanlığa bağlıyorsunuz yaptığınız değişiklikle. “Bakanlıkça belirlenir...” “HSYK Başkanını Bakan belirler.” deseniz bir şey söylemeyeceğim. “Bakanlıkça belirlenir...” Bakanlık bir daire başkanına yetki verdi, hâkimlerin teftişini yapabilirsin...

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – HSYK’yla ilgili kısımda böyle bir ifade yok. Adalet Akademisi...

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Bakın, “Adalet Akademisi”nde var, o da bu yasanın bir parçası Sayın Başkan.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – İki kişi birbirinden ayrı.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Dolayısıyla, şunu söylüyorum: Yani bu yasa Anayasa 159’un ruhuna, amacına aykırı birtakım hususlar getiriyor. Çok net söylüyorum, basının önünde söylüyorum: Bu yasa teklifi kanunlaşır Adalet Bakanlığının, Adalet Bakanının HSYK üzerindeki yetkisi, etkisi azalıyor mu, artıyor mu? Eğer “Azalıyor.” diyorsanız bütün sözlerimi geri alıyorum ama “Artıyor.” diyorsanız bu hukuk devleti olma ilkesine, kuvvetler ayrılığı ilkesine, yargının bağımsızlığına, hatta tarafsızlığına...

Bugün Hükûmetsiniz, bugün iktidarsınız, yarın bir başkası gelecek. Demin, Sayın Bal’ın söylediği gibi, “Daha önceki kanun size işler, size zarar verir.” dediğimizde -Anayasa değişikliğini- bizi suçladınız “hayırcılar” diye ama üç yıl içerisinde gördük.

Göreceksiniz, bu yasa teklifi geçerse ilk önce size işleyecek, iktidar olarak size işleyecek çünkü iktidar kalmayacaksınız. Bu sebeple söylüyorum değerli arkadaşlar.

Şimdi, bir de geçici 4'üncü maddeyi, Değerli Bakanım, bütün itirazlara rağmen kaldırmadınız. E, bir itham var size ait, Hükûmetinize ait bir itham var: "Siz yargıyı yeniden şekillendireceksiniz." Niye? "Çünkü, paralel devlet yapılanması var." "Devlete, hatta millî iradeye..." Devlet demeniz de doğru değil. "Millî iradeye karşı devletin içerisinde bir yapılanma var, bu yapılanmanın yargı ayağı maalesef işin çivisini çıkarttı." falan diye iddia edebilirsiniz ama geçici 4'üncü maddede koyduğunuz husus, yani bu kanun Sayın Cumhurbaşkanı tarafından onaylandığı andan itibaren, bütün HSYK'nın, bütün yargının içini boşaltmanıza hiçbir engel kalıyor mu? Bu demek değil midir ki, Hükûmet üyesi Adalet Bakanının yargıya hükmettiği iddiasının ispatı. Niye bu geçici 4'üncü maddeyi koyuyorsunuz o zaman? Dolayısıyla, burada, korkuların veya yaşadığınız travmanın... Ben de kabul etmiyorum; hiç kimse, hiçbir güç, hiçbir sebeple millî iradeye müdahale etmemeli. Herkes hukukun içinde kalmak mecburiyetinde, hukukun verdiği yetkilerle millet adına görev yapmak durumunda. Hiç böyle, paralel yapılanmayı... Bunu da üzülerek ifade ediyorum: On yıldır, on bir yıldır, on iki yıldır iktidardasınız, bu paralel yapılanmayı fark mı edemediniz, yoksa dün beraber miydiniz? Yani, bugün kötü dediğiniz bu sonuçların dün ortağı mıydınız? Üzülerek ifade ediyorum, yani on iki yıllık tek başına bir iktidarın geldiği noktayı kabullenmek istemiyorum. Böyle bir sonucu siz nasıl öngöremediniz, ülkeyi nasıl böyle bir... 150, 200 milyar dolarlık bir kayıptan bahsediyor ekonomistler, buna ne hakkınız var, bunu nasıl karşılayacaksınız? Veya daha önceki çıkarttığınız HSYK Kanunu'yla oluşan yargının yaptıkları ortada, onlarla nasıl helalleşeceksiniz, ölenler var hapishanede, içeride yatanlar var.

Dolayısıyla, değerli arkadaşlar, biz, birbirimizin rakibi değiliz. Sayın Başkanım, öncelikle bunu size söylüyorum. Yani, bu Komisyon üyeleri sizin açışınızdan her biri bir diğeriyle eşit değerde olmak durumunda. Dolayısıyla, bizi kendinize düşman, rakip falan görmeyin.

BAŞKAN – Estağfurullah, öyle bir şey yok.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Biz de bu işin hukuka uygun yapılması, doğru yapılmasını, milletin gözünün önünde yapılması, eksik varsa tamamlanması, yanlış varsa düzeltilmesi için bir gayret gösteriyoruz. Bu sebeple, birbirimizle böyle akıl yarış içerisinde de değiliz, doğruyu yapalım istiyoruz.

Dolayısıyla, tekrar söylüyorum değerli arkadaşlar: İç Tüzük'ün 26'ncı maddesindeki talep doğru bir taleptir, hukuki bir taleptir, olağanüstü toplantı talebidir. Olağanüstü toplantı talebinde bulunanların gündem belirlemek ve gün belirlemek gibi bir mecburiyetleri vardır. Yoksa, Meclis için de öyle yani. Böyle bir, doğru bir taleple huzurunuzdayız. Bu talep doğrultusunda müzakere açarak bu yasanın, bu teklifin Anayasa aykırılık konusunu hem genelinde hem maddelerinde tartışmak bir hukuki zorunluluktur. Bunu yapmadığımız takdirde, yani şöyle bir sonuç olur arkadaşlar, beni bağışlayın, işi biraz da serinletelim diye söylüyorum: Eski den, benim çocukluğumda bizim köylerde bir oyun oynanırdı "birdirbir" derlerdi "uzuneşek" derlerdi affedersiniz. Bu oyunda birinci kuraldı, birincinin yaptığı kuraldı. Biri öner çıkar, birilerini davet eder veya işte kura çeker kimlerin oyuna katılacağını; 5 kişilik, 10 kişilik bir heyet teşkil edilir; içlerinden bir kura çekilir, biri ebe olur, yatardı. Şimdi, birinci, oyunu davet eden kural koyardı. Atlarken dokunursa sen de dokunacaksın, yoksa yatarsın; birinci atlarken düşerse, sen de düşeceksin. Millet, seyrederken birincinin yaptığına gülerdi.

Yani, kural koyuculuk değerli Hocam, bazen çok itibarlı bir şey değil. Ortak akıl geliştirmek, birlikte kural koymak mecburiyetindeyiz. Burası Türkiye Büyük Millet Meclisi, burada hukuk kuruyorsak bu hukuku kurala, hukuka uygun, hatta evrensel hukuka uygun kurmak mecburiyetindeyiz. Şimdi, Anayasa değişikliğinde o kadar çok Venedik Komisyonu kararlarından bahsettiniz ki, Avrupa Birliği kararlarından bahsettiniz ki bizleri suçlarken, şimdi hiç adını ağzınıza almıyorsunuz. Bu yaptığınız düzenleme Venedik Komisyonu kararlarına uygun mu? Dolayısıyla, ben... Suhuletle, sükûnetle konuşmaktan zarar gelmez, konuşulsun tartışılsın, milletin önünde tartışılsın, milletimiz de anlasın. Siz çok ağır ithamlar altındasınız yani bir şeyler söyleniyor. Bunların cevabını millete açıkça verebilmek açısından bu müzakerenin açılmasını çok gerekli ve doğru bulmaktayım.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Şandır.

Şimdi, değerli arkadaşlar, bu toplantı konusunda 26'ncı madde ya da başka bir hükümde benim okuduğum İç Tüzük'te ve Anayasa'da, Meclisin toplantısı bir kenara, olağanüstü toplantı diye bir kavram yok, evvela bunu görelim. Hiçbir yerde bu ifade yok. Bakın ne diyor 26'ncı maddenin birinci cümlesi: "Komisyonlar kendi başkanlarıncı toplantıya çağırılır." En sona geçiyorum, aradakileri biliyorsunuz. "Üyelerinin üçte 1'i tarafından komisyona teklif edilecek gündem üzerine de komisyonlar başkanlarıncı toplantıya

çağırılır.” Demek ki, bir ben çağırabiliyorum, bir de üçte 1’i sizi çağırabiliyor. Bunun olağanüstü hâli nerede yani, hangi olağanüstü durum? Normal zaman da çağırabilirsin, illa da olağan üstü yani acil olmadan da bunu yapabilirsiniz, buna bir engel yok ki. Dolayısıyla, bence zannediyorum...

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – ...olağan olmayan, ilke anlamında.

FARUK BAL (Konya) – Şimdi, Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Yani, zannediyorum, o kadar olunca bizim gece de toplamamız gerekecek bu durumda. Mesela üçte deseniz, gece üçte gel memiz lazım olağanüstü kavramı olunca, böyle olsa.

ATILLA KART (Konya) – Ne alakası var Sayın Başkan?

BAŞKAN – Sanırım böyle bir şey yok yani.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Bu kadar egzajere etmenin anlamı yok.

BAŞKAN – Ne bileyim, lafın gelişi yani.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Laf doğru gelsin o zaman.

BAŞKAN – Öyle geliyor, ben ne yapayım.

FARUK BAL (Konya) – Müsaade eder misiniz Sayın Başkan?

BAŞKAN – Estağfurullah, buyurun.

FARUK BAL (Konya) – Efendim, zatîalinizin bu polemik konusundaki becerilerini biliyoruz.

BAŞKAN – Estağfurullah, ben onu beceremem, ben gariban bir adamım yani.

FARUK BAL (Konya) – Yok yani 240’ıncı maddeye bir “maydanoz” dedin, suiistimalle ilgili millet malı götürdü. Arkasından, maydanoz lafının arkasına takıldı AKP, cezayı düşürdü vahametini anlayamadık maydanoz kelimesinden.

BAŞKAN – Ya, eskide kalma, boş ver...

FARUK BAL (Konya) - Yeniye geliyorum işte.

Şimdi, diyoruz ki: “Kardeşim devlet yönetilemiyor.” Bir fotoğraf çizdim, polisin bir kısmı kasanın, ayakkabı kutusunun peşinde. Fotoğraflar var, her şey belli, sabit paralar var onu Emniyet İstihbaratın bir birimi takip ediyor, onu da bir başka polis yani, Dalton kardeşler gibi. Bu devlet yürütülemiyor, birinci fotoğraf bu.

İkinci fotoğraf: Bir tır olayı var Türkiye’de, her gün birkaç tane tır yakalanıyor. Gidiyor MİT el koyuyor. Nereye gidiyor, nereye gitmiyor bilmiyoruz. Buradan çıkan bir sonuç: Türkiye durup dururken bu hâle getirilmiyor veya gelmiyor. Türkiye yakın gelecekte teröre destek veren ülke olarak uluslararası mercilerde tartışılacaktır.

Üç: İran bağlantılı, hatta Rus bağlantılı kara parayı aklama trafiğinin merkezi olarak Türkiye uluslararası mecrada tartışılacaktır. Siz, bunların ortaya çıktığı bir dönemde alıyorsunuz bu Anayasa’yı paralel devlet iddiasıyla getiriyorsunuz AKP yasası hâline dönüştürmeye, Sayın Bakanı da –burada rica ettiği için o tabiri kullanmıyorum ama- harbe sokulan bir komutan gibi yargının tepesine oturtuyorsunuz.

Şimdi, bu kadar vahim olayı, hırsızlığı, yolsuzluğu, rüşveti unuttu millet, paralel devlet konuşuyor. Geldim, üçüncü aşamada da siz “Ya bunu, Anayasa’ya aykırılığı bir konuşalım.” dediğimiz zaman tutturdun bir saate kafa taktın, saat tartışıyoruz biz burada. Ya, bu saate ne olacak...

BAŞKAN – Neyse, o saate siz taktınız kafayı.

FARUK BAL (Konya) – Yani, sen desen ki: “Saatini 15.00 yazmışsınız kardeşim, 15.00 olmaz, gece yapalım, gündüz yapalım.” biz geliriz.

BAŞKAN – Faruk Bey... Hayır, bakın, siz, o saate uymadım diye beni suçluyorsunuz, sorun oradan çıktı.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Başkanım, niye uymadınız?

BAŞKAN – Uymak zorunda değilim de ondan.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Değilsiniz de kötü niyet yok, niye uymadınız?

BAŞKAN – Vallahi haberim olmadı benim yani sonradan fark ettim, ne bileyim ben.

FARUK BAL (Konya) – Şimdi, Sayın Başkan, fotoğrafın yukarısını görmüyorsunuz. Bak, şair diyor ki “Gah çıkarım gökyüzüne, seyrederim âlemi.” Bir çık yukarıya, ne var aşağıyı bir gör. Sen aşağıda takılmışsın işte saatin zembereğine, onunla uğraşıyorsun. Türkiye elden gidiyor.

BAŞKAN – Buradan biz mi kurtaracağız burada şu anda Komisyonda Türkiye elden gidiyorsa.

FARUK BAL (Konya) – Şimdi, bu kanun çıktığı zaman nasıl Anayasa Komisyonu olarak duracaksın sen burada?

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Basında sürmanşette...

FARUK BAL (Konya) – Bu kanun çıktığı zaman Türkiye’de hukuk devleti yok, yargı bağımsızlığı yok, yargı tarafsızlığı yok, hâkim teminatı yok...

BAŞKAN – O konulara girersek söylenecek çok şey var da bakılım bir, neyse.

Sayın Faruk Beyciğim, şimdi, bu Anayasa Komisyonu ile alakalı Sayın Şandır’ın birkaç sözü oldu. Evet, Anayasa Komisyonu komisyonların en önde gelen bir komisyon sıralamada ama bu “altlık-üstlük” anlamında değil. Bir defa, Anayasa diyor ki: “Bütün komisyonlar Anayasa’ya aykırılığı öncelikle inceler; varsa, devam edemez.” Yani, bize gelen bilgi: Yedi-sekiz saat tartışmışlar Adalet Komisyonunda, bir karara varılmış; doğru ya da yanlış.

Şimdi, diyelim ki biz “Anayasa’ya aykırılık” sonucuna vardık; bu bir varsayım sonuç olarak. Bu, esas komisyonun çalışmasına zaten engel değil, hukuken, iç hukuk bakımından engel değil, İç Tüzük bakımından engel değil. Anayasa Komisyonunun dediği gerçekten her komisyonu bağlayacaksa -hiç olmazsa Anayasa’ya aykırılığı bakımından- Anayasa Mahkemesine ne gerek o zaman? Kaldı ki burada, tabii, tali komisyonun vereceği karar... Diyelim biz görüştük, farklı bir sonuca vardık. Dedik ki: “Ya, bu konu şöyle olmalıydı.” Anayasaya aykırılık olarak değil de düzenleme olarak da tekliflerde bulunduk. Esas komisyon bununla zaten bağlı değil, yani getirdiğimiz... Ha, bu anlamda ben tali komisyon çalışmalarından bugüne kadar çok randıman görmedim; bu yanlış ya da doğru yani pratik fayda anlamında söylüyorum. Belki buna başka bir çözüm getirmek lazım. Mesela, tali komisyonlara havale ederken, bakıyorsun, hiç ilgili olmayan bir komisyona bizim iş gitmiş. Siz biliyorsunuz, Bütçe Plana ombudsmanlık gitti. Beni arıyorlar: “Efendim, ombudsmanlık nedir Hocam?” diyor. Gönderende suç. Ombudsmanı ne bilsin adam yani, telaffuzu bile zor, başka şey söyleyecek “ombudsman” derken adam. Sonra bize döndü geldi Allah’tan da -Anayasa Mahkemesi iptal etti, bilmem ne oldu- biz görüştük filan. Ben bu konuşmayı Genel Kurulda yaptım, Medis Başkanlığının yanlışlığını vurguladım. Parası varsa, parasal yönü varsa Bütçe Plana, hukuk yönü varsa, efendim, Adalet Komisyonuna, geriye kalan bir şey kalırsa o da bize geliyor. Yani...

FARUK BAL (Konya) – Sen de burada çakıldın kaldın Başkanım.

BAŞKAN – Yani, bana sorarsan, esas komisyonun asıl görev dağılımını çok iyi belirlemek lazım. Yoksa tali komisyon... Konuşuruz yani konuşmamız... Çok da bizi adam yerine koymuyor tali komisyonu... İç Tüzük koymuyor, bizim kendi açımızdan söylemiyorum. Zannediyorum biraz da buradan kaynaklanıyor bu isteksizlik; zannediyorum yani, doğru ya da yanlış ama şey bu yani neticede.

Evet, neyse. Şimdi, söz Ahmet Aydın Bey’in.

Buyur Başkanım.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; tabii, aslında bu toplantıyı hangi gerekçeyle... Ve şu anda tartıştığımız da usule ilişkin mi, bilmiyorum, usulden de ziyade, daha çok işin esasına girilmeye çalışılıyor. Bu manada, çok haksız ithamlar Adalet Komisyonunda da yedi gün boyunca çokça yapıldı. Bunlara bir kısım cevaplar verildi, bir kısmı tabii ki cevapsız kalmış olabilir.

BAŞKAN – Şu an tartıştığımız konu, Ahmet Beyciğim, üçte 1 toplantıya arkadaşlarımız çağırdı, onların özellikle önerge sahibi diyebileceğimiz toplantı...

AHMET AYDIN (Adıyaman) – O manada...

BAŞKAN – O manada daha çok tartışıyoruz.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Özellikle de bu toplantının başında da ben bir kez daha konuşmalarımızı yaparken gerek “masumiyet” karinesine gerekse de “soruşturmanın gizliliği” ilkelerine hep birlikte riayet edersek bence çok daha faydalı olur, daha verimli olur, daha da hukuki olur diye düşünüyorum ve aynı zamanda da ahlaki olduğu kanaatindeyim ben. Tabii ki, bir hukuki soruşturma varsa sonuna kadar gidileceğini Sayın Başbakanımız da defalarca ifade etti ama bu soruşturmanın arkasında bütün bir partinin, bütün bir Hükümetin, bir grubun topyekûn suçlanması da çok yanlış olduğu, hukuki olmadığı ve aynı zamanda da ahlaki olmadığını da ben ifade etmek istiyorum. Zira, bütün bir milletimiz de bu operasyonların gerçek amacını da aslında biliyor, bunları bizler de ifade etmeye çalışıyoruz. Bu Türkiye’ye karşı, dönük, millî iradeye karşı, dönük bir operasyon. Bunun özellikle yerel seçimlerin arifesine denk gelmesi, Cumhurbaşkanlığı seçimine yaklaşmakta iken bunların yapılması, ekonomide verdiği tahribat, siyasette istikrarsızlığa yol açması, çözüm sürecine ilişkin olarak birtakım, işte, bu aralar MİT’le ilgili birtakım hadiseler tekrar gündeme getiriliyor, Fransa’da öldürülen PKK’lılarla ilgili, bunu yalanlamasına rağmen... İşte, Türkiye’nin son süreçte gerek bölgesinde gerekse

dünyada geldiği konum. Bütün bunları düşünerek bu operasyonun asıl amacının da ne olduğunu bütün bir milletimiz biliyor diye düşünüyorum.

Tabii, ben buraya girmeyeceğim ama özellikle şunu ifade etmek istiyorum: Şimdi, değerli arkadaşlar, komisyonlar arasındaki ilişki bir astlık-üstlük ilişkisi değil, bir görev ilişkisi değil, bir iş bölümü ilişkisidir. Dolayısıyla, sadece Anayasa Komisyonu Anayasa'ya aykırılıkları inceler; diğer bütün komisyonların üstünde bir yere oturtmanın da çok doğru olmadığı kanaatindeyim, ne Anayasa'mız ne İç Tüzük'ümüz bu hakkı vermiyor. Bütün komisyonlar eşit düzeydedir ve İç Tüzük'ümüzün 38'inci maddesi de çok açık bir şekilde Anayasa'ya uygunluğun incelenmesini ifade ediyor. Komisyonlar kendilerine havale edilen tasarı ve tekliflerin ilk önce Anayasa'nın metin ve ruhuna aykırı olup olmadığını tetkik etmekle yükümlüdürler. Hangi komisyonlar? Bütün komisyonlar, bütün ihtisas komisyonları zaten bunu yapmak durumundadır. Kaldı ki, Adalet Komisyonunda da ilk iki günü tamamen buna ayırdık. Daha sonraki süreçte de bütün bu Anayasa'ya aykırılık iddiaları yedi gün boyunca da sürekli tartışıldı, dile getirildi, uzun uzuna tartışıldı. Kaldı ki o Komisyon da hukukçulardan teşekkül eden bir komisyon ve asli komisyondur. Kaldı ki tali komisyon o ara toplansa, farklı bir karar verse dahi "Bu bir üst komisyon niteliğindedir de işte, Adalet Komisyonunun vermiş olduğu rapor yok hükmündedir." diyecek hâlimiz de yok herhâlde, öyle bir şey de mümkün değil.

Şimdi, ben özellikle şeye baktım, geçmiş dönemlerde uygulamalar nasıl olmuş? Değerli arkadaşlar, Aytağ Atıcı'nın bir soru önermesine karşı verilen bir cevap var, kaç tane havale yapılmış komisyonlara, bunun kaç tane asli komisyona, kaç tane tali komisyona yapılmış diye ona baktım. 24'üncü Yasama Döneminde 819 tasarı, teklifin 92'si tali komisyonlara havale edilmiş, tali komisyonlar tarafından incelenmiş ve rapora bağlanmış. Peki, hangi komisyonlar? Burada üç dört tane komisyona özellikle baktım var mı yok mu? Bakın, Anayasa Komisyonu, Adalet Komisyonu, Dışişleri Komisyonu ve Plan Bütçe Komisyonları 4 komisyon tali komisyon olarak hiçbir raporu ele almamış ve değerlendirmemiş.

FARUK BAL (Konya) – Bizim Başkan tembel demek ki, çağırmamış.

BAŞKAN – 4 başkan tembel, 1 başkan değil, 4 başkan tembel oluyor.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Meclisin teamüllerinde de bu var. Bakın, sadece bu dönemde değil, daha önceki dönemlere de baktım. Gerçekten bu noktada çok ciddi bir hem Medis teamülleri söz konusu hem Anayasa'mız hem İç Tüzük'ümüz bunu diyor. Yani, siz şimdi dersiniz ki "Ya, İç Tüzük'ü, Anayasa'yı bir defa delmekle bir şey olmaz, biz bunu toplayalım karar alalım, yeniden görüşmelere..." Böyle bir şey mümkün değil, bunun yol edilmesi de doğru olmaz.

Yine aynı şekilde, bakın, geçtiğimiz 2010 tarihindeki mevcut HSYK'yla ilgili. 1/11/2010 tarihinde (1/961) esas numarasıyla havale edilmiş, esas komisyon yine Adalet Komisyonu, 2010 yılındaki mevcut HSYK'yla ilgili. Anayasa Komisyonuna, Plan Bütçe Komisyonuna ve Avrupa Birliği Uyum Komisyonuna da tali komisyon olarak sevk edilmiş. 24/11/2010 tarihinde Adalet Komisyonunda görüşülmüş, diğer tali komisyonlar görüşmemiş ama o gün burada olan bir kısım gene milletvekili arkadaşlarımız vardı, o gün de bu konuyla ilgili hiçbir şey gündeme getirmediler, tabii bugün bu amaç neyin nesi, niye özellikle de böyle bir zorlama yapılıyor, Anayasa ya da İç Tüzük ihlali noktasında bir zorlama yapılıyor, onu da anlamış değilim ben çünkü o mevcut HSYK'ya da çok ciddi itirazlar vardı.

ATILLA KART (Konya) – Meclis Başkanının işleminden söz ediyorsunuz, bizim değil.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Yine, arkadaşlar, tabii, İç Tüzük'ümüz hakikaten çok açık, bütün konuları düzenlemiş, belki arada sıkıntılı olan noktalarda da Meclis teamüllerine riayet edebiliriz. Adalet Komisyonuna ve tali komisyon olarak Anayasa Komisyonu ile Plan Bütçeye sevk edilmiş ama Anayasa Komisyonumuz hemen ertesi gün, 8'inde "Ben bu konuyu görüşmeyeceğim." deyip Adalet Komisyonuna da resmî bir yazıyla bildirmiş Anayasa Komisyonu Başkanlığı ve dolayısıyla bu işlemi kendi gündeminden çıkartılmıştır. Yeniden aynı konuyla bu Komisyonun toplanmasının da çok doğru olduğu kanaatinde değilim ben.

Şimdi, gelinen noktada, teklif, Adalet Komisyonunda görüşülmüş ve rapora bağlanarak dağıtılmıştır. Adalet Komisyonunda bu Anayasa'ya aykırılık iddiaları sonuna kadar tartışılmış, en ince ayrıntısına, detayına kadar tartışılmış, geniş bir müzakere ortamında bu yapılmıştır ve bu müzakere ortamında da yine aynı şekilde bir aykırılığın olmadığı da ortaya çıkmıştır.

Şimdi, değerli muhalefete mensup Komisyon üyesi arkadaşlarımızın üçte 1'le tabii ki Komisyonu toplantıya çağırma yetkisi var ama bir de şöyle bir şeyi atlamışız. 13/1/2014 tarihinde toplantı talebimizi yapmışız, 14'ünde toplanmışız. Bir defa, eğer bunu yapsak bile gene İç Tüzük'e riayet ederek o kırk sekiz saati aşmak gerekmiyor muydu?

FARUK BAL (Konya) – 11/1'de verilmiş dilekçe.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Şimdi, Meclis Başkanlığınca, bakın, o gün Meclis tatil...

FARUK BAL (Konya) – O, bürokratik oligarşi. O bürokratik oligarşiye siz 9 milletvekilinin iradesini teslim etmişsiniz.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Hayır, kayıtlara riayet etmek durumundayız. Bakın, Medis Başkanlığınca 13/1/2014 tarihinde adı geçen 9 üyemiz, İç Tüzük'ün kendine verdiği yetkiye dayanarak toplantıya çağırmış. Şimdi, hükmün bir kısmını, bize yarayan kısmını uyguluyoruz. Aynısı, ikisi de 26'ncı maddede geçiyor. 26'ncı maddenin son fıkrasına göre çağırıyoruz ama 26'ncı maddenin (2)'nci fıkrasını da ihlal ediyoruz, "En az iki gün önceden bu çağırının yapılması gerekir." diyor. Yine, aynı şekilde, İç Tüzük'ümüzün 26, 27, 23, sona göre baktığınızda da gene komisyon başkanında olması gereken yetkiyi, komisyon başkanına İç Tüzük'ümüzün verdiği yetkiyi yine ilgili arkadaşlar ihlal ederek bu toplantıyı... Aslında, bence yok hükmünde olan bir toplantı, böyle bir toplantı yapılmış.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Siz ne konuşuyorsunuz?

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Nasıl?

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Madem yok hükmünde, ne konuşuyorsunuz?

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Ben daha önceki toplantıyı söylüyorum, 13/1'deki o yok hükmünde 9 kişiyle yapılan toplantıyı, benim kanaatime göre yok hükmünde olan bir toplantıdır. İç Tüzük'ümüz amir hükümlerine aykırı olarak yapılmıştır.

Şimdi, bu toplantıda, çünkü toplantının gündemi, toplantı saatleri, bunlar tartışıldığı için tekrar gündeme getirmiyorum; Sayın Başkanımıza ait olan bir yetki, bir yetki gasbı da bu noktada söz konusu.

BAŞKAN – Sen Başkana bak, Başkana hep.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Sayın Başkanım, yetkilerinizi o kadar gasbettirmeyin Sayın Başkanım, siz de...

Şimdi, gelen noktada Adalet Komisyonu bu işi sonuçlandırmış ve ortada aslında Anayasa Komisyonunun görüşeceği bir konu da kalmamıştır, bir iş de yoktur. Dolayısıyla, benim kanaatime göre, İç Tüzük'e göre –benim kanaatim derken de- bu toplantının ne pratikte bir faydası var ne de hukuki anlamda işi bitmiş olan bir konunun tekrar görüşülerek sonuçlandırılması söz konusu olabilir diye düşünüyorum. Bu açıdan da baktığımızda İç Tüzük'ümüzün amir hükümleri gereği bu toplantının hiç esasa bile girilmeden bence neticelendirilmesi gerekir diye kanaatimi bildirmek istiyorum çünkü bunun ne pratikte ne hukuken de bir faydası yoktur. Kaldı ki böyle bir şey yapılsa dahi "Anayasa'ya aykırılık vardır." dese dahi bu Komisyon yine ne Adalet Komisyonunu ne başka komisyonları bağlar çünkü üst bir vesayet makamı değildir Anayasa Komisyonu diğer komisyonların üstünde. Böyle bir şey mümkün değildir, ben buna katılmıyorum. Bu anlamda da esasına girilmeden bu toplantının neticelendirilmesi kanaatimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Başkanım.

Evet, usulle alakalı bir aslında biz onu da görüşmüş olduk bir şekilde ama bir önerge var, onu okutayım, o çerçevede tartışmaya devam edelim.

Anayasa Komisyonu Başkanlığına

Bartın Milletvekili Yılmaz Tunç ve 77 milletvekilinin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi 2/1929 Komisyonumuza tali olarak havale edilmiştir. Teklifin esas komisyonu olan Adalet Komisyonundaki görüşmeleri de tamamlanmış ve rapora bağlanmıştır. Bu nedenle teklifin Komisyonumuzca görüşülüp görüşülmemesi hususunda usul tartışması yapılmasını arz ve teklif ederiz.

Ali Aşık

Adem Yeşildal

İzmir

Hatay

BAŞKAN – Evet, yani bu önergeyle ilgili olarak da deniyor ki: Adalet Komisyonu esas komisyon, konuyu bitirmiş, raporlaştırmıştır, pratik faydası var mı yok mu bu açıdan bakılıp toplantıya devam edilip edilmemesinin karara bağlanması... Bu çerçevede...

Uğur Bey, buyurun, sizi dinliyorum.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Ben de sözlerimin başında, bir yakınınızı kaybetmişsiniz, Allah'tan rahmet diliyorum, sizlere sabır diliyorum Değerli Başkanım.

BAŞKAN – Allah razı olsun, sağ olun.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Şimdi, bu olayı yedi-sekiz gün boyunca Adalet Komisyonunda dile getirmeye çabaladık, çalıştık ama ne yazık ki nazarıtibara alınmadı. Burada ileri sürmüş olduğumuz temel Anayasa'ya aykırılık Anayasa'nın 2'nci maddesindeki cumhuriyetin temel niteliklerine ilişkin hukuk devleti kimliği, 9'uncu maddesindeki yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin

“Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır.” hükmü; 138’inci maddesindeki mahkemelerin bağımsızlığı, hiçbir organ, kişi veya makamın yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere tavsiye, telkinde bulunamayacağı gerçeği ve 159’uncu maddedeki Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu başlığı altında düzenlenen asıl başlıktı. Buna ilişkin aslında Anayasa Komisyonuna yazı yazıldığı zaman Değerli Başkanım, en azından Komisyon toplansaydı yani bir sorun olmayacağını düşünüyorum. Çünkü sayısal olarak zaten bir problem yoktu. Adalet Komisyonunda da görüşmeler yapılıyorken görüşmeler sırasında “Bir önergeyle bunu oylatalım.” dediler ve o iktidar partisi çoğunluğunun oylarıyla Anayasa’ya aykırılık iddiası reddedildi. Bana göre bu tip usul tartışması içerisinde boğulana kadar keşke ilk başta Anayasa Komisyonu olarak Komisyonu toptaysaydınız, arkasından da bu şekilde bir incelemeyle en azından ileriye doğru Anayasa Mahkemesine gidilebilecek bir yargı süreci içerisinde bu usul eksikliğinin de ortadan kalktığına ilişkin elimizde temel done olurdu. Bu şekilde de usul tartışmaları içerisinde boğulmazdık diye düşünüyorum.

Şimdi, Medis Başkanlığına vermiş olduğumuz bu 9 kişilik başvuru üzerine burada bir toplantı yaptık ve o toplantıda 27/1’e göre de devam edemedik Başkan olmadığı için, onu da tutanak altına aldık, dedik ki: “Toplantı yeter sayısı sağlanmış olmasına rağmen İç Tüzük’ün 27/1 maddesi gereğince gerekli şey olmadığı için gündemi takip etmek mümkün olmamıştır.” şeklinde altına imza attık. Şimdi, yine...

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, siz olmadığınız için yapmadık yani saygımızı anlayın oradan.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Siz olmadığınız için, onu demek istiyorum.

BAŞKAN – Evet, biz yoktuk ondan.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Tabii, Başkan olmadığı için, ki burada Başkan vekili veya sözcüyü...

BAŞKAN – Bir Başkan seçseydiniz aranızdan. Ne olacak, 9 kişiden 1 Başkan...

FARUK BAL (Konya) – Seçecektik de ayıp olmasın diye seçmedik.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Sonra “Darbe yaptı.” derdiniz.

BAŞKAN – Yok, demem, demem.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Şimdi, 15 Ocak 2014 tarihinde yine, Medis Başkanının vermiş olduğu bir beyan var, sonunda diyor ki: “Bu hükümler uyarınca üyelerinin üçte 1’i tarafından teklif edilen bir gündem üzerine Komisyonun toplantıya çağırılması gerektiği Başkanlığımızca değerlendirilmektedir.” Sizin vermiş olduğunuz beyanda ise, buradaki beyanda, sizin bu toplantının korsan bir toplantı girişimi olduğuna ilişkin çok ağır bir beyanınız var Başkanım, bunu çok yadırgadığımı ifade etmek istiyorum. Size hiç yakıştıramadım, onu söyleyeyim.

BAŞKAN – Zaten metinde bulamadım, belki de yoktur yani.

FARUK BAL (Konya) – Geri alın, geri alın.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Yani bunu sizin açınızdan çok yadırgadığımı, bunu size çok kibarca söylemek zorundayım. Ancak bu şekilde ifade edebiliyorum.

Şimdi, Sayın Hocam, Sayın Başkan, Değerli Bakan; şimdi, hukuk fakültelerinde ben 1’inci sınıftayken bir soru sormuşlardı anayasa hukukundan, dediler ki: “Kuvvetler ayrılığı ilkesini anlatın.” Bir çocuk cevap vermiş, diyor ki: “Kara Kuvvetleri, Deniz Kuvvetleri, Hava Kuvvetleri.” Hiç unutmuyorum, hoca dedi ki: “Bunun adını okuyamayacağım, bu akıllı kimse kendini bilsin.” Eğer kuvvetler ayrılığı ilkesinden Kara Kuvvetleri, Deniz Kuvvetleri ve Hava Kuvvetlerini anlıyorsak diyeceğim bir şey yoktur Değerli Başkanım ama eğer kuvvetler ayrılığı ilkesi Anayasa’ya aykırılıktan dolayı, Anayasa’nın koymuş olduğu hükmü anlıyorsak orada konuşmaya devam edeceğim usule ilişkin olarak. Yani buradaki o ince çizgiyi birbirinden ayırt etmemiz gerekir diye...

BAŞKAN – İnşallah onu yazan hâkim değildir bugün bir yerde.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Muhtemelen politikacıdır diye tahmin ediyorum Değerli Başkanım.

BAŞKAN – Politikada mı?

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Muhtemelen politikacıdır, bu masada da olduğunu tahmin ediyorum.

BAŞKAN – Y apma ya, Allah Allah!

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Siz öyle şaka yapınca ben de o şekilde söyleyeyim dedim.

BAŞKAN – Seninle benim dönemim aynı değil Allah’tan, ondan kurtarıyorum ben.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Sayın Başbakanın –usule ilişkin şeylere bağlayacağım bu beyanlardan sonra- geçen gün yapmış olduğu bir ifade var, diyor ki: “HSYK’yı bağımsız yaptık, fırsat bildiler.” Bütün olayın özü budur, bana göre en büyük tespit budur. Evet, “HSYK’yı bağımsız yaptık, bunu fırsat bildiler.” diyor. Ben Komisyon görüşmelerinde Sayın Bakanla da paylaştım,

dedim ki: “12 Eylül 2010 tarihindeki halk oylamasında ‘Yetmez ama evet’ çileri biliyorduk -onlar sol bir kesimdi, aşırı bir sol kesim, onlar ‘Yetmez ama evet’ çiydi- ama ‘Yanlış ama evet’ çileri de şimdi öğrendik.” Tabii, “Yanlış ama evet” çiler yani “Biz o tarihte yaptık ama yanlışmış.” diyen “Evet” çileri de şimdi bu 17 Aralık operasyonundan sonra öğrendik Değerli Başkanım.

Bakın, kuvvetler ayrılığı ilkesi o kadar önemlidir ki, bütün bu 17 Aralığı bir kenara bırakalım, on beş gün evvel burada yapmış olduğum konuşmada dedim ki: “Bolu’da bir olay var...” Sayın Bakan biliyor, Bolu’da bir pankart olayı var. İl özel idaresi binasında AKP’nin kocaman bir pankartını asılar ve cumhuriyet savcılığı, arkasından da mülki idare, valilik o pankartın kaldırılmasına ilişkin on beş gün evvel yazı yazdı dedi ki: “Bunu kaldırın.” Bakın, on beş gündür, -Sayın Bakan, dikkatle dinlediniz- il özel idaresi binasından Bolu’daki o pankartı, bir siyasal partinin amblemi olan, sizin ambleminiz olan o pankartı on beş gündür Bolu’da hiçbir güç indiremiyor Sayın Bakan. Bakın, on beş gün oldu. Ben o gün dedim ki: “Bez parçasını indirmeyenlerin can parçalarını yargıya teslim etmeleri gibi bir iddiaları da olamaz, başka türlü bir davranışları da olamaz.” Ve yanıtladım. Bez parçasını indiremiyorsunuz, bakın. Bu ne demektir? Orada şimdi empati yapın. Orada Cumhuriyet Halk Partisinin, Milliyetçi Hareket Partisinin bayrakları olsaydı, il özel idaresi binasına asmış olsaydık...

FARUK BAL (Konya) – Aydın’da MHP’yi polisle çevirdiler.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – ...yargı kararı beklenmeden bunlar aşağı indirilebilirdi. Geline nokta vahim bir noktadır. Biz diyoruz ki: Kuvvetler ayrılığı ilkesini ortaya koyalım. Burada gelinen noktada açıkça bir Anayasa’ya aykırılığın olduğunu ileri sürüyoruz.

Bakın, Bülent Arınç, Sayın Başbakan Yardımcısı bir açıklama yaptı. Bu konuda Sayın Başbakanın da çok geniş bir hoşgörüsü var. Önceden, biz Anayasa Mahkemesine gittiğimiz zaman sanki ayıp bir kuruma başvurmamız gibi “İkide bir Anayasa Mahkemesine gidiyorlar.” diyordu ama şimdi, gelinen noktada Sayın Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç diyor ki: “Teklif üzerine Cumhuriyet Halk Partisi Anayasa Mahkemesine gidebilir.” Ben de teşekkür ettim, biz sanki uyuşmazlık mahkemesine gidecektik diye veya aile mahkemesine veya çocuk mahkemesine diye. Sayın Başbakan Yardımcısı bir tespit ortaya koymuş. Hemen arkasından Sayın Başbakanın yapmış olduğu bir tespit var, diyor ki: “Burada muhalefetin bir şansı var. Anayasa Mahkemesine götürür, sonra onun kararını bekleriz. Demokrasinin bütün güzelliği buradadır.” Anayasa Mahkemesi kararları geriye yürümüyor ya oraya girmiyoruz hiç, ortalama bir vatandaşın anlayabileceği muhteşem bir terminoloji koyuyor Başbakan, hukukçu olursanız problem var, hukukçu olmazsanız gerçekten de mükemmel bir tespit, diyor ki: “Ben yaptım oldu.’yla olmayacağını biz de biliyoruz.” Evet, doğrudur. Sayın Başbakan ne kadar güzel, hoşgörüsü söylüyor. Şimdi, görüldüğü kadarıyla, HSYK’nın 1. Dairesinde yapılan değişiklik yetmiyor Sayın Bakan. Şimdi, Sayın Başbakan da geniş bir hoşgörü içerisinde Anayasa Mahkemesine gidebileceğimizi öngördüğüne göre, bu Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürüyebileceği gerçeğini bir kenara koyarak muhtemelen o hafta içerisinde, bir hafta içerisinde bütün düzenlemeleri yaparak, Genel Kurulu alt üst ederek dilediğiniz amacı gerçekleştireceksiniz.

Geçen akşam, Adalet Komisyonunda yaptığımız toplantıda iç dünyamda sizi aslında çok iyi niyetli gördüm ama meğerse o gün işi bitirmişsiniz onun da farkında değildim, HSYK ile yaptığımız toplantıda olayı düşünmüşsünüz zaten. Ben de bir an hukukçu iyi niyetiyle dedim ki: “Bakan hukuk tekniği açısından bakıyor ve...”

ATILLA KART (Konya) – Sayın Bakanın görev adamı kimliği öne çıkıyor.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Sayın Bakan, bunu tabii, bir hukukçu objektifliği içerisinde o gün halletmişsiniz, sizi tebrik ediyorum onu öncelikle söyleyeyim.

Biz olayın ne olduğunu anlıyoruz Sayın Başkan. 17 Aralık operasyonu olmasa... Demin, Sayın Ahmet Aydın öyle bir anlattı ki şu masumiyet karinesini yeni öğrendik biz, bu masumiyet karinesini önceden bilmiyorduk. Bakın, Sayın Başbakanın bir şeyi var, diyor ki: “HSYK ile ilgili kanunlarda değişiklik yaparak yargıyı bir örgütün tehlikeli sultanından kurtaracağız.” Şimdi demek ki yargı tehlikeli bir örgütün sultanı altında. Bu örgüt öyle bir örgüt ki Ergenekon’da düzmece tanıklarla, PKK’nın iki numaralı adamının yalancı tanık olmuş olduğu ifadelerle bu ülkenin Genelkurmay Başkanını, aydınlarını, yurtseverlerini, askerlerini içeri attı, diğerlerini içeri attı. Ahmet Aydın burada olsaydı da sorsaydım: Bu masumiyet karinesi yeni mi aklınıza geldi? Yandaş medyada çarşaf çarşaf adamlara ilişkin bütün dokümanları doğduğu yerlerden bu tarafa doğru çıkartıyorken o zaman masumiyet karinesi aklınızda yok muydu, yeni mi aklınıza geldi o 17 Aralıktaki operasyon ortaya çıktığı zaman?

Şimdi, bunun bir sevindirici yanı vardır değerli hocam, Komisyonunda söyledim, dedim ki: “Para sayma makinaları yakalanmıştır, evlerde 4,5 milyon dolar yakalanmıştır ama sizin açınızdan bir sevindirici olay vardır; para nakil araçları ele geçirilmemiştir.” Bakın, olay o vahamette değildir Sayın Bakan. Yani sizin açınızdan o da olabilirdi, bir de para nakil araçları

yakalansaydı, Allah, o zaman ne derdiniz diye merak ediyorum yani o olayın sevindirici yönüdür. Bunu dediğimiz zaman bize diyorlar ki: "Efendim, siz masumiyet karinesiyle alakalı durumla karşı karşıyasınız."

Sözlerimi fazla uzatmak istemiyorum. Gelinek noktada bir şey daha söyleyeceğim. Biz Sayın Başbakan ve Hükümetten... Erzincan soruşturmasını, Erzincan davasının Yargıtaydaki duruşmasını izledim, dondum kaldım; olacak bir şey değildi, bunu burada basın mensupları da dikkate alsınlar, not alsınlar. Erzincan soruşturması içerisinde görev yapan MİT mensuplarının MİT içerisindeki yapmış oldukları bu eylemlerinden dolayı teftiş kurulu diyor ki: "Soruşturulmalarına gerek yoktur." Orada 2 veya 3 MİT mensubu vardı. Bunların Erzincan'la ilgili... İsmailağa cemaati yanılmıyorsa. "O konuda sorunları var mıdır, yok mudur?" diye MİT'e şey yapılıyor ve MİT'in Teftiş Kurulu -altında Hakan Fidan'ın da imzası var, çok ilginç, onun imzasını görünce de çok şaşırdım- "Bu MİT görevlileri hakkında soruşturmaya gerek yoktur." diyor. Ama, Sayın Başbakan o kadar büyük bir hukuk duyarlılığı içerisinde "Hayır, ona gerek yoktur." diyor, "Soruşturulmaları gerekir." ve soruşturma izni veriyor. Bizim iddiamız şu: Sayın Başbakanın MİT konusunda göstermiş olduğu bu duyarlılığın yüzde 1'ini -onda 1'ini falan diye demiyorum- bu olaylarda da ortaya koyması gerekir diye düşünüyorum.

Değerli Başkanım, gelinen noktada biz olayın ne olduğunun farkındayız, nereye gittiğinin de farkındayız. Anayasa'ya aykırılığın ben inanıyorum ki AKP içerisindeki değerli milletvekilli arkadaşlarımız da farkındalar. Eğer bunu Adalet Komisyonundaki arkadaşlarımızın hukukçu kimliğine sahip olmaları ve o formasyonla bunu reddetmeleri sizce kabul görüyorsa diyeceğim hiçbir şey yoktur. Ama, böyle bir temel yasanın, bu herhangi bir yasa değildir yani bu, Türkiye'nin hukuk düzenini değiştirebilecek, yasama, yargı ve yürütmeyi ortadan kaldırıp demokrasiyi ancak "Geçmişte böyle bir yönetimle yönetildik." diyecek bir yönetim anlayışını değiştirip diktatöryal bir yönetim anlayışını ortaya koyacak bir teklifi burada görüşmeyeceğiz de Tarım, Hayvancılık Komisyonunda mı görüşeceğiz Değerli Başkanım, nerede görüşeceğiz yani? Ben şunu beklerdim sizden de, zatlalınızdan de: "Bu usul eksikliğini yerine getirelim. Eğer bu usul eksikliğini yerinde getirirsek en azından yarın bir gün bir yargı sürecinde en azından bunu tartışmış oluruz." demenizi beklerdim ama görüldüğü kadarıyla savcılar bunu beklemiyor. Yani burada savcılarla bizim aramızda bir yarış var, bir koşu var; kim öne çıkacak, hangisi önce yapılabilir. Ama, Sayın Bakan sağ olsun, Birinci Dairedeki değişiklikleri zaten ortadan kaldırınca bir anlamda kadük oldu yani şu anda görünen bir tehlike yok, kimseyi de evden alacaklarına ilişkin bir tehdit yok, bir tehlike yok.

Sözlerimi bitiriyorken şunu diyorum: Bu olayın ne olduğunu biliyoruz. Bu usul eksikliğini İç Tüzük'ün o dolambaçlı yollarında konuşarak ortadan kaldırmanın ötesinde bu temel yasa olarak görüşeceğimiz -yarın muhtemelen Meclis Genel Kuruluna indirecekler öyle tahmin ediyorum- bununla ilişkin bir sağlıklı değerlendirme yapılması açısından sonucunun ne olduğunu bildiğimiz yani Anayasa'ya aykırılık konusunda sonucunun ne olduğunu bildiğimiz bu olayı burada tartışmanın hiçbir zararı olmayacağını bir kere daha ifade ediyorum. Demin, görüşmenizde bir anlamda, değerli hocam, bir ihlasla bulundunuz, muhtemelen biraz sonraki görüşmelerde yeni bir önerge gelecektir. "Bu görüşmeye gerek yoktur." denilecektir, sayısal çoğunlukla bu iş halledilecektir ama gelinen noktada...

BAŞKAN - Bu, o önerge işte zaten, beklemeye gerek yok.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Tabii, yani muhtemelen biraz sonra oylama yapılacaktır.

BAŞKAN - Hayır, onu bilmiyorum, tartışıyoruz.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Ben, Sayın Bakana o zaman Komisyonunda da şunu söyledim: Sayın Bakan, temennim şudur: "Ne yapayım, Başbakan dedi, yaptım." noktasına inşallah sizler gelmezsiniz."

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN - Uğur Beyciğim teşekkür ediyorum, sağ olun, var olun.

UĞUR BAYRAKTUTAN (Artvin) – Ben teşekkür ediyorum.

BAŞKAN - Sayın Ertuğrul Günay, buyurun efendim.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Sayın Başkan çok teşekkür ederim.

Sayın Bakan, değerli üyeler; hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlarım.

Ben de herkes gibi, size yakınınızın kaybından ötürü başsağlığı dileklerini sunuyorum.

BAŞKAN - Çok sağ olun, Allah razı olsun.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Sayın Bakan göreve başlayalı henüz bir ay olmadı, ona da demokratik hukuk devletini korumak konusunda görevinde içten başarılar diliyorum.

Sayın Başkan, bir hayal kırıklığı yaşadığımı izninizle ifade etmek istiyorum. Benim, bugün, şu anda ateşim herhâlde 38 dereceyi geçmiş vaziyette ama Parlamantonun oldukça deneyimli bir üyesi ve deneyimli bir hukukçu olarak Anayasa Komisyonunda bulunmak, hem görüşlerimi söylemek hem de Anayasa Komisyonunun bu konuyu fevkalade vukuf ve sorumlulukla tartıştığına tanık olmak ve oradan kanaatlerimi bir kez daha gözden geçirmek ihtiyacı ve umuduyla gelmişim ama öyle görüyorum ki bir usul tartışmasıyla bu konu sona erdirilecek ve belki esasa girilmeyecek. O yüzden, ben de bu çerçevede görüşlerimi sunmak istiyorum.

Geçen gün, Adalet Komisyonunda görüşülürken bir saat kadar gittim Komisyonu izlemeye. Salona girer girmez, ilk gözüme ilişen boş yere oturdum. Daha sonra, gazetelerde, muhalefet saflarına oturduğum ve bir siyasi partinin sırasına oturduğum gibi haberler okudum. Bugün de geldim ve ilk boş bulduğum yere oturdum. Şu anda, herhangi bir siyasi partinin mensubu değilim, yakın bir gelecekte böyle bir düşüncem de yok. Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür bir siyaset adamı olmaya çalışıyorum.

Arkadaşlarımla bir gönül kırıklığı olmasın diye de bir şeyi açıklamak isterim: Ben, Adalet ve Kalkınma Partisinde 29 Mayıs 2007'den 27 Aralık ya da 28 Aralık 2013'e kadar üyeydim ve bu sürenin beş buçuk yılında da bakanlık yaptım. Milletin ve partinin bana verdiği emaneti şerefle taşıdığımı inanıyorum.

Şimdi, zor bir dönemde Adalet ve Kalkınma Partisinin bir kesim üyesinin, hatta bir kesim yürütme organı üyesinin haklı haksız birtakım önemli ithamlarla karşı karşıya bulunduğu ortamda, benim artık sizinle işim yok diye çantamı alıp çıkmadım, ayrılmadım ve bugün, tercihim benim, yine iktidar partisi milletvekilleri arasında oturmak ama onlara aykırı görüşlerimi vicdanımın bana emrettiği doğrultuda yüksek sesle söylemekti. Çünkü, ben bu Parlamantonun iyi günlerini de gördüm, kötü günlerini de gördüm ve şunu öğrendim ki, tabasbus değil gerçekten dost olan insanlar zor günlerde doğruyu söylüyorlar ama şöyle bir muameleyle karşılaştım: Parlametoda küfür etmeyi bir siyasi üslup hâline dönüştürmüş olan, hatta, neredeyse tekme atmaya bir başka üslup hâline dönüştürmüş bulunan veya haklı haksız birtakım ithamlarla yüz yüze geldikleri hâlde, "Biz biraz partiyi rahatlatalım" diye kenara çekilme ihtiyacı hissetmeyen arkadaşlara "Siz biraz bize izin verin, aklanın da gelin." gibi geçici bir uygulama, geçici bir tedbir bile uygulanmazken sadece, örneğin, oğlu rüşvete aracılık etmekten tutuklanmış bulunan bir bakan emniyette hâlâ tayin yapamaz, yapması bir adli soruşturmaya gölge düşürür, yarın siz bu soruşturmadan aklansanız bile, bu tür uygulamalar savcı ve emniyet atamaları sizi gerçekte masum bile olsanız kamu vicdanında mahkûm eder; o yüzden, bu yanlışlardan kaçınalım, bir hukukçu ve tecrübeli bir siyaset adamı olarak yardımcı olmaya ve doğruyu göstermeye çalışıyorum dediğim için ben ve buna benzer görüşler serdeden arkadaşlar öteki arkadaşlara uygulanmayan yaptırımla karşılaştılar ve kesin ihraç talebiyle disipline sevk edildiler. Allah'tan başkasının karşısında ne eğecek boynumuz var ne de kestirecek başımız var. O yüzden, biz de peki öyleyse, istenmediğimiz yerde durmayız dedik.

Ama ben bir kez daha söylüyorum: Zor bir eşikte partiyi bu karşı karşıya bulunduğu ithamlarla yüzüstü bırakmış değil, tam tersine, tabasbusa itibar etmeden doğruyu söyleme konusunda kararlı davranmış ve bu doğruyu söyleme ısrarını bakanken de -çeşitli belgelerle ortaya koyabilirim- sürdürmüş arkadaşlarınızdan bir tanesiyim. Siyasetin bugün buraya gelmiş olmasından gerçekten çok büyük bir üzüntü taşıyorum.

Şimdi, bir önemli yasa değişikliği var bizim üç yıl kadar önce aşağı yukarı, Türkiye'nin önüne büyük bir hukuk reformu olarak koyduğumuz, Türkiye'nin önüne büyük bir yargı bağımsızlığı ve hâkim teminatı konusunda güvence olarak koyduğumuz -bunun tutanakları elimde- bir yasayı bir kritik eşikte, bir önemli konjonktürde, bir tartışmalı konjonktürde değiştirmeye çalışıyoruz. Şimdi, bu yasanın Anayasa'ya aykırı olduğu konusunda yaygın bir kanaat var. Bunu fevkalade ciddiye almamız gereken hukukçular söylüyorlar. Buradaki arkadaşlarımı da çok ciddiye alıyorum, Anayasa Komisyonu Başkanımızı da Adalet Bakanımızı da ciddiye alıyorum ama örneğin hem pratiğin hem teorinin içinde yıllardan beri bulunmuş bulunan Profesör Sami Selçuk'u da çok ciddiye alıyorum ya da bizim 2007'de Anayasa değiştirmek için hemen Sapanca'da topladığımız komisyonda, benim de dâhil olduğum komisyonda Adalet ve Kalkınma Partisinin demokratik Anayasa değişikliği paketinin başkanlığını yapmış bulunan Sayın Profesör Özbudun'u da çok ciddiye alıyorum. Ve bu arkadaşlarımız da fevkalade Anayasa'ya aykırılık olduğu konusunda kamuoyu önünde defalarca açıklamalarda bulundular. Daha ileri var, tartışmaların geldiği boyutlar karşısında Sayın Cumhurbaşkanı uyarı yapmak ihtiyacı hissetti ve belki konunun yasayla değil, Anayasa'yla, önce Anayasa'da bu yasaya cevaz verecek değişiklikler yapıldıktan sonra Anayasa'da halledilmesi gerektiğinin altını çizdi. Bu da, siz de takdir edersiniz ki Sayın Başkan, bir Anayasa hukuku profesörü olarak -aynı okuldan mezunuz- Anayasa'ya yasanın aykırı olduğu iddialarının Sayın Cumhurbaşkanı tarafından ciddiye alınmasının göstergesidir. Benzer söylemi Türkiye Büyük Millet Medisi Başkanı da sergiledi. Şimdi, böyle bir ortamda Anayasa Komisyonunun bir usul tartışmasıyla... "Zamanında çağırmadınız." "Çağırdık, siz gelmediniz." "Geldik, saatinde anlaşılmadık." gibi birtakım usuli tartışmalarla bu kadar önemli bir konuyu, Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratik hukuk devleti niteliklerini -daha ileri gidiyorum- cumhuriyet niteliklerini

tartışmalı kılacak olan bir yasaı Anayasa Komisyonunun “Biz esasa girmiyoruz. Bu, zaten asıl komisyonda görüşülmüş. Bu saatten sonra Anayasa Komisyonunun serdedeceği görüşlerin bir değeri de yoktur.” anlayışıyla geçersiz kılmayı doğrusu ben Komisyonun çeşitli bakımlardan taşıdığı ağırlığa çok uygun bulmadığımı ifade etmek istiyorum.

Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar; elbette Anayasa da değiştirilir, yasalar da değiştirilir. Nitekim, biz, 2010 yılının Mayıs ayında önemli bir Anayasa değişikliği paketi yaptık ve onu -ki o kampanyada çok aktif biçimde bulunmuş arkadaşlarınızdan birisiyim, bazı maddelerde de Hükûmet sözcüsü olarak bulunmuş arkadaşlarınızdan bir tanesiyim- Türkiye'nin önüne gerçekten demokratikleşme ve hukuk devletinin temellerini sağlıklı zemine oturtturmak konusunda önemli işler yaptığımızı anlatarak çıktık. Hemen arkasından, 2010 Anayasa referandumunun arkasından -aynı yılın sonunda sanıyorum- bir Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kanunu çıkardık Anayasa'nın 159'uncu maddesinde yaptığımız düzeltmelere uygun biçimde ve bunları Türkiye'nin önüne bir reform paketi olarak koyduk, haklı olarak koyduk bence bazı tartışmalara rağmen.

Şimdi, yasa, Anayasa yapabilir Türkiye Büyük Millet Meclisi elbette, hele bir parlamento çoğunluğu varsa yapabilir ama yasanın ve Anayasa değişikliğinin geçerli olması için, toplumsal kabule oturması için bazı şartlar vardır: Bir kere hukuki olmak zorundadır, Anayasa çerçevesinde hukukiliğe oturmuş olmak zorundadır, ondan daha önemli bence haklı olmak zorundadır. Haklılık kavramı hukukilik kavramını da aşan bir kavramdır. Şimdi, hangi eşikte biz yasa değişikliğini yapıyoruz, hukuk sisteminde çok ciddi, hâkim teminatı ve mahkemelerin bağımsızlığı konusunda önemli uygulama farklılıkları getirecek olan bu değişikliği hangi eşikte yapıyoruz? Arkadaşlarımız deminden beri söyledi, çok kritik bir eşikte. Yani, bundan tam günü gününe, neredeyse bir ay üç gün kadar önce ortaya çıkan bir soruşturmada sonra yapıyoruz, yolsuzluk ve rüşvet soruşturmasından sonra yapıyoruz. Şimdi, bu eşikte bu değişikliğe kalkmak bu değişikliğin hukukiliği tam olsa bile haklılığını ve kamu vicdanında meşruluğunu çok tartışmalı kılıyor.

Bakın, dün Hrant Dink'in ölümünün 7'nci yıl dönümüydü. Hrant Dink davasında yıllardan beri çeşitli hukuksuzluklar dile getiriliyor, değil mi? Yıllardan bu yana. Ben dün eski yıllara döndüm, baktım, kendi payıma -belki Sayın Bakan da Grup Başkan Vekili olarak- defaatle davanın yeterince hukuka uygun gitmediği konusunda şikâyetler, itirazlar ileri sürmüştük ama hiçbir yasal düzenleme yapmak konusunda bir adım atmamışız. Başka davalar var, KCK davasından, Balyoz davasına kadar çeşitli davalar var. Bunların hiçbirinde Hâkimler Savcılar Yüksek Kuruluyla ilgili, adaletin işleyişiyle ilgili hiçbir değişiklik yapmaya kalkmamışız ama öyle bir eşikte bu değişikliğe kalkıyoruz ki Sayın Başkanım, bu ne kadar haklı olursa olsun kamu vicdanını incitiyor. Bakın, bunu çok üzüntüyle söylemek istiyorum. İktidar partisi mensubu arkadaşlarıma özellikle, hassaten, yol arkadaşlığın hatırına ve bu arkadaşlığın hukukunu bütün kalbimle hissederek söylüyorum: Bu eşikte bunun yapılması ileride inanın ki bu arkadaşlarımız bu soruşturmalardan beraat etseler, aklansalar, dışarı çıksalar, paralar teslim edilse, kasalar teslim edilse, kutular teslim edilse kamu vicdanı bu değişikliklerden sonra o kararlar çıktığı için bizi mahkûm edecektir. Bunu yapmayın, işi olağan akışına bırakın. Yani, bir siyasi parti, koca, 20 milyon oy almış bir siyasi parti, 300 küsur Parlamentoda temsilcisi olan, üç seçimden beri halktan destek alan bir siyasi parti içinde tabasbus ehli olmaz mı? Olabilir. Olmazsa bu doğaya aykırıdır, siyasetin doğasına aykırıdır. Siz iktidar erki kullanıyorsunuz. O iktidar erkinin sırtından yararlanmaya çalışan birtakım insanlar olabilir. Yapacağımız nedir? Onları korumak değil, onları dışarıya çıkarmak; onlara “Herkes yaptığının karşılığını çeksin.” demek, onu yapmaya çalışmak. Şimdi, bu eşikte bunu yaparsak fevkalade meşruiyet tartışması kamuoyunda bir haksızlık görüntüsü gelir ve bu yasanın üzerine yapışır ve bundan sonra çıkacak hükümlerin üzerine yapışır.

Bir şeyin altını çizmek istiyorum, bakınız, demin bir arkadaşım da söyledi: 17 Aralıktan bu yana gelen süreçle ilgili tevîl yollu ikrar var, hukukta tevîl yollu -buradaki hukukçular bilirler- ikrar var. Deniliyor ki ısrarla “Devletin kasasından bir kuruş çıkmışsa bunun hesabını sorarız.” Ben de anlıyorum, evet, devletin kasasından çıkmamış. Rüşvet zaten devletin kasasından çıkmaz. Ben 1973'ten beri ceza hukuku, anayasa hukuku ve siyasi partiler hukuku çalışan bir arkadaşınızım. Hayatımda arazi davasına, icra davasına hemen hemen hiç bakmadım ama rüşvet devletin kasasından çıkmaz, devlet erkini kullananların sağladığı bir menfaat veya önlediği bir hak yüzünden kişiler arasında dolaşan ama aslında kamudan çalınan bir şeydir. Bu yani “devletin kasasından çıkmışsa” anlatımı aslında kişiler arasında bir şey olmuş ama devletin kasasından çıkmamış. Bu, suçun ikrarıdır değerli arkadaşlarım, bakın, bu, suçun ikrarıdır.

Şimdi, cumhuriyet nedir, cumhuriyet? Cumhuriyet... Biz cumhurun yönetimi diyoruz değil mi, halk yönetimi. Cumhuriyetin Frenkçesi, Latincesi nedir? “Republic” nedir? “Res publica” değil mi. Kamuya ait olan şey. Kamuya ait olan şey çalışıyor burada. Siz bir rant mı üretiyorsunuz kent arsasında ya da herhangi bir yerde bir rant mı yaratıyorsunuz? O rantın devlete gelmesi lazım. O rantı eğer kişiler aralarında bölüşüyorlarsa kamuya ait olan bir şey çalışıyor yani “republic”ten, “res public”ten bir şey çalışıyor, cumhuriyetten bir şey çalışıyor demektir, inanın bana. Anayasa'nın 2'nci maddesi, 138'inci maddesi, Anayasa'nın, işte, bilmem, 159'uncu maddesi

önce cumhuriyete karşı burada somut bir suç var. Yani, bunu, bu eşikte, burada, usulle geçiştirmeye çalışmak veya parmak çoğunluğuyla geçiştirmeye çalışmak bana çok haklı gelmiyor ve ileride hepimizi incitecek bir Parlamento tasarrufu olabilir korkusu taşıyorum.

Bunun ötesinde, tabii, bir de meri hukuka yani mevzuata aykırı tarafları yok mu? Adalet Komisyonu onu uzun uzun tartıştı, burada da arkadaşlar tartışacaklar, 159'a aykırı, 138/2'ye aykırı... Şurada bir şeyi söylemek istiyorum: Bakınız, bu, 2010'da halkın önüne çıkarken yapmış olduğumuz deklarasyondur, "Bu Anayasa değişikliklerini niye yaptık?" diye. Şimdi, burada diyoruz ki: Yargı bağımsızlığına bu değişikliklerle bir zarar veriliyor mu? Hayır diyoruz, hayır. Çeşitli şikâyetler var şimdiye kadar Adalet Bakanının bu HSYK'yla ilişkisi veya HSYK'nın yapısı hakkında. Bunların hepsini gideriyoruz ve ne yapıyoruz? Bu yapılırken kurulda sadece Adalet Bakanının ve Bakanlık müsteşarının kalması öngörülmüştür. Bu yapılırken de Adalet Bakanının birçok yetkisi elinden alınmakta, kuruldaki konumu sembolik hâle getirilmekte, ayrıca Adalet Bakanlığı müsteşarı da diğer 21 üye gibi bir konuma çekilerek müsteşarın dairelerden birinde çalışması öngörülmektedir. Ne diyoruz burada? Adalet Bakanının konumunu sembolik hâle getiriyoruz diyoruz. Biz bununla Türkiye'nin önüne çıktık ve buna Türk milleti oy verdi. Ben bunun için Türkiye'nin bir ucundan öbür ucuna dolaştım ve oy istedim. Sayın Bakan, Adalet Bakanını bu Kurulda sembolik hâle getiriyoruz. Kurula Başkanlık edecek, Kurul kararlarını kamuya duyurmakta bir sözcülük yapacak, onun ötesinde, Kurulun işleyişine... Şimdi, "Dairelerin işleyişine karışamaz.", oluşumuna karışırsa işleyişine karışmış demek olmaz mı? Şimdi, oluşumuna karışıyor, olur mu bu?

Şimdi, bugün bir düzenleme yapıyoruz, bakın, yine üzüntüyle bir şeyi söylemek istiyorum: "Fişleme" diye bir söz var ya, çok üzüntüyle söylüyorum, bu fişleme HSYK'ya kadar uzanmış, niye? Çünkü HSYK üyeleri arasında bir tasnif yapılmış, iktidar yanlısı, iktidar karşıtı; sözümüze uyar, sözümüze uymaz; ona göre, yani 21 üye "7, 7" dağılacakken, birdenbire, nereden keşfedilmişse "5, 5, 11" diye dağılıyor. Bu neye göre dağılıyor Sayın Başkanım? Elinizi vicdanınıza koyun, siz benim okuldan arkadaşsınız, anayasa hukuku profesörsünüz, bakın, bu sıfatlar insanlara kolay verilmiyor. Bunu burada, bir siyasi oportüniteyle çiğnerseniz bütün bunları... Herkes yarın tarihin önünde hesap verecek. Ben yirmi küsur sene Parlamento dışında siyaset yaptım ama Parlamento dışında siyaset yaparken Parlamento içindekilerin çoğundan çok daha fazla toplumda sözüm dinleniyordu. Neden? Çünkü hayatım boyunca inandığımı söyledim, şimdi de onu söylemeye çalışıyorum.

Şimdi, yani bu HSYK içinde herkesin siyasi kanaati, herkesin kimliği bir bilgi notu fişine dökülmüş ve ona göre yeni bir HSYK yapısı oluşturulmaya çalışılıyor. Yani lütfen, milleti... Hani, Ziya Paşa'nın bir sözü var ya "Sen herkesi kör, âlemi sersem mi sanırsın?" Yani lütfen, kimse kimseyi bu dereceye düşürmeye kalkmasın. Geçmiş yıllarda bize, Adalet ve Kalkınma Partisine ağır ithamlarda bulunan seçkin birtakım yazarlar vardı, işte, birtakım kaba tabirler kullanıyorlardı; lütfen, hiç kimse bizim partimizin veya başka bir partinin hiçbir üyesini bu insanlar seviyesinde görmesin, yani "Bir şeyden anlamaz bunlar, biz ne söylersek kabul ettiririz." seviyesinde görmesin. Bu millete lütfen, kendimize gösterdiğimiz saygıdan fazlasını gösterelim, bunu bütün arkadaşlarımdan rica ediyorum.

Ha, burada yine bir başka metin daha var elimde. Bu da Adalet Komisyonunun Medise HSYK'yı sunarken yapmış olduğu rapor. O raporda da şu bildirgedeki sözler tekrar ediliyor, yani diyorlar ki: "Biz Müsteşarı ve Adalet Bakanını, burada sembolik bir konumda, ama elbette, ne olup bittiğini bilmesi için de bu Kurulun içinde muhafaza ediyoruz." Raporun altındaki imzalar, bugünkü Adalet Komisyonu Başkanı, bakın, bunu Medise sunan Komisyonun Başkanı aynı Başkan, aynı Başkan Yardımcısı, aynı sözcü arkadaşlarımız bugün bu HSYK kanununun fevkalade sıkıntılı, sakıncalı olduğunu anlatıyorlar, aynı imzalarla Medise şimdi yeni bir metin sunuyorlar. Yani bu kadar, "Dün dündür, bugün de bugündür." olmaz; bu kadar, hukuk, bana göre, sana göre olmaz, hukuk herkese göredir ve ben hukukun Türkiye'de -kıdemi me güvenerek söylüyorum- herkese lazım olduğunu gördüm. Bugün hukuk yapmaya çalışan arkadaşlar, inşallah, hukukun size lazım olduğu günleri yaşamazsınız ama ben hukukun herkese lazım olduğunu gördüm. Kendilerini "Bin yıl bizim düzenimiz sürer." diye Türkiye'ye tanıtanlara, onlara da hukuk lazım oldu; hukuk herkese lazım olabilir. Lütfen, sana göre, bana göre hukuk yapmayalım.

Bunu Medise sunarken, geçen dönem, HSYK'yı Medise sunarken bir cümle var sunuş metninde, diyor ki: "Anayasa'da açıkça yazılı olan hususlar dışında, Başkanın yetkileri önemli ölçüde sınırlandırılmaktadır. Şöyle ki: Anayasa hükmü gereğince Kurul Başkanı olan Adalet Bakanı, dairelerin çalışmalarına katılamayacak ve oy kullanamayacak." İşte, anlatıyor, "Anayasa'da yapılan değişikliklerle zaten yetkileri önemli ölçüde sınırlandırılan Adalet Bakanının, kalan yetkilerinin bir kısmı da tasarıyla yargı bağımsızlığının güçlendirilmesi amacıyla sınırlandırılmaktadır. Sadece yetkilerini Başkan Vekiline devredebilir. Başkan, teklif edilen 3 aday arasından Genel Sekreteri atayacaktır sadece. Bu yetki fazla gibi gözükebilir ama Anayasa'da açıkça yazılı olduğu için bu yetki verilmiştir, yani Adalet Bakanına HSYK'da hangi yetkinin verileceği Anayasa'da tatad edilmiştir. Onun için, bu yetkiyi -size fazla gibi gözükebilir-

Anayasa'da yazdığı için veriyoruz." diyor. Kim söylüyor? İmza, Başbakan Sayın Erdoğan. Yaptığınız bu deklarasyonlara aykırı arkadaşlar, bu yaptıklarınız şurada yazılanlara, altında imzamız olan ve millete karşı, bir yemin gibi taahhüdümüz olan belgelere aykırı ve bunlar yaşadığı müddetçe bunlar bizim karşımıza soru işareti olarak gelecek.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Sayın Bakanım, o tasarıda sizin de imzanız var mıydı? Sadece Sayın Başbakanın ismi zikredildi ama...

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Hayır, Sayın Başbakan Meclise sunarken yazdı yazıyı. Ben bunu Türkiye'de... Bu kanun metninde imzam var mı, hatırlıyorum.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Yani yanlış anlamayın, biz sadece öğrenmek için, hangi tarih itibarıyla...

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Hayır. Yani Hükümetin gönderdiği tasarılar da imzam var ama genellikle ben teklifleri imzalamadım. Tasarı olarak gelmişse imzam var ve galiba tasarı olarak gelmişti.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Sayın Başbakanın ismini zikrettiğinize göre tasarı olarak gelmiş olabilir.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Değerli arkadaşım, ben buna zaten sahip çıkıyorum, bu metne sahip çıkıyorum.

ATILLA KART (Konya) – Sayın Bakan savunmuştu zaten...

ALİ HAYDAR ÖNER (Isparta) – İlleri dolayınca savundu Sayın Bakan.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Yani şu millete yaptığımız deklarasyona da sahip çıkıyorum, şu Meclise göndermiş olduğumuz yasanın gerekçelerine ve oradaki komisyon raporuna ve Sayın Başbakanın Türkiye'ye sunarken, Meclise sunarken yapmış olduğu bu açıklamalara katılıyorum ve bugün hâlâ diyorum ki: Ben bunda musırrım, bunu ısrarla... Çünkü millete... Aradan uzun bir süre geçmedi, şartlar değişmedi, zaman değişmedi, sadece bizi rahatsız eden bir hukuk uygulaması var. Bunu biz bir ölçüde gündemden düşürmeye çalışalım.

Şimdi değerli arkadaşlarım, bir husus daha var: Çok üzüntü duyuyorum ve bunu, yani elbette on yıldan bu yana ülkede fevkalade fiziki alanda önemli işler yapmış olan, ekonomik alanda işler yapmış olan bir iktidara "Yani siz yönetimi bilmiyorsunuz." demek bir haddini bilmezliktir. Bunu katıyen söylemek istemiyorum ama bu bazı metinleri kimler yazıyorsa, onlara karşı gerçekten çok büyük bir soru işareti var kafamda. On yıllık bir iktidar "paralel devlet" sözü, "Devlette bir paralel örgütlenme var." hele "hukukta", hele "Emniyette bir paralel örgütlenme var." sözünü kullanabilir mi? Böyle bir şey olur mu? Bunu birisi söylüyor olsa, Hükümetin, İçişleri Bakanının, Başbakanın ağzını tutması ve "Sen haddini bil, on yıldan beri bu ülkeyi biz yönetiyoruz, nasıl bir paralel yapı olabilir?" demesi lazım. Bu kadar çaresizliğe bence ihtiyacımız yok. Yani yapılacak olan çok basit. Siz üç dönemdir burada Komisyon Başkanısınız değil mi, Parlamentoda? Var mı akçalı konularda verecek bir hesabınız? Yok. Öyle mi? Burada birçok arkadaşımın yok. Ben AK PARTİ tabanındaki birçok insanın, Parlamentodaki birçok insanın bu işlere zaten "Nereden başımıza geldi?" diye baktığını biliyorum. Bunu biliyorum. Ben de vicdanımda bunu hissettim. Şimdi, birileri bu işleri işlemişse yani partimizin içinden "şunlar, bunlar" diye bunu kamufle etmeye kalkmak, hepimizi işlemediğimiz bir suça ortak yapar. Onun için, bu söylemlerden vazgeçelim. Yani paralel yapı aranıyorsa Türkiye'de sıkıntılı yerler var. Türkiye'nin güneyine bakarsınız, Suriye sınırına, orada bir paralel yapının oluşmakta olduğunu ve Türkiye için bir tehdiye dönüştüğünü görürüz. Ama bizim atadığımız emniyet, bizim atadığımız adalet içinde bir paralel yapıdan söz etmek bence son derece sıkıntılı.

Sayın Başkanım, bakın, ben bundan, operasyondan otuz beş, kırk gün önce kendiliğinden, bir ortamdan bir sıkıntı hissederek muhtemelen, şöyle şeyler yazmıştım sosyal medyada, sizin de kullandığınız sosyal medyada. Dedim ki, Âkif'in bir sözü var ya: "Sözüm odun gibi olsun, hakikat olsun da tek." Evet, sözüm odun gibi olsun, hakikat olsun da tek. Bir siyasi partiyi, halktan destek almış bir siyasi partiyi muhalefet kolay kolay yıkamaz. Hâlâ da ben muhalefetin bu işi başarabileceği konusunda çok ciddi şüpheler taşıyorum. Ama kim yıkar? Kendisi yıkar. Halktan ciddi destekler almış bir siyasi partiyi –bunu yazdım aynen, bulabilirsiniz- kim yıkar? Kendisi yıkar. Nasıl yıkar? Tarih okuyun biraz. Bakın, tek parti. Tek partiyi ne yıktı biliyor musunuz? Tek parti iktidarını, yirmi beş yıllık CHP iktidarını? Halka tahakküm yıktı. Ben Demokrat Partinin kuruluş yıllarıyla ilgili galiba Samet Ağaoğlu'nun kitabını okumuştum, orada Demokrat Partinin 1950 seçimindeki birinci malzeme halkı döven Çubuk Kaymakamı. Şimdi, bu dönemde de sizin bir idareciniz size sırtını dayayıp halka ağır sözler söyleyebiliyorsa, küfredabiliyorsa, bühtan edebiliyorsa –bunu bir yere yazın, bakın- bu bizi aşındırır.

İki, bir de tabasbus ehli yani sizin gücünüzden yararlanıp bireysel zenginlik, çevresel zenginlik yakalamaya çalışanlar. Bu tahakküm sınıfı ve tabasbus sınıfı bir iktidarın içini oyar. Demokrat Partinin içini de bu ikiciler oydu. Rahmetli Menderes Mükerrer Sarol'u koruyacağı yerde, o belki de sizin de çok iyi bileceğiniz ispat hakkı kanununu çıkarsaydı başka bir yere doğru gidecekti Türkiye. Ama siz o tabasbus ehlini dinlemeye, dostlarınıza kulağınızı kapatıp da tabasbus ehlini dinlemeye ve o tahakküm edenleri korumaya

başlarsanız başka düşmana ihtiyacınız yoktur. O zaman Anadolu'da bir söz var, bugün birisi yazmış: "Zulmün artsın." derler adama. Zulmün artsın ki çünkü zulümle payidar olunmaz, zulümle âbâd olanın sonu payidar olmaz.

Değerli arkadaşlarım, Sayın Başkanım; hepinizin hukuk vicdanına sesleniyorum. Bakınız, tabii önemli bir eşikteyiz, Adalet Komisyonundan geçmiş ama Anayasa Komisyonu şunu yapabilir: "Bu yasayla ilgili ciddi kaygılarımız var." Anayasa Komisyonunun bunu söylemesi, Türkiye Büyük Millet Meclisinin müzakerelerine çok büyük bir katkıdır. Adalet Bakanını da rahatlatılabilir. Dün akşamki beyanında, onun da her şeyin çok mükemmel olmadığı konusundaki cümlelerini yakaladım. Cumhurbaşkanının kaygısını nazara almak durumundayız, Meclis Başkanının kaygısını nazara almak durumundayız. O "paralel devlet" sözünü partinin en yukarılarına söyleten arkadaşlar, bizim önümüze bu tür taslaklar getirmiş olabilirler. Onları bir kenara itip "Arkadaşlar, elimizi vicdanımıza koyacağız, ileride çocuklarımızın karşısında savunabileceğimiz bir şey yapacağız, öyle bir şey yapacağız." diyebiliriz. Tarihte önemli anlar vardır. Bence Anayasa Komisyonu böyle bir görevle karşı karşıya.

Zamanınızı fazla aldım, çok teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim Sayın Günay.

Nevzat Bey, buyurun.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım; ben de sözlerime saygı, sevgilerimi sunarak başlamak istiyorum.

Hakikaten Burhan Hocam, başınız sağ olsun, çok ciddi bir kayıp. Allah cennetinde buluştursun.

BAŞKAN – Sağ olun, Allah razı olsun; amin, amin.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Şimdi değerli arkadaşlar, çok basit bir cümleyle söze başlayacağım, çünkü bunu muhtemelen hukuk fakültelerinde ilk derslerde öğretiyorsunuz: Kanunun bir lafzı var bir de ruhu var. Yani, kanunun lafzı veya ruhu ikisi de önemsiz değil veya biri diğerinden daha önemli değil ama şu var: Dikkat ederseniz, gelişmiş, demokratik hukuk devletlerinde, kanunun ruhuna inilen ülkeler olduğunu görüyorsunuz. Yani artık lafız kısmı bitmiş, bundan kanun koyucu ne murat ediyor, artık bunun üzerine literatür gelişmeye başlamış.

Şimdi, bakıyoruz, burada işte İç Tüzük'ün 26'ncı maddesinde demiş ki: "Üyelerinin üçte biri tarafından Komisyona teklif edilecek gündem üzerine de komisyonlar, Başkanlarınca toplantıya çağrılır." yani sizin belirttiğiniz gibi... Biz zaten bu dilekçeyi kime vereceğiz çağırılması için? Komisyon Başkanlığına vereceğiz, Başkanlık çağırarak zaten. Yani, oradaki bu lafzı daraltıcı, sınırlandırıcı bir yorumla yorumlamamanız gerekiyor, yani gündem belirlenmiş efendim, o gündemin içerisinde yer de, tarih de olacak. Sonra, son derece iyi niyetli bir saat belirlenmiş. Mesela dediğiniz gibi, gece üçte, akşam sekizde yapılmamış. Biz –yanlış hatırlamıyorsam- üç buçuk dedik, bakın üçte toplandık bugün. Siz değıştirseydiniz "Üçte toplanacağız." diye ve sizin dediğiniz olsaydı. Dolayısıyla, bu saat konusunda çok ciddi zaman kaybettik.

Ayrıca, sözünüzün başında "Bu benim yetkim, Meclis Başkanının da böyle bir yetkisi yok." dediniz. Ben, doğrusu şöyle yorumluyorum bunu: Çünkü bu Meclis Başkanımız siyasete yeni girmiş yahut işte hukukla uzaktan yakından alakası olmayan bir insan değil yani iki dönemdir Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı, daha önce Adalet Bakanı, defalarca devleti yönetmiş. Yani şunu niye düşünmüyoruz: Ya Anayasa Komisyonunda çok ciddi bir fütursuzluk var yani İç Tüzük'te belirtilen bir hüküm var, bu hüküm çalıyı arkadan dolaşarak bir türlü yerine getirilmemeye çalışılıyor. Burada Meclis Başkanının, efendim, tahammül sınırlarını zorlayarak yani "Yetiversin artık bundan daha fazlası da olmaz." diyerek böyle bir şeyi isteyebileceğinizi hakikaten hiç aklınıza getirdiniz mi?

BAŞKAN – Getirdim. Bir dakika müsaade edersen Nevzat Beyciğim bak: Buraya kadar doğru söylüyorsun da bilmediğin şey var. Şimdi, bu yazı geldikten sonra Perşembe günü için ben toplantı... Bak uzmanım da burada, yazıyı da hazırladım; işte malum üzücü olay olunca gitmek zorunda kaldım. Dolayısıyla, Meclis Başkanı bana yolda başsağlığı dilerken, "Toplayacağım." dememe rağmen "Ben dedim de toplandı." şeklindeki bir yazıyı kabullenemiyorum. Sorun buradan kaynaklanıyor

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Ben "Yok" mu dedim de yani buna rağmen bu yazı gönderiliyor.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Anladım Sayın Başkanım, anladım.

BAŞKAN – Sorun bu, yoksa yani... Ben desem ki "Toplanıyorum." O başka bir tartışma konusu olur yani.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Ama şu var bakın Sayın Başkanım, şimdi...

BAŞKAN – Şimdi bakın ne oldu? Meclis Başkanı dedi de ben toplamış oldum, yok böyle bir şey ama yani.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Bakın, bize İç Tüzük’ü gösteriyorsunuz, “İç Tüzük’te şu konuda açık bir hüküm yok.” diyorsunuz. İç Tüzük’te Sayın Başkanın olmadığı zaman Komisyonların nasıl toplanacağı yok mu?

BAŞKAN – Elbette var.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Peki, niye bunu, mesela niye bunu... Bir tarafta çünkü Adalet Komisyonunda bizim görüşümüze göre yani millî iradeyi temsil eden bir gruba göre, orada bir hukuk katliamı oluyor - paylaşırsın, paylaşmazsın- ve bunu müzakere etmek istiyor yani -Allah rahmet eylesin, acınızla ilgili bir şey söylemek istemiyorum- ama Sayın Başkanım, illa sizi beklemek zorunda mı?

BAŞKAN – Elbette, tabii ki ama ben bulunmak istedim, kendi açımdan söylüyorum, Başkan olarak bulunmak istedim böyle bir toplantıda.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Bakın hem siz “Bulunmak istedim.” diyorsunuz yani ben de katılıyorum. Şimdi, Anayasa Komisyonu Başkanının anayasa profesörü olması bence bir şanstır yani belki birçok ülkede böyle bir şey yok ama bakın, siz diyorsunuz ki: “Anayasa Komisyonunun diğer komisyonlardan hiçbir farkı yok.” Yani doğru...

BAŞKAN – İç Tüzük diyor, ben demiyorum.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Ama tamam, İç Tüzük’te böyle ama yani bir yerleşmiş gelenekler var, teamüller var. Bir de bunu söylerken aslında kendinize de haksızlık etmiş olmuyor musunuz? Yani senelerce anayasa hukuku öğretmiş bir profesörün Başkanlık yaptığı Anayasa Komisyonunun efendim, Anayasa’nın bir maddesini değiştirebilecek, Anayasa’ya aykırılık taşıyan bir hususla ilgili görüş bildirmesi gerekmiyor mu?

BAŞKAN – Elbette gerekiyor.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Ama siz bunu yapmadınız bugüne kadar.

BAŞKAN – Hayır, yapmadım değilmiş, yaptık işte bu Komisyon niye toplandı yani? Hayır, hayır yani...

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Bakın istirham ediyorum, her soruma cevap vermeyin çünkü insicamım bozuluyor.

BAŞKAN- Hayır, hayır yani...

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) –Şunu söylüyorum: Bakın, bugüne kadar ne yapıldı? Efendim, anayasa hukuku işte asli komisyon, tali komisyonlara gönderilmedi, oradan bir çift yazı alındı, geldi. En son işte bakın, demokratikleşme paketi yani burada konuşmada söyledik, dedik ki: Bakın, bu demokratikleşme paketinde birden fazla sektörü, devlet alanını ve birden fazla kanunu ilişkilendiren çok ciddi hükümler var yani orada Toplu Gösteri ve Yürüyüşleri Kanunu var, İçişleri Komisyonunun buraya bir görüş bildirmesi lazım; efendim, orada siyasi partilerle ilgili mali hükümler değişiyor, Plan Bütçe Komisyonunun görüş bildirmesi lazım; eğitim hususu var, efendim Millî Eğitimin; coğrafi isimler var, İçişleri Bakanlığının... Şimdi, arkadaşlar, komisyonlar niye kuruluyor ve partiler bu komisyonlara neye göre adam tahsis ediyor? Bunu sorgulamamız lazım. Bunlar farklı alanlar olduğu için yani en azından biz kendi partimiz için söyleyelim, o alanlara daha yakın, o alanlarda sözü olabilecek insanları yani uzmanlar gönderiliyor. Siz, şimdi, tali komisyonları “Efendim, bunlardan zaten bir şey olmaz, bunların söylediği sözler de dikkate alınmaz.” Şimdi, bu Adalet Komisyonu meselesinde zımni olarak en başta kendinizi ama öbür tarafta bu Anayasa’yla ilgili gerçekten sözü olan birtakım insanların oluşturduğu bu Komisyona da bir nezaketsizlik yapmış oldunuz.

BAŞKAN – Hayır, konuşuyoruz, tartışmaya ne engel var Nevzat Bey? Yani ben sonucunu söylüyorum. Sonuç bağlamıyor o manada, İç Tüzük diyor, ben de demiyorum.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Sayın Başkanım, bakın anladım. Sayın Başkanım, şimdi, illa demokrasilerde efendim her kurulun alacağı karar yerine getirilecek diye bir şey yok çünkü bazı kararlar icrai bazı kararlar istişari niteliktedir ama siz diyemezsiniz ki: “İstişari nitelikteki kararların bir önemi yok.” Böyle bir şey olabilir mi? Yani bu Komisyon, arkadaş, Anayasa’ya ilgili, bu HSYK’nın yapısını değiştiren ve yargıyı yürütmenin emrine sokabilecek tehlikeyi içeren bununla ilgili söyleyecek sözü var, bunu engellemeyeceğiz.

Şimdi, bir de şöyle bir husus var: Yani “Basra harap olmadan Basra’yı kurtarmak” diye bir tabir var yani ısrarla biz, Adalet Komisyonunda dedik ki: Arkadaşlar, bakın, bir kanun çıkarmaya çalışıyorsunuz, nedir bu aceleniz? Yani bu kanun, bugün için çıkarılacak bir kanun değil. Eğer niyetiniz yarın Anayasa Mahkemesinden dönüncüye kadar biz gerekli değişiklikleri yapalım değil ise o zaman oturacaksınız tam teşekküllü, eksiksiz bir kanun çıkarmanın yolunu arayacaksınız yani bunu böyle yapmadığınız için zaten yasama kalitesi sürekli sıfırın altında yani demokratikleşme paketinde Anayasa Komisyonu diğer komisyonları dikkate almıyor, kale almıyor, HSYK’yla ilgili kanunda Adalet Komisyonu diğerleriyle ilgili, diğer tali komisyonları dikkate almıyor. Al gülüm ver gülüm,

sanki bir yerde anlaşmış “Arkadaş, bizim acememiz var, siz bize yazmayın, biz size yazmayalım.” böyle bir şey olabilir mi? O zaman İç Tüzük niye bir ayrıma gitti, asli komisyon, tali komisyon ayırma niye gitti? İşlemiyor. Efendim, işlemiyorsa bakın şu anda bunu işletecek, yaşamayı işletecek parti, çoğunluk partisi Adalet ve Kalkınma Partisi. Bugüne kadar, arkadaşlar, hele hele Anayasa Komisyonu Başkanı olarak Sayın Başkanım -çünkü İç Tüzük’ün denetlenmesi diyeyim, gözetlenmesi görevi de bizim görevimiz ve sizin sorumluluğunuzda- “İç Tüzük’teki bu asli ve tali komisyonları daha etkili nasıl çalıştırabiliriz?”i bugüne kadar niye getirmediniz hiç? Yani, bu değişiklikleri önümüze getirdiniz de biz “Hayır” mı dedik?

BAŞKAN – Siz çalıştınız, bir alt komisyonunuz bir süre.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Efendim, biz çalıştık.

BAŞKAN – Belki bir noktaya gelmiştir, onu da bilmiyorum yani.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Efendim, bakın, biz çalıştık, onu geçen defa da söylediniz, ben size anlatırdım. Orada gerçekten çok iyi niyetli çalışmalar oldu, hele hele birinci dönemde ama kimseyi suçlamadan söylüyorum, siyasetin birtakım dar koridorlarında kapandı kaldı ama burada, mesela siz de hiçbir açıklama yapmadınız Anayasa Komisyonu olarak. “Ya, bu İç Tüzük değişikliği son derece önemlidir çoğulcu demokrasi açısından, ne oldu bu? Şu arkadaşları bir dinleyelim, takılan bir yerde biz de bir devreye girelim.” hiç dediniz mi? Demediniz.

BAŞKAN – Arka planda çok çalıştık ama olmadı.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Yok efendim, ben o Komisyonun içerisindeydim. Yani, siz sağ olun, geldiniz.

BAŞKAN – Yo, ben kendi grubumla, Ahmet Bey, ben görüşlerimi de bildirdim, geldim, metin de verdim.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Efendim, siz geldiniz, sizi dinledik ama size...

BAŞKAN – 52 maddelik metin de verdim, değil mi, öyle oldu?

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Efendim, biz sizi dinledik yani geldiniz, dinlediniz ama orada zaten her şey çalışma prensipleri içerisinde giderken oraya gelmeniz değil, tıkanıldığı zaman sizin orada müdahil olmanız gerekiyordu, sizden beklenen buydu.

BAŞKAN – Çağırılmadık biz oraya, nasıl...

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Bilemiyorum, onu kendi yetkili kurullarınıza anlatırsınız.

Şimdi, burada olan biten arkadaşlar, ciddi bir sistem krizi. Bakın, bir krize doğru gidiyoruz. Yani, bu ülke zaman zaman siyasal krizler gördü, zaman zaman ekonomik krizler gördü ama devletin omurgası öyle veya böyle her dönemde ayakta olduğu için bir şekilde bu krizler aşıldı ama şu anda, bakın, bu değişiklik bir sistem krizine götürecektir, bir devlet krizine götürecektir ve bu krizi çözebilecek mekanizmaları ortadan kaldırıyorsunuz, yani en büyük tehlike bu. Yoksa, yani, filan hükümet zamanında da krizler yaşandı, feşmekan hükümet zamanında da ama burada o mekanizmayı ortadan kaldırıyorsunuz, en tehlikelisi bu.

Şimdi, yani, bu konuşmacılar, özellikle muhalefet partisine mensup, ayrıca bağımsız milletvekili olan beyefendi, Ertuğrul Bey’in de söylemiş olduğu şeyler... Evet, yani bu geliş zamanı gerçekten iyi niyetli bir zaman değil. Yani, mesela bu tartışmayı dört ay önce yapıyor olsaydık muhalefet herhâlde sözü döndürüp doluşturup bu operasyonlara getiremeyecekti, böyle bir imkânı olmayacaktı ama şimdi, 17 Aralıkta bir hırsızlık, yolsuzluk depremi yaşandı. Ben hukuku olduğu için, Ertuğrul Bey öyle söyledi, AKP’yle ilgili, yani, ben bütün milletvekili arkadaşlarımıza da şunu söylemek istiyorum: İnanın, 300 küsur milletvekili, 320 milletvekili içerisinde, yani sayı vermek istemiyorum da olsa olsa yüzde 3’tür, yüzde 4’tür bu tür dejenerasyona tabi olabilecek arkadaşlarımız. Yani, birileri 4-4,5 milyon doları bir tarafa götürmüş, saklamış, etmiş, arkadaşlar, sizler de töhmet altına giriyorsunuz, yazık günah değil mi size? Eminim, Allah muhafaza, çoluk çocuğunuzun okullarda öğrencileri bu ayakkabı kutularıyla ilgili ne şakalar yapıyorlardır, ne incitici şeyler söylüyorlardır, yazık günah değil mi ya? Yani, “Ortada kimin suçu varsa suçu çeksin.” diyemiyoruz arkadaşlar, bir mecburiyet hissediyoruz âdeta. Bunu savunmak durumundayız. Niye? Ya, üç dönem iktidara gelmiş bir parti, yani, o 15-20 kişiyi savunmakla falan bir çözüm yolu bulacağını mı düşünüyor? Aksine, gittikçe yükünüz ağırlaşacak, gittikçe bunun üzerinden yapılan mizah ağırlaşacak ve inanın bana, o mizahı ki nefes alamaz hâle getirecek partinizi. Dolayısıyla, değerli arkadaşlar, bunun yönteminin, ortaya konuş zamanının da çok uygun olmadığını düşünüyorum.

Mesela, ben bunu Komisyon da paylaştım, bir Rumeli türküsü var, hicaz makamında, usul aksak. En çok o tıklanıyor şimdi, diyor ki: “Pencere açıldı Bilal Oğlan, piştov patladı.” Yazık, yani koskoca bir hükümet bir isimle bu kadar hırpalanabilir mi, buna niye bu kadar müsaade edilebilir? Dolayısıyla, eğer buna müsaade ediliyorsa da o zaman bizim parti olarak manşete taşıyacağımız değerlendirme de şöyledir: Bütün Türkiye âdeta bir Bilal oğlana mahkûm ediliyor. Yazıktır, günahıdır, yapmayın arkadaşlar!

Benim söyleyeceklerim bunlar. Yani, gerçekten getiriliş zamanını manidar buluyorum, uygun bulmuyorum. Dolayısıyla, “İnşallah yanlış hesap Bağdat’tan döner.” diyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Nevzat Beyciğim teşekkür ediyorum.

Fatoş Hanım, buyurun.

FATOŞ GÜRKAN (Adana) – Teşekkür ederim Başkanım.

Ben de baş sağlığı diliyorum. Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun, yeğeniniz rahmetli oldu.

Şimdi, tabii, İç Tüzük’ün 26’ncı maddesinin son fıkrasına göre “Üyelerin üçte 1’i komisyonu toplantıya çağırabilir.” diyor. Arkadaşlarımız da üçte 1 çoğunluğu bularak toplantıya çağırılmışlar ama tabii, bugünkü toplantı gündeminde de esas olarak usulden bahsediliyor. Sonuçta, gerekçede de görüldüğü üzere, 8 Ocak 2014 tarihli Komisyonumuzun yazısında, Adalet Komisyonuna gönderilen kanun teklifi Plan ve Bütçe Komisyonu ile Anayasa Komisyonumuza tali komisyon olarak gönderilmiş ve 8 Ocak 2014 tarihli Komisyonumuz yazısında da bu teklifin Anayasa Komisyonunda görüşülmeyeceği dile getirilmiş. Daha sonraki süreçte bizler de katıldık, buradaki hemen hemen bütün üye arkadaşlarımız Adalet Komisyonundaki çalışmalara katıldı ve bu çalışmalarda Adalet Komisyonunda görüşülmesi Anayasa’ya uygun mudur, aykırı mıdır hepsi dile getirildi ve en sonunda Anayasa’ya aykırı olmadığı yönünde bir karar çıktı ve Adalet Komisyonunda detaylı olarak günlerce süren tartışmalı görüşmeler sonucunda teklif Adalet Komisyonundan geçti.

Şimdi, burada da toplantının başından beri konuşulan şeylere baktığımızda usul tartışması var ama genel olarak konuşulanlar Adalet Komisyonunda söylenen şeyler. Yani, esas olarak konuşulanlar aynı şeyler. İşte, yolsuzluklar, bu yolsuzluklar nedeniyle HSYK’daki yapılmak istenen düzenleme vesaire. Bunlar zaten orada görüldü. Yani, bir komisyonun toplanması için bir gündemi olmalı ve gündemin de gerçekten faydalı olacak bir gündem olması lazım. Adalet Komisyonu detaylı olarak tüm bu konuları görüştü ve sonuçta teklif Komisyondan da geçmiş oldu. Yani, bu Komisyonumuzda aynı şeylerin görüşülmesinin bir fayda sağlamayacağı kanaatindeyim. Kaldı ki henüz teklif Genel Kurula gelmiş değil, Genel Kurulda görüşülmüş değil, üstelik Genel Kuruldan geçtikten sonra da yine Anayasa Mahkemesine, ondan sonra Cumhurbaşkanına gitmesi söz konusu. Dolayısıyla, bu yollarda da, varsa tereddütler buralarda da değerlendirilebilir. Ben, Anayasa Komisyonumuzda bu süreçte değerlendirilmesinin bir fayda sağlamayacağı kanaatindeyim. Tabii, oylanacak, gerekli görüşlerimizi oylamada da bildireceğiz.

Teşekkür ediyorum Başkanım.

Herkeseye saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Fatoş Hanım, teşekkür ederim.

Rıza Bey, buyurun efendim.

RIZA TÜRMEK (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, Anayasa Komisyonunun değerli üyeleri; ortada vahim bir durum var Sayın Başkan, büyük bir yolsuzluk iddiası var bir siyasi partiye ucu değinen. Ondan sonra neler oldu? Ondan sonra 3 bin kadar polis görevinden alındı, ondan sonra bu işe bakan savcılar değiştirildi, ondan sonra Adli Kolluk Yönetmeliği değiştirildi, bu Adli Kolluk Yönetmeliği’nin değiştirilmesini doğru bulmayan HSYK’nın cezalandırılması şimdi söz konusu. Arkasından, herhâlde idari yargıya gelecek, Danıştaya gelecek yürütmeyi durdurma kararı verdiği için. Böyle bir tablo içinde bütün bu HSYK’nın değiştirilmesi meselesi başlı başına bir sorun. Çünkü, bu yapılan değişiklikle yargı bağımsızlığının anahtarı olan HSYK Genel Kurulunun yetkileri, HSYK’nın yetkileri alınıp Adalet Bakanlığına veriliyor. Yani, yargı bağımsızlığı bu değişiklikle ortadan kaldırılıyor. Yani yargı bağımsızlığının ve dolayısıyla kuvvetler ayrılığının ortadan kaldırılmak istendiği bir dönemde, biz bu meselenin Anayasa’ya aykırı olup olmadığını Anayasa Komisyonunda görüşemiyoruz. Bu aklın alabileceği bir durum değildir, bana sorarsanız. Burada sadece 159’uncu maddedeki hâkim teminatına, yargı bağımsızlığına aykırılık söz konusu değil aynı zamanda Anayasa’nın 2’nci maddesindeki hukuk devletine aykırılık da söz konusu. Yani devletin bütün bir çatısı burada, söz konusu masanın üstünde. Devletin bütün bir çatısının... Bir rejim meselesi ortaya çıkıyor. Devletin rejiminin söz konusu olduğu bir noktada biz Anayasa Komisyonunda “Bu Anayasa’ya uygun mudur, değil midir?” bunun tartışmasını yapamıyoruz. Neden yapamıyoruz? Çünkü, efendim, Adalet Komisyonunda konuşulmuş, kavga çıktı, işte, böyle bir karar alınmış ve ondan sonrada Anayasa Komisyonunda... Şimdi, bunları anlamak mümkün değil.

Öbür taraftan baktığınız zaman üçte 1 milletvekili bu Komisyonun toplanması için bir dilekçe vermiş. Ne zaman vermişler? Komisyon toplantısı için neyi, ne zaman öngörmüşler? 14 Ocak tarihini öngörmüşler. “14 Ocakta toplanalım.” demişler. Bugün ayın

20'si, aradan altı gün, bir hafta geçmiş neredeyse. Bir haftadır niye toplanamamış Anayasa Komisyonu? Bunu da anlamak mümkün değil. Sizin açınızı paylaşırım, Allah'tan rahmet dilerim yakınıza fakat sizin yardımcınız var, Komisyonun sözcüsü var, yani siz toplayamazsanız bile, Komisyon sözcüsü, sizin yardımcınız toplayabilirdi. Niye toplanmadı bir haftadır bu Komisyon? Ben size söyleyeyim niye toplanmadı çünkü Adalet Komisyonu işi bitirilmesi beklendi. Adalet Komisyonu ne zaman ki işini bitirdi, ne zaman ki yapılan değişiklikleri kabul etti. Şimdi Anayasa Komisyonu toplansın mı, toplanmasın mı diye böyle anlamını yitirmiş bir toplantı yapıyor. Bu toplantının tabii ki Adalet Komisyonu işini bitirmeden önce yapılmış olması lazımdı. Buna imkân da vardı ama bu yapılmadı.

Sizin Türkiye Büyük Millet Medisi Başkanlığına yazdığınız yazıda deniyor ki: "Anayasa Komisyonun görüşme yapmayacağı bildirilmiştir Adalet Komisyonuna." Sayın Başkan, bunu bildirirken bu Komisyonun bu kadar üyesi var, onlarla bir danışmak ihtiyacı hissetmediniz mi? Ya böylesine önemli bir sorunda, böylesine sorumluluk taşıyan, bu kadar ağır bir sorumluluk taşıyan bir kararı verirken yani üyelerle en ufak bir danışma yapma ihtiyacını hissetmemiş olmanızı ben doğrusu tuhaf buldum. Öbür taraftan da deniyor ki, gene aynı sizin yazınızda: "Konunun aciliyeti de belirtilerek..." Adalet Komisyonu konun aciliyetini belirtmiş. Nedir bu aciliyet efendim? Bunu bir sormak lazım Adalet Komisyonuna. Nedir bu aciliyet, acil olan nedir burada? Niçin, efendim HSYK'nin yapısı, 2010 yılındaki Anayasa değişikliğiyle yapılmış olan, yapılandırılmış olan HSYK'nin yapısı şimdi son derece acele olarak değiştirilmek isteniyor. Bu aciliyetin açıklanması lazım. Bu aciliyet yoksa yapılmakta olan soruşturmanın üstünü örtmekten mi kaynaklanan bir aciliyet? Bu mudur aciliyet? Yani bunun açıklığa kavuşturulması lazım.

Tabii, bu Anayasa Komisyonunun toplanmamış olmasının ortaya çıkardığı izlenim şudur, kamuoyunda: Efendim, böyle bir soruşturma vardır, bu soruşturmanın yürütülmesine olanak tanınmamaktadır, önü kapanmaktadır, dolayısıyla yargılamanın da önü kapanmaktadır ve Anayasa Komisyonu yapılan HSYK değişikliğini görüşmemektedir. Niye görüşmemektedir? Demek ki belirli bir amacı var bunun, bu görüşmemenin belirli bir amacı var. Nedir bu? İşte bu soruşturma ile ilgili bir amaç. Yani kamuoyunda böyle bir izlenim uyandırıyoruz bir de. Eğer amaç bu değilse, toplanmamız ve bunu görüşmemiz

Adalet Komisyonu işini bitirmeden görüşmemiz ve bir görüş oluşturmamız çok daha doğru olurdu, kamu vicdanı bakımından da doğru olurdu, adalet bakımından da doğru olurdu.

Ben bu kadar söylemek istedim bu aşamada.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyoruz, sağ olun Rıza Bey, teşekkür ederiz.

Sayın Başesgioğlu, buyurun efendim.

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; Komisyonunuzda misafir olarak bulunuyorum. Söz verdiğiniz için çok teşekkür ederim.

Bir de bakayım, arkadaşımın nedir durumu dedim. Epeydir Anayasa Komisyonuna...

BAŞKAN – Murat Bey benim sınıf arkadaşım. Sağ olsun, benim hatırıma gelmiş.

Teşekkür ediyoruz.

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Şimdi, arkadaşlarımızın ifade ettiği gibi, gerçekten, ülke olarak, toplum olarak çok kritik bir dönemden geçiyoruz. Yani, buna "kriz" de denilebilir, "kaos" da denilebilir, daha ağır nitelermelerde de bulunulabilir. Bu, tabii, ilk olarak, Türk toplumunun içinden geçmekte olduğu bir süreç değil, birçok toplumlar da böyle kargaşadan geçmişler ama önemli olan, böyle durumlarda çıkış yolları bulmak ve mevcut sistemde, hukuk sisteminde, adalet inancında kalıcı hasar bırakmamak. Şimdi böyle bir eşikteyiz, bu konjonktürün getirdiği, 17 Aralıkta başlayan operasyonla iktidar partimizin vermiş olduğu tepki neticesinde, hakikaten çok büyük -bence- hasarlar meydana geliyor, adli hükümlerin uygulanmadığı, kamu personeli içerisinde çok sayıda görev değişikliğinin yapıldığı idari tedbirlerin yanında, anayasal sistemimizi zorlayacak bir anayasal kurumu da değiştirmek üzereyiz.

Yani, ne kadar bir toplum sorunla karşı karşıya olsa da benim inancım şu ki Sevgili Başkanım: Eğer o ülkede yargı iyi işliyorsa, adalet iyi işliyorsa o ülke sorunlarına çözüm bulur, bölücülüğe de çözüm bulur, iktidarın keyfî davranışlarına karşı da çözüm bulur, vatandaşın hak ve hürriyetlerini de rahatlıkla koruyabilir. Yeter ki bizim bu anayasal dizaynı, bu anayasal tasarımı bozmamamız lazım.

Şimdi, ben uzun yıllar Adalet Komisyonunda görev yaptım ve şuna inandım: Adalet Komisyonunun Anayasa'ya aykırılık konusunu Anayasa Komisyonuna göndermemesi lazım. Hep bunu savundum ben. Yalnız, Sayın Bakanım, Değerli Başkanım; şimdi

kendisi yok burada, fazla bir şey söylemememiz lazım, Ahmet İyimaya ülkemizin yetkin bir hukukçusu, hep bize Montesquieu'den, Jean-Jacques Rousseau'dan, efendim, "Fikirlerinize katılmıyorum ama özgürce ifade edebilmeniz için hayatımı bile veririm." diyen Sayın Başkan çok gürültülü bir ortamda, sözlerini bile anlayamadığımız bir önergeyi okuttu ve "Anayasa'ya aykırılık bitmiştir." dedi. Yani, biz, Adalet Komisyonu üyeleri olarak Anayasa'ya aykırılık konusunu, hakikaten, orada yeterince tartışmadık. Sonra maddelerine geçince gördük ki yağmur gibi önerge gelmeye başladı. Hepsı bunların Anayasa'ya aykırılığı gidermeye matuftu.

Ondan da öte, Sayın Cumhurbaşkanımız, bir anayasa değişikliği zaruretiyle işaret etti, Sayın Bakanımız "Eğer partiler anlaşabilirse bir anayasa değişikliğine varım." dedi, Medis Başkanımız dedi. Efendim, Türkiye'deki hukuk otoriteleri ve uluslararası hukuk otoriteleri bir Anayasa değişikliğine işaret ettiler. Şimdi, Sayın Başbakanımız Brüksel'e gidiyor, eminim ki oradaki en önemli gündem maddesi bu olacak arkadaşlar. Yani bu konuda çok önemli bir tepkiye hazır olmanız lazım.

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu veyahut da, başka, "yargı konseyi" diyorlar, "yargı kurulları" diyorlar. Özü şu hepinizin bildiği gibi: Hâkim ve savcıların yönetimini, akademik kariyerlerini düzenleyen, mesleğe alıştan itibaren emekliliğe kadar geçen süreçleri düzenleyen, bağımsız olması gereken bir kurum. Bütün dünya ne yapmış? Bunu yürütmenin tasarrufundan, yürütmenin etkisinden uzak tutmuş. İşte, Venedik Kriterleri, Avrupa Yargıçlar Konseyi, uluslararası bütün hukuk otoriteleri çözümü bunda bulmuşlar. Yani, biz de en son yapmış olduğumuz HSYK düzenlemesinde tam bunu karşılamasa da buna benzer bir düzenleme yaptık. Orada -Sayın Türmen daha iyi bilir- yani hesap verilebilirlik noktası bence biraz açık kaldı, yani yargı da hesap vermek zorunda. Nasıl yasama, yürütme hesap veriyorsa yargının da hesap verilebilirlikten muaf olmaması lazım ama bizde o kısım eksik kalmış. Bir de Anayasa Mahkemesinin tek oy, liste işi de bu dizaynı bence bozdu ama işin özü, bu kurulların yargı bağımsızlığı, hâkim teminatı üzerine çalışması. Peki, bu düzenlemede bunlar var mı? Bunlar yok, çok büyük ölçüde bu prensipten uzaklaşıyoruz, endişemiz o. Onun için arkadaşlarımız, Anayasa Komisyonu üyesi arkadaşlarımız çok samimi, çok halisane bir sorumluluk içerisine girdiler. "Acaba bunu kime taşıyabiliriz?" Mevcut sistemin içerisinde bunun taşınabileceği en meşru zemin zatralinizin Başkanlık yaptığı Anayasa Komisyonu. Tali Komisyon olarak görüşmemişsiniz, görüşülmesi lazımdı, bir de İç Tüzük'te bence bir boşluk var, bunu zaman içerisinde gidermek lazım. Yani bir tali komisyon bir teklifi, tasarını görüşmeye değer bulmazsa bunun sadece Başkanın inisiyatifiyle olmaması lazım, Kurulu toplayıp arkadaşlar derlerse ki: "Bizim bunu görüşmemize gerek yok." amenna yani bu şekilde Komisyonun görüşünün oluşmasında fayda var ama Anayasa Komisyonunun böyle çok temel bir anayasal şeyi görüşmesi lazım diye düşünüyorum. Çok somut yani çünkü bu, Sayın Başkanım, Anayasa yargısından da geçmiş bir şey yani hem Adalet Komisyonunun hem Anayasa Komisyonunun üyelerinin işleri o kadar kolay ki. Mesela Anayasa Mahkemesi bu tek oy işini iptal etti ve gerekçesinde diyor ki: "Seçmen iradesinin gerçek anlamda oya yansımaları sınırlayan, böylece oy kullananların iradesini olumsuz yönde etkileyen bu düzenlemenin hukuk devletinin temel ögesi olan bağımsız ve tarafsız bir yargının oluşmasını da engelleyeceği açıktır." Yani anayasa yargısı bu oy konusundaki anayasal perspektifi yansıtmış. Ama bu teklifte ne yapıyoruz biz? Tekrar Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği bu düzenlemeyi Anayasa'ya aykırı olduğunu bile bile aynen teklife -öyle değil mi Atilla Bey- aynı hükmü herhâlde monte ediyoruz.

Sonra, Anayasa Mahkemesi Anayasa'ya aykırılığı incelerken teftiş kurullarını, Sayın Adalet Bakanının oturumlara katılmamasını, toplantılara katılmamasını bir özgürlük alanı olarak ifade etmiş ama bu düzenlemeyle şimdi bundan da uzaklaşıyoruz. Yani çok açık ve net bir şekilde Anayasa'ya aykırılığı içinde taşıyan bir kanun teklifi, Medis süreçlerini tamamlamak üzere. Âcizane önerim şekli ve usuli şeylere takılmadan, biraz sizi kırmışlar belki Komisyona yazı yazılmasını, onu da içselleştirmeden, gerçekten bugünü değil yani önümüzdeki beş yılı, on yılı düşünerek bir anayasa değişikliğini nasıl görüşebileceğimiz fikrinin bu Komisyonda tezekkür edilmesini öneriyorum. Görüşün bunu, anayasaya aykırılığını görüşün, Adalet Komisyonunun raporu gitsin, hiç önemli değil ama siz burada bunu eminim ki görüşmeye alırsanız herhâlde Medis de buna bir tepki verecek, siyasi parti grupları bir tepki verecek, belki bir anayasa değişikliğinin oluşmasına yardımcı olacaksınız. Çağırın buraya hocalarımızı, meslektaşlarımızı çağırın, uluslararası otoriteleri çağırın, bir süreç başlasın. Bozulmuş olan şu Türkiye'deki yargı bağımsızlığını, hâkim teminatını hep beraber şey yapalım yani yargıçlarımızı nasıl yetiştireceğimizi, bundan sonra artık hukuk fakültesi açmanın gerekli olup olmadığını, bunları nasıl nitelikli hâkim yapacağımızı konuşmamız lazım. Yoksa, arkadaşlar, eğer bir yargıç "Beni bu göreve falan grup getirdi, ben şu gruptanım." diye birinci kimliğini kullanmaya kalkışır, hukuk kimliğini kullanmayı ikinci plana iterse işimiz çok zor, biz çok daha büyük sıkıntılara gireriz.

Onun için, âcizane önerim, bunu görüşün, görüşmeye devam edin. Adalet Komisyonu raporunu vermiş olabilir, teklif aşağıda olabilir, önemli değil zaten, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunda 1. Dairenin değişmesiyle iktidar partisi bir kısım değişiklikleri yapma imkânını buldu ama hiç olmazsa kalıcı bir hasar açılmasın anayasal sistemi mizde diyorum.

Söz verdiğiniz için teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ertuğrul, Murat Bey, çok teşekkür ediyorum.

Şimdi, değerli arkadaşlar, tabii -yani bir bilgi anlamında söylüyorum- HSYK çok önemli bir kurul, bunu kabul etmemiz lazım ama bu bir kurul, küçümsemek adına söylemiyorum. Bir algı var, burada bu algının olmaması lazım hukukçu olarak ama toplumda bir algı var. HSYK sanki bir mahkeme gibi algılanıyor ve üyelerinin seçimi meselesi de bir hâkim sınıfını belirler gibi algılanıyor. Evvela, teorik olarak bilgi vereyim, hiçbir ülkede konu böyle algılanmıyor. Mesela, Avrupa uygulamalarından İspanya örneğini diyelim -aklıma geldi söylüyorum- sosyolog var, psikolog var, psikiyatrist var, Japonya'da tamamını Adalet Bakanlığı atıyor. Bunlar doğru örnek olmayabilir yani bunu, onu alalım anlamında, zinhar o manada düşünmeyin. Ama bilelim ki Anayasa Mahkemesi ve HSYK özelliği farklı olan ve siyasetçinin -Medistir, Cumhurbaşkanıdır- bir şekilde işin içine girerek üyelerini oluşturduğu bir kurul yani bir Danıştay, Yargıtay tiplmesi gibi algılamayın konuyu. Bu manada, ben mesela, -şu elimdeki- Anayasa Uzlaşma Komisyonunun metnini çıkarttırdım. Burada Atilla Bey var veya Faruk Bey var. Arkadaşlarımız, savcılar ile hâkimler kurulunu ayrı ayrı düzenlemişler. Medis Başkanımızın ifadesini tekrarlıyorum, Başkan olarak dün bir televizyona bağlandı, orada söyledi: “Yüzde 98 uzlaşması var, 4 partinin bu metinde.” Gelin, mesela, bir Komisyon Başkanı olarak ben de teklif edeyim, bu metni, hızlandırarak geçirelim. Yani bunu götürelim partilere. 98 oranında anlaşma, uzlaşma var yani. Doğru ya da yanlış metin ama 4 parti uzlaşmış bunda. Bunda rötuş yapılabilir, o da biraz şeyden kaynaklıyor, zannediyorum nisapla alakalı. Yoksa, üyelerinin kaynağıyla alakalı değil de, ona da bir çözüm bulunabilir. İşte, diyor ki AK PARTİ: “Kura çekimi olmasın, en çok oyu alan.” Öteki de diyor ki: “Kura çekimi olsun.” 2/3 olsun.” diyen var. Bizimki de “3/5 olsun.” diyor ama bir orta yol bulunur. Bence bu tartışmaların ana gövdesi burada. Yani, biz diyelim ki tartıştık Anayasa'ya aykırılıkla alakalı bir şeyler söyledik, nihayet biz de burada yıllardan beri bir partinin mensubuyuz, siz de bir partinin mensubusunuz. Sonuç olarak, biz diyeceğiz ki: “Anayasa'ya aykırı değil.” Öteki diyecek ki: “Aykırıdır.” Bir metin çıkacak ortaya, bu bir rapordur sonuç olarak ama bu, işi çözmez. Tamam, yardımcı olur, bunu küçümsemiyorum, bu, Komisyonun kararıdır ama köklü çözüm burada. Yüzde 98... Ben de okudum, hakikaten, dediğim iki nokta dışında burada ciddi bir uzlaşma var. Mesela, basın da bu işi öne çıkarsın, biz de çıkaralım yani gerekirse Başbakanla da bu işi görüşelim, hep beraber görüşelim bu işi öne çıkaralım. Ne olacak sanki? Biz bu uzlaşma metnini, herhâlde üç-dört günde buradan evelallah çıkarırız yani. Bir de böyle bir şey var. Bilmiyorum, bu da aklıma geldiği için söyleyiverdim.

Evet, Atilla Bey, buyurun, belki hem bu konuda da bir şeyler söylersiniz.

ATILLA KART (Konya) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, aslında çok önemli bir noktaya geldiniz. Gerçekten yani bu özellikle Uzlaşma Komisyonu metnine yönelik değerlendirmeniz ve belki de öneriniz çok önemli bir tespitti. Onu öncelikle ifade etmek isterim. Ona o söylediğiniz anlamdaki sorulara da açıklık getireceğim, cevap vereceğim. Ama, bakın, burada yaptığımız çalışmanın bir anlamı olması, bu söylediklerinizi tamamlaması amacıyla burada da irademizi bir şekilde ortaya koymamız gerekiyor Sayın Başkanım. Bakın, bir önerge verildi, o önerge diyor ki, özü itibarıyla: “Efendim, bu Komisyonda bu çalışmaları yapmanın pratik bir faydası yoktur ya da konusu kalmamıştır.” anlamında bir değerlendirme yapıyor. Önergenin özü bu.

BAŞKAN – Özü o.

ATILLA KART (Konya) – Gerekçesi bu.

Şimdi, bakın, bir taraftan, uzlaşma iradesini, bunun gerekliliğini dile getirip bir taraftan da bu nitelikte bir önergede ısrar ettiğimiz takdir de olmuyor o zaman, olmuyor. O zaman yani anında çelişkiye düşüyoruz. Bakın, şimdi, artık, burada, geldiğimiz noktada o saat, gün ve sair bu tartışmalara hakikaten takılıp kalmayalım. Anlamı da yok, önemi de yok. 9 üyenin talebiyle ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığının yazısıyla burada bir usuli gerekliliği yerine getirdik. Burada hiçbir şekilde böyle mesleki anlamda, psikolojik anlamda bir defans, karşı defans gibi bir duygu içine girmenin de gereği yok. Burada ülkemiz adına çok önemli, son derece önemli bir konuyu tartışıyoruz. Biz, hepimiz o kişisel duygularımızı aşabilmeliyiz, aşmak durumundayız, onlara takılıp kalamayız.

Şimdi, bu çerçevede, böyle bir süreç yaşanırken bizim kalkıp Anayasa'ya yönelik olarak Anayasa'ya aykırılık boyutuyla ve diğer hususlar boyutuyla hiçbir tartışmaya girmeden daha siyasi iktidarın çoğunluk iradesiyle bu aşamada bu çalışmayı sonlandırmamızın bir anlamı olabilir mi? Bütün o söylediklerinize o zaman ters düşüyoruz Sayın Başkan. Bu noktada, lütfen, yeni bir değerlendirme yapsın iktidar grubu. Burada gerçekten telafisi çok zor olan, dönüşü çok zor olan... Bakın, giderek belli aşamalardan sonra bunu bütün o gruba mal ediyoruz, grupta bu noktada bir psikolojik savunmaya giriyor, öyle bir duygu içine giriyor, bunların

dönüşü giderek zorlaşıyor. Tamam, bakın, ne güzel dile getirdiniz. İşte burada, arkadaşlar, iki yıllık bir çalışma sonucunda... Ve burada Faruk Bey var, Rıza Bey var, burada beraber çalıştığımız.

BAŞKAN – Kusura bakma Rıza Ağabey, unuttum seni. Hep Avrupalı bildiğim için ben sizi, kusura bakma.

ATILLA KART (Konya) – Bakın, burada, Sayın Başkanım, şu bir sayfa gibi görünen metinde arkadaşlar, bir ay çalıştık, bu madde üzerinde bir ay çalıştık Sayın Bakanım. Herhâlde, en çok zamanımızı alan madde başlıklarından, konu başlıklarından birisidir bu. Dönüp dönüp bu metni belki üçüncü, beşinci defa bozduk, ama belirli bir... Ne oldu? Siyasi anlamda ve hukuki anlamda önemli ölçüde olgunlaşmış bir taslaktan söz ediyorum. Siz de ifade ettiniz, gerçekten ciddi anlamda olgunlaşmış. O zaman, bakın, böylesine mesafe alınmış, böylesine hem hukuki boyutuyla hem siyasi boyutuyla olgunlaşmış bir taslak ortadayken o zaman buradaki mutabakatı, buradaki ilkeleri tümünden gözardı eden ve buradaki mutabakat zeminini de ileriye yönelik olarak zafiyete uğratacak, onu belki de yok edecek bu ısrarı niye sürdürüyoruz, anlatmaya çalıştığımız bu.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Uzlaşma çağrılarına “Hayır.” dediler.

ATILLA KART (Konya) – Sayın Bakanım, bakın, Adalet Komisyonunda da ifade ettim Sayın Bakanım.

ADALET BAKANİ BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Siyasi partiler kabul etmedi. Uzlaşma çağrımıza partilerimiz “Hayır.” dedi.

ATILLA KART (Konya) – Hayır, hayır, bakın, lütfen...

Sayın Bakanım, Adalet Komisyonunda da aynen şu ifadeyi kullandım: Bakın, siz burada Adalet Komisyonu çalışmasına yönelik olarak hiçbir irade belirtmemek suretiyle -doğrudan Sayın Bakana yönelttiğim ifadeyi söylüyorum- olumlu, olumsuz bir tavır ifade etmediniz. Sonra basına iki gün sonra, üç gün sonra bir açıklama yaptınız. Siz o şekilde belirsiz bir tavır sürdürerek ve o çalışmaların hızını daha da tırmandırarak muhtemel bir uzlaşma ihtimalini ortadan kaldırdınız. Bunu lütfen... Biraz tutarlı olalım, biraz tutarlı olalım.

Bakın, bu tavır hâlen sürdürüyoruz. Geldiğimiz noktada da hâlen bunu telafi etmemiz mümkündür, bunu yapmamız mümkündür. Bu noktada, lütfen, kendi vicdanımızda, sorumluluğumuzda bir değerlendirme yapalım.

Bakın Sayın Başkanım, siz de ifade ettiniz. Bu, idari kurul anlamında, yani “HSYK’ya niye bu kadar önem atfediliyor?” anlamında yanlış da yorumlarsam...

BAŞKAN – Şu manada, yani hâkim sınıfı gibi görmemek anlamında, yoksa, önemi anlamında değil. Tabii çok önemli.

ATILLA KART (Konya) – Tamam, bakın, benzeri, burada isim vererek -Sayın Grup Başkan Vekilimiz de burada olduğu için, Sayın Aydın- çok net olarak ifade ediyorum, o ifadeyi duydukça dehşete kapılıyorum. Sayın Aydın çıkıyor, Adalet Komisyonunda “Ya, HSYK dediğiniz nedir ki, bir idari kurul.” Emin olun, özü bu söylediğinin. 3, 4, 5 kez bunu söyledi, Genel Kurulda da bunu söyledi ve dehşete düşüyorum. “HSYK bir idari kurul, bir idari kurul.”

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Doğrudur, bir mahkeme değildir, yargılama yapmıyor, onu söylüyorum.

ATILLA KART (Konya) – Tamam, bir mahkeme değil, elbette.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Devamında söylediklerimi de söylerseniz daha iyi...

ATILLA KART (Konya) – Ama bakın, devamını geçiriyorsunuz, bakın.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Şunu diyorum: Mahkeme değil, yargılama yapmıyor.

ATILLA KART (Konya) – Bakın, bakın değerli arkadaşlarım, bu nedir? Herhâlde, bu bir BDDK değil, bir SPK değil, bir RTÜK değil, bu nedir? Yargı bölümünde yer alan, yargının idaresini esas alan...

AHMET AYDIN (Adıyaman) – “İdari” dediniz.

ATILLA KART (Konya) – ...yargının yönetimini esas alan... Ama devam ediyoruz, devam ediyoruz. Bakın, ne diyor 159’uncu madde? Herhâlde, Anayasa’nın en geniş, en ayrıntılı maddelerinden birisidir, 4 sayfayı buluyor. Sayın Başkan, zaman zaman dersiniz ki: “Bu anayasayı 90-100 maddede toparlarız.” Bakın, 4 sayfalık bir Anayasa maddesi yapıyoruz, bu bile az geliyor Sayın Bakan, Sayın Başkan, niye? Çünkü o demokrasi kültüründen çok uzağız.

BAŞKAN – İşte, evet.

ATILLA KART (Konya) – O ilkelere uymaktan çok uzağız. Öyle olunca öyle anlaşılıyor ki Anayasa’daki HSYK’yı 4 madde değil de herhâlde 8 madde olarak yazmamız gerekiyordu. Bu ortaya çıkıyor. Niye? Âdeti -biz o zaman da konuştuk- bu bir yönetmelik gibi ama maalesef öyle yazmak gerekiyor.

BAŞKAN – Maalesef öyle.

ATILLA KART (Konya) – Çünkü orada 159'un son fıkrasına dayanarak, onu gerekçe getirerek, 13'üncü fıkraya dayanarak burada, güya, efendim, Anayasa'ya aykırılığın olmadığı söyleniyor. Sayın Başkanım, Sayın Grup Başkan Vekilim, ne diyor, 159'un birinci cümlesi diyor ki, o "idari kurul" dediğiniz o taslak diyor ki: "Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına göre kurulur." Bu işin esası bu değil midir? Bu nedir?

AHMET AYDIN (Adıyaman) – 159, sonda hangi hususların kanunla düzenleneceğini yazmış.

ATILLA KART (Konya) – Tabii, onu da ifade... Tabii, bakın, o zaman ne yapacağız? Burada mahkemelerin teminatı demek, mahkemelerin bağımsızlığı demek, hâkimlik teminatı demek, yargının tarafsızlığı, yargının bağımsızlığı demek değil midir? Bu temel ilkeler değil midir? Biz ne yapacağız? Her ne düzenleme yapacaksak, her nasıl düzenleme yapacaksak, bu temel ilkeleri mutlaka korumamız gerekiyor.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Ona aykırılık yok ki zaten.

ATILLA KART (Konya) – Yani, bu temel ilkelere en ufak bir ihlali yaratmamamız gerekiyor. Mahkemelerin bağımsızlığı anlamında, hâkimlik teminatı anlamında, orada o Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yönetimi noktasında, Adalet Bakanının, yürütme organının müdahil olmaması gerekiyor, inisiyatif kullanmaması gerekiyor. Bakın, Sayın Bakan, Sayın Günay çok somut olarak anlattı, biz eğer fırsat bulabilirsek Anayasa'ya aykırılık sürecinde elbette anlatacağız. Ya, burada, bakın, Sayın Başkan, 159'un 7'nci fıkrası olayı bitiriyor. Burada Sayın Bakan da anlattılar, arkadaşlarımız da temas ettiler, dönüp dönüp orada daha evvel yapılan düzenlemelerde ki bizim çok eleştirdiğimiz bir düzenleme olmasına rağmen -o düzenlemelerde bile nedir- Adalet Bakanının sembolik niteliğine vurgu var. Adalet Bakanı 159'a 7'de de bu ifadeyi biliyor. Ne diyor? "Kurul Başkanı dairelerin çalışmalarına katılamaz."

AHMET AYDIN (Adıyaman) – İlk cümlesini okur musunuz, ilk cümlesini?

ATILLA KART (Konya) – Bakın, işte ne güzel, Kurulun yönetimi ve temsili Kurul Başkanına aittir. Ne yapıyor orada? Hemen devamında, orada sembolik nitelik getiriyor. Elbette bir Adalet Bakanıdır, o Kurulun çalışmalarında bulunması gerektiği zaman, o makamın saygınlığı gereği, yine demokratik meşruiyetin gereği olarak Adalet Bakanının bulunduğu bir toplantıda Başkanlık yapmasından daha doğal ne olabilir?

BAŞKAN – Atilla Bey, bu dairelerin toplu şeyine zaten Sayın Bakan gene katılamıyor bildiğim kadarıyla.

ATILLA KART (Konya) – Ama, şimdi, bakın...

BAŞKAN – Yani, şu metinde de katılamıyor.

ATILLA KART (Konya) – Burada, özünde, bakın, tabii, daha ayrıntılı...

BAŞKAN – Değil mi?

ATILLA KART (Konya) – İşte, bakın, Sayın Başkanım, ne yapalım, bütün bunları konuşma ihtiyacı var ama "Bunları konuşmadan geçelim." diyorsunuz. Yanlış olan bu. "Bunları konuşmadan geçelim." diyorsunuz. Ne diyoruz orada? Dönüp dönüp diyoruz ki: Bakın, Kurul Başkanının dairelerin çalışmasına katılmaması, gündem belirlememesi... Biz ne yapıyoruz? Bütün bunları geçiyoruz, Teftiş Kurulu yapılanmasını Başkana bağlıyoruz, Bakana bağlıyoruz, fiilen onun yönetimine bırakıyoruz. Bağımsızlık adına, hâkimlik teminatı adına bir şey kalıyor mu o zaman? Lütfen, yani, birbirimize burada bunu... Daha başka ifadeler kullanmak istemiyorum. Ortada "bağımsızlık" diye, "teminat" diye bir şey kalır mı o zaman? Orada ne diyor, son fıkrada ne diyor? Tamam, Kurul üyelerinin seçimi, dairelerin oluşumu ama daireleri oluştururken, iş bölümünü yaparken, orada "Teftiş Kurulunu al, Bakana bağla." demiyor, "Dairelerin birisini zafiyete uğrat, birisini işlevsiz hâle getir." demiyor, orada "Mahkemelerin bağımsızlığını, hâkimlik teminatını yok et." demiyor. Yaptığın düzenlemelerle bunların hepsine yol açıyoruz, bu sonuçları yaratıyoruz. Şimdi, böyle bir tablo ortadayken -bakın- geldiğimiz noktada, bir kısır döngü içinde burada gerçekten anlamsız... Zaman zaman tabii şunu görüyoruz: Bütün bu kaygılarımıza rağmen, kaygılarımızın önemli bölümüne katıldığınızı ifade etmenize rağmen, bunun gereğini yapmamak... Yanlış olan bu değil mi Sayın Başkanım?

Şimdi, bakın, samimi söylüyorum, şurada, ben elbette bu anlamda grup yönetiminin bir yetkilisi değilim ama biliyorum, grup yönetimimizin yaklaşımını biliyorum, Genel Başkanımızın yaklaşımını biliyorum. Buradaki taslağa esas alarak "Bu, ön metin." diyebiliriz, "ön taslak" diyebiliriz. Bunu esas alarak yapılacak bir çalışmaya biz yakın olduğumuzu hep ifade ettik, ben de ifade ettim, Genel Başkanımızla görüşerek ifade ettim Adalet Komisyonunda. Ama şimdi bunu yapalım diyoruz ama bir taraftan da bütün gayretimizle Adalet Komisyonu çalışmasını gece yarısı sürdürüyoruz. Orada ne yapacağız o zaman? Biz nasıl inanacağız, nasıl inanabiliriz?

Benim söyleyeceklerim bunlar Sayın Başkan.

BAŞKAN – Evet, çok teşekkür ediyorum.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Ahmet Beyciğim, buyur.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Biraz da Atilla Bey’den bir sataşma oldu. Sataşmaya da cevap vermem lazım.

Şimdi, bir defa, değerli arkadaşlar, bir şeyi söylediğimiz zaman arkasında durmamız lazım ve samimi olmamız lazım. Bizi samimiyezsizlikle suçluyor ama maalesef...

Bakın, bu kanun görüşmelerine başlamadan önce de “Eğer muhalefet partileriyle bir uzlaş sağlayabilirsek Anayasa konusunda, buna varız.” demiştik. Sayın Bakanımız ta ilk gün bu açıklamayı yaptı. “Eğer diğer siyasi partilerle uzlaşabilirsek biz Anayasa’daki değişikliğe varız.” dedik ve bu manada da şu garantiyi verdik: Eğer Adalet Komisyonu komisyon çalışmalarını tamamlasa dahi biz bunu Genel Kurula getirmeyiz, bu Anayasa’daki uzlaşılan metin üzerinde ya da mutabık kalınması muhtemel olan metin üzerinde, otururuz, konuşuruz. Bizim de asıl arzu ettiğimiz, muradımız Anayasa’daki bu değişikliği gerçekleştirmektir ve bunu çok samimi bir şekilde Sayın Başbakanımız, Bakanımız, bizler her seferinde ifade ettik ve bu noktada gruplarla görüşmeler de yapıldı. Milliyetçi Hareket Partisi “Biz bu işte yokuz.” dedi peşin, BDP ve CHP “Olabilir, önce bir görüşelim.” dediler. CHP “Yetkili kurullarımızla görüşelim, biz size öneriz.” dedi ama daha sonra bize döndüler, “Biz bu Anayasa’da yapılması muhtemel olan metin değişikliğinde, uzlaş metninde yokuz.” dediler ve kapıları kapattılar. Şimdi, biz... Bütün bu çağrılar yaptılar.

ATILLA KART (Konya) – Teklifin geri çekilmesini istedik.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Biz şu garantiyi verdik: Adalet Komisyonu ciddi bir emek vermiş, efor sarf etmiş, dört beş gündür çalışıyor, belli bir noktaya getirmiş. “Bu Komisyondan bu teklif geçse bile -biz o garantiyi verdik- bu teklifi Genel Kurula indirmeyiz, Genel Kurulda bu teklifi görüşmeyiz.” dedik. Bunun güvencesini, garantisini verdik. Şimdi de kalkıp bir uzlaşma metnini gösteriyor -yüzde 90 uzlaşmışız- “Biz buna varız” diyor. Biz, şimdi, Cumhuriyet Halk Partisinin, bilmiyorum, hangi söylediğine inanacağız? Akşam mı, sabah mı ya da hangi sözcüsünün söylediğine inanacağız? Bu noktada bütün samimiyetimizi ortaya koyduk, bütün gayretimizi ortaya koyduk bu anayasa konusunda. “Bunu birlikte yapmaya hazırız ve eğer siz ‘tamam’ dersanız de biz bunu Genel Kurulda görüşmeyiz.” dedik, çok açık ve net bir şekilde bizler bunu ifade ettik, Sayın Bakanımız ifade etti ama maalesef, Cumhuriyet Halk Partisi birtakım gerekçelerle -artık ne kadar inandırıcı o gerekçeler de, kamuoyunun takdirine bırakıyorum- o uzlaş kapılarını da geri kapattı ve bu manada da bu teklifi Genel Kurulda görüşmekten başka çaremiz kalmadı. Milliyetçi Hareket Partisi zaten “Yok.” dedi, BDP de 367’yi bulma şansımız yok. Dolayısıyla, teklif olarak Komisyondaki bu çalışmaları Genel Kurulda yarından itibaren getirip görüşmeye çalışacağız.

Şimdi, tabii, “basit bir idari kurul” söylemini kullandı. Ben şunu her fırsatta ifade ettim: Evet, yargı birimi altında HSYK düzenlenmiş olabilir. Üçüncü bölüm olarak yargı. Burada bir, “genel hükümler” diyor, iki “yüksek yargı”yı ifade ediyor, üç de “HSYK”ı ifade ediyor. Yani ne yüksek yargının içerisinde ayrı bir birim olarak ne de mahkemeleri anlatırken bir birimin içerisinde değerlendirmiyor. Gene alt başlıklarla bunları ayırıyor. Bu birincisi.

İkincisi, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun zaten idari işler yaptığını, hâkimler ve savcılarının idari açıdan Adalet Bakanlığına bağlı olduğunu... Anayasa’nızın 140’ıncı maddesinin altıncı ve yedinci paragrafları çok açıktır: “Hâkimler ve savcılar idarî görevleri yönünden Adalet Bakanlığına bağlıdır.” Yine, adalet hizmetlerinin denetimi noktasına baktığımızda, 144’üncü maddede “Adalet hizmetleriyle savcılarının idarî görevleri yönünden Adalet Bakanlığınca denetimi...” Adalet hizmetlerinin denetimi de Adalet Bakanlığınca yapılıyor. Bu zaten yetki, Anayasa’da verilen bir yetki. Kaldı ki bizim getirdiğimiz teklifte Anayasa’nın 159’uncu maddesinin düzenlediği hususlara ilişkin en ufak bir değiştirme söz konusu değil. Zaten Anayasa metninde yer alan hususlara ilişkin bir düzenleme de yapmıyoruz. Ne yapıyoruz? 159’uncu maddesinin son paragrafında belirttiği hususları değiştiriyoruz.

ATILLA KART (Konya) – Tartışalım bunları Sayın Başkan.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Şimdi “Kurul üyelerinin seçimi, dairelerin oluşumu ve işbölümü, Kurulun ve dairelerin görevleri, toplantı ve karar yeter sayıları, çalışma usul ve esasları, dairelerin karar ve işlemlerine karşı yapılacak itirazlar ve bunların incelenmesi usulü ile Genel Sekreterliğin kuruluş ve görevleri kanunla düzenlenir.” diyor, tam da Anayasa’nın 159’uncu maddesinin son fıkrasının verdiği yetkiye dayanarak belirtilen hususları düzenleyen bir teklif getiriyoruz. Yoksa, Anayasa’nın içeriğine ilişkin bir düzenleme yok 159 sona ilişkin olarak.

FARUK BAL (Konya) – Ahmet Bey, Başbakan mı yanlış biliyor o zaman?

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Şimdi, arkadaşlar, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, ben yine söylüyorum, idari bir kuruldur, düzenleyici, denetleyici işlemler yapan bir kuruldur. Bu Kurulda, biz, Anayasa'nın belirttiği hususlar çerçevesinde değişiklik yapabiliriz, her zaman mümkündür.

Şimdi, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, bir mahkeme değil, evet. Bu Kurulda görülen bir ceza davası, bir hukuk davası yok, bir tazminat davası yok. Bu Kurulun idari görevleri var ve bu idari görevler noktasında birtakım değişiklikler yapıyoruz, bunu ısrarla ben yine söylüyorum. Dolayısıyla bu yapılan, yargıya müdahale değildir, yargı bağımsızlığını ihlal eden bir durum değildir. Eğer yargıya müdahale söz konusuysa, Anayasa'nın 138'i eğer çiğnenmişse, mevcut HSYK'nın kendisi bunu çiğnemiştir. Özellikle, Danıştayda görülmekte olan adli kollukla ilgili yönetmelikte Anayasa 138'i de çiğneyerek görülmekte olan davayla ilgili bir bildiri yayınlamıştır, o davayı etkilemiştir. Eğer burada bir Anayasa 138'i ihlal söz konusuysa, haksız ve hukuksuz bir şekilde bildiri yayınlayanlar bunu yapmıştır. Bir kanunla, tamamen de yetkisini Anayasa'dan alan bir kanunla değişiklik yaparak yargı bağımsızlığının, kuvvetler ayrılığının ihlali mümkün değil arkadaşlar. Yasama, yürütme, yargı, evet, bunları hepimiz çok iyi biliyoruz ama biri öbürünü de rehin alacak durumda işlev yapamaz. Herkesin hesap verebileceği makamlar olması lazım ve hepimiz millet adına iş yapıyoruz; yasaması da, yürütmesi de, yargısı da. Millete hesap vereceğiz, meşruiyetimizin kaynağı millî iradedir. Millî iradeye ilişkin eğer birtakım sıkıntılar doğmuşsa, özellikle de birtakım kaygılar var ise, bu kaygıları giderecek olan da millî iradenin temsilcileri olan bu Meclistir, bu milletvekilleridir. Bunu yapmayıp da pek doğal olarak başka ne yapacağız?

Şimdi, evet, çağdaş ülkelere Sayın Başkanım da kısmen değindi. Bakın, eğer, bu yargılama yapan bir kurum olsaydı...

Bakın, Hollanda'da 5 tane üye var. 5 üyenin tamamını Adalet Bakanı teklif ediyor, Kral atıyor.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Hollanda'da yargı sendikası da var. Adamı yaka paça dışarı attınız!

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Polonya'da 25 üye var; Parlamento bunun 4'ünü, Senato 2'sini atıyor. İsveç'te 11 üye var, 11 üyenin tamamını hükûmet atıyor ve yine hükûmetin atadığı genel müdür kurulun başkanı.

ATILLA KART (Konya) – Bunları tartışalım Sayın Başkan, bunları tartışalım.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Eğer, yargılama yapan bir makamsa, tamamını hükûmet atıyor. Portekiz'de aynı şekilde. İspanya'da 21 üyenin 20'sini Kongre ve Senato atıyor.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Krallık, krallık...

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Kongre ve Senatonun belirlediği isimler arasında Kral belirliyor ama Kongre ve Senatonun seçtiği isimler içerisinden yapıyor.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – İtalya'ya, Fransa'ya bak.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Nihai olarak krallık ama demokrasiyle idare edilen ülkeler bunlar, üst düzey demokrasiyle. İtalya da aynı şekilde.

Şimdi, eğer "Böyle bir şey yok, işte Meclis seçsin ya da seçmesin..." Değerli arkadaşlar, yani, biz "Şu kurum seçsin." diyoruz, "Bu kurul seçsin, Meclis Başkanı atasın, Cumhurbaşkanı atasın, farklı farklı kurumlar, kurullar buraya üye seçsin." diyoruz ama Meclis niye seçmesin demiyoruz ya? Meclisin itibarını niye biz zayıflatıyoruz? Eğer, bir kuruma güvenilecekse en başta gelmesi gereken yer milletin iradesinin tecelli ettiği yer olan Meclis olması lazım, bu güveni de biz sağlayacağız. "Yok RTÜK modeli tartışıldı, yok Meclis atayamaz." Niye Meclis atayamaz ya?

FARUK BAL (Konya) – Plan ve Bütçe seçimlerinde o güveni nasıl sarstınız Sayın Başkan?

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Bakın, Sayıştay üyelerini de -Sayıştay da yargı değil mi, yargı bölümünde düzenlenmiş- bu Meclis seçmiyor mu? Seçiyor, değil mi? Anayasa Mahkemesi üyelerinin bir kısmını bu Meclis seçmiyor mu yeni yapılan değişiklikle?

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Sayıştay, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan sonra geliyor.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Hayır, ne sonra, o da yargı bölümü içerisinde, kararları itibarıyla yargı kararları aynı zamanda. Bir dakika, kusura bakmayın, kesindir.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Bak, HSYK'dan sonra geliyor, birini sayıyorsun, öbürünü saymıyorsun.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Onu da sayıyoruz, onu da sayıyoruz.

Şimdi, Sayıştay üyelerini seçiyoruz ama HSYK üyelerini seçmeye gelince bu Meclise niye itibar etmiyoruz, niye güvenmiyoruz?

O zaman şunu söyleyelim: Hâkimler ve savcılar ideolojilerini ortaya koymasın, şey yapmasın, gidip oy da kullanmasınlar. Hâkim ve savcıların her biri, bir partiye oy veriyor neticede, değil mi? Her biri, bir partiye seçimlerde oy veriyor.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Üç yıl önce aklınız neredeydi, 2011 yılında?

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Biz o zaman da söylüyorduk grup olarak, o zaman da arzu ediyorduk, “Medisin bu işin içinde olması lazım.” diyorduk.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – O zaman da kanun teklifi getirseydiniz.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Anayasa Mahkemesinde bunu yaptık, HSYK’da o günün şartlarında belki muvaffak olmamış olabiliriz ama bu Medise güven önce milletin iradesini temsil eden biz milletvekillerine düşüyor. Eğer biz bu Medise güvenmesek, bu Medisi bu işini içine dâhil etmezsek, bu millet güvenmemekte haklı, kusura bakmayın. Hepimiz kendimizi eleştireceğiz. Yani bütün kurumlar, bütün kurullar, şahıslar bu HSYK’ya üye versin derken problem olmuyor da yok, Medisin üye vermesini de eğer bu kadar eleştiriyorsak hele ki Medisin iradesini temsil eden, milletin iradesini temsil eden bizler eleştiriyorsak bu, yakışı kalan bir durum değildir.

ATİLLA KART (Konya) – Eleştirmiyoruz, gelin onun üzerinde çalışalım diyoruz, çalışalım.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Çalışalım diyorsunuz da hangi sözünüze itibar edeceğiz arkadaşım? Kusura bakmayın da Attila Bey, keşke yapabilsen, hâlen de diyoruz.

ATİLLA KART (Konya) – Şimdi onun tartışmasına girmeyelim, girmeyelim onun tartışmasına.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Ama yani siz “Tamam.” dediniz, sonra “Yok.” dediniz. Ne diyeceğiz? Şimdi, belli bir noktaya geliyoruz “Gelin uzlaşalım.” diyoruz, “Tamam.” deniyor sonra “Yok” deniyor. Bir daha tekrardan... Keşke böyle bir samimiyet olsa. Biz zaten bu konudaki irademizi çok açık ve net bir şekilde ortaya koyduk, keşke Anayasa’da bu uzlaşmayı sağlayabilsek. Buna “Yok.” demedik ama buna diğer siyasi partilerden destek alamadık, yeterince destek alamadık, 367’yi aşamadık, aşamayınca da böyle bir değişiklik olmaz.

BAŞKAN – Evet, peki.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Ben çok teşekkür ediyorum.

Onun için arkadaşlar, hakikaten milletin iradesinin tecelligâhı olan bu Medise hepimizin sahip çıkması lazım. Millet adına bu Medisin de işin içerisinde olması lazım diye düşünüyorum. Bu benim şahsi kanaatim.

Teşekkür ediyorum, sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, ben aslında söz almayacaktım ama zatualinizin Anayasa Uzlaşma Komisyonundaki çalışmayla ilgili olumlu bir şekilde buraya sunuşunuz üzerine, bir de Ahmet Bey’in bir iki lafı üzerine söz alma ihtiyacını hissettim.

Bir: Anayasa Uzlaşma Komisyonunda HSYK’yla ilgili kabul edilmiş metin -burada Sayın Kart, Sayın Türmen de varlar- MHP’nin orijinal teklifidir ve uzlaşma sağlanmıştır üzerinde. CHP’nin büyük katkısı olmuştur. Ancak, yüzde 98, yüzde 90 falan değil, AKP buna olduğu gibi karşı çıkmıştır çünkü “Başkanlık sistemini istiyorum.” demiştir. Başkanlık sisteminde böyle bir şey yok.

BAŞKAN – O başka canım, şimdi o başka. Şimdi bir şey diyeyim.

FARUK BAL (Konya) – Ya, bir toparlayayım.

BAŞKAN – Bir şey diyeyim. Eldeki metinde –metin burada- AK PARTİ de burada tamamen katıldığını söylüyor. Başkanlık modeli başka bir tartışma Faruk Beyciğim, tamam buyur, devam et.

FARUK BAL (Konya) – Değerli arkadaşlar, benim şimdi bir cilt daha konuşmam lazım.

BAŞKAN – Hayır, hayır. Şimdi...

FARUK BAL (Konya) – Başkanlık sistemi...

BAŞKAN – O zaman ben sonra konuşayım.

FARUK BAL (Konya) – Tabii, sonra konuşun.

Başkanlık sistemiyle AKP bambaşka bir yargı önermiştir. Başkanın atayacağı HSYK’da 7 tanesini başkan atayacak, 8 tanesini de Medis seçecek, öyle bir önerisi var; o ayrı bir iş. Ancak, eğer başkanlık sistemini geri çekersem diyerek şunu söylemiştir: Alt kademelerden yetkili olarak kılınan, Yargıtaydan, Danıştaydan ve genel mahkemelerden HSYK’ya seçimle üyeler gelsin ancak bu seçim sonucu bildiren bir seçim olmasın. İlk 4 sıraya giren kişiler Medise gelsin, Mediste –burada CHP’nin katkısı oldu- bir komisyon kurulsun. Bu komisyon ilk 4 sırada gelen kişileri değerlendirsın, bir rapor hazırlasın. Bu rapor Genel Kurula gelsin. Genel Kurulda üç parti anlaştı, CHP, BDP, MHP. Üç defa oylama yapılır. Eğer birinci oylamada 367 çoğunluğu sağlanırsa -ki burada mutabakatı temin etmeye yönelik bir rakamdır bu- seçilmiş olur HSYK’nın o üyesi. 367 sağlanamazsa tekrar bir oylama yapılır, yine 367 aranır. Yine

seçilemezse, o takdirde üçüncü bir oylama yapılır. Üçüncü oylamada da seçilemezse kura çekilir 4 aday arasından. Bu nedir? Bu, seçilecek olan hâkime, savcıya bir siyasi etiket yapıştırılmaması, Meclis çoğunluğunun temin edilmesinde bir mutabakata zorlayış maddesidir. Eğer bu mutabakat olmuyorsa, şans eseri hangisi çıkarsa o olacaktır dolayısıyla yargının siyasallaşmasına engel olacaktır. İşte AKP burada Ahmet Bey'in sözüyle ilişkilendireceğim şekilde sanki orada bulunan heyeti zekâ özürlü zannederek "Evet, doğru, birincisinde 367 sağlansın, olmazsa 330 olsun, o da olmazsa çoğunluk olsun." demeye getirdi. Bunun anlamı "Benim dediğim olsun." Aynen nasıl? Aynen...

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Belki bir sonraki seçimde siz çoğunluğa gelirsiniz.

ATILLA KART (Konya) – Mesele o değil ki. Hiç kimse olmasın, sizin anlamak istemediğiniz bu.

FARUK BAL (Konya) – Ahmet Bey'in... 2003 yılında Sayıştay seçti gönderdi üyelerini. Niçin Plan Bütçede, niçin Genel Kurulda Sayıştayın seçip gönderdiklerini oylamadınız da Sayıştayı dizayn edip istediğiniz üyeler tekrar seçilene kadar o oylamayı kadük bıraktınız?

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Dünyada nasıl oluyor bu?

FARUK BAL (Konya) – Bırak dünyayı, senin yaptığına bak ya.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Hayır, dünya örnekleri ne ise onu yapalım.

FARUK BAL (Konya) – Üç: Aynen Sayıştayda yaptığınız siyasallaşma gibi siz herkesi zekâ özürlü sanıp AKP'nin yargısını oluşturmak istiyorsunuz. Bir de buna "millî irade" diyorsunuz. Millî irade vardır, ayrıdır; halkın iradesi vardır, ayrıdır; AKP'nin Meclis çoğunluğu iradesi vardır, o da ayrıdır, o da biat kültürünün eseridir. Dolayısıyla, biat kültürüne yargının bağımsızlığını, tarafsızlığını biz teslim edemeyiz, size bu ciğeri emanet edemeyiz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Şimdi, Faruk Beyciğim, işin o tarafı bir tarafa, biz yeni anayasa yapsak "Başkanlık modelini dayattın." dersin demezsin, o tartışma çok gerilerde kaldı. Çok somut, net elde bir metin var. 2/3 dersin, 3/5 dersin, başka bir şey dersin, buna var mıyız yok muyuz, evvela bunun cevabını verelim, bu çok önemli bizim için. Böylesine, efendim, Anayasa'ya aykırılık diye iddia edeceğimiz bir metin üzerinde, yapılan bir kanun ama elde 4 partinin, yüzde 98, hâlâ iddia ediyorum, o nisaplar dışındaki durumu...

FARUK BAL (Konya) – Zaten nisaplar, işinizin yüzde 100'ü odur.

BAŞKAN – Hayır, nisap konusunda AK PARTİ...

FARUK BAL (Konya) – Nisap konusu işin özüdür.

BAŞKAN – Anladım, peki, diyelim nisap konusunda AK PARTİ dedi ki...

FARUK BAL (Konya) – Neyin hesabına gireceğim ben?

BAŞKAN – Otur müzakere et, orada anlaşılmadığını bildir kamuoyuna.

FARUK BAL (Konya) – Elbette, işte.

BAŞKAN – Neyse, peki, mevzu, kimsenin ben iç işine karışmam ama kamuoyu bunları bilsin yani.

FARUK BAL (Konya) – Kamuoyu, AKP'nin Anayasa Uzlaşma Komisyonunu dağıtırken nasıl kirli bir oyuna başvurduğunu biliyor.

BAŞKAN – Kimse dağıtmadı ama şimdi, Anayasa Uzlaşma Komisyonu sonuç alamadı, işte ne yapacaksın?

FARUK BAL (Konya) – Dağıtmasaydı, samimi olsaydı Komisyonunda görüşülürdü bunlar.

BAŞKAN – 60 maddeyi çıkarsaydık, ona da "Yok." dedik.

Nevzat Bey...

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Sayın Başkan, ben söylenenlere cevap vermek ve ilave birtakım katkılar yapmak üzere kısa bir konuşma yapacağım.

Şimdi, Ahmet Bey dedi ki: "Efendim, Avrupa Birliğinde işte örnekleri var, Avrupa'daki ülkelerde." Bir kere, yanlış örnekler verdi çünkü o işte birçoğu krallıklar tarafından yahut devlet başkanları tarafından atanan üyeler. Zaten siyasal sistemde, biliyorsunuz, cumhurbaşkanları karşılığında öbür tarafta krallar, devlet başkanları devletin ve milletin birliğini temsil ediyorlar, orada bir sıkıntı yok. İkinci husus, örnek verdiğiniz ülkelerde başbakanlar yahut bakanlar kendileri yahut çevreleri bir suç işlediği zaman veya bir hukuku çiğnediği zaman bizzat gidip mahkeme önünde hesap veriyorlar yani işinize geldiği kısmıyla söyleyeceksiniz, öbür tarafı görmeyeceksiniz olmaz.

Şimdi, demokratik hukuk devletinde son derece önemli bir kavram var, “meşruiyet” kavramı. Şimdi, demokratik hukuk devletinde -tekrar ediyorum- haklı olmak yetmez, hakkını da meşru yollardan aramak lazım. Eğer “Ben haklıyım.” deyip ihkakıhakka giderseniz o zaman hiçbir meşruiyetiniz kalmaz. Şimdi eğer diyorsanız “Efendim, yargıda paralel bir yapılanma var, bundan muzdaripiz.” O ayrı bir tartışma konusu, bugüne kadar niye müsaade ettiniz, bilmem şudur, budur, ayrı bir konu. Eğer bunu gidermek istiyorsanız sizin yönteminizin de meşru olması lazım. Şimdi, bakın, burada bu yöntemde bir sıkıntı var. Yani, siz bu paralel yapılanmayı ortadan kaldıralım diyorsunuz ama olduğu gibi Adalet Bakanlığına bağlıyorsunuz yani bu işin özü kabahatinden büyük, herhâlde ancak bunu anlatabilir. Bir de bu paralel yapılanma arkadaşlar... “Paralel” benim bildiğim, efendim, başlangıç noktasından sonsuza kadar giden, birbirinden ne ayrılan ne yaklaşan iki tane çizgi. Paralel diyorsan öbürü de öbürüne paralel demektir, bunun da bir cevabını vermek lazım.

Şimdi, idari bir kurul, efendim, bu işi niye büyütüyoruz gibi, böyle biraz da küçümseyerek konuşmalar yapıyor. Arkadaşlar, bizim sistemimizde mesela il idare kurulları var, il koordinasyon kurulları var, yüksek planlama kurulları var, bir de Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu var. Eğer efendim, idari kuruldur deyip böyle basite indirerseniz o zaman devlet sisteminden haberiniz yok demektir. Bakın, orada ısrarla diyor ki: “Yüksek mahkemelerin arasında değil.” Onun için çok rahat üzerinde oynanabilir bir kurul demeye getiriyor. Ben bu sözün mefhumu muhalifinden şu çıkarmayı yapıyorum yani o kadar önemli ki Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunu Anayasa’ya koymuş. Yani bu onun önemsiz olduğunu göstermiyor. O kadar önemli ki yüksek mahkemelerden sonra ayrıca düzenlenmiş.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Enerji Piyasası üst kurulu yok mesela.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Evet, yani birçok bağımsız üst kurul yok. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu var. Sayıştay yüksek yargı, Sayıştay HSYK’dan da sonra geliyor, yine o başlık içinde de değil. İşine gelen kurumu yüksek mahkeme sayacaksın, işine gelmeyi saymayacaksın. Şimdi, hukuk devletinde sadece kararların adil olması yetmez, yani önemli, çok önemli bu söylediğim, tabii ki kararları adil olacak ama doğal hâkim ilkesi olacak, kanunlar objektif olacak, şahıslara, birtakım inançlara göre çıkarılmış kanunlar olmayacak. Yargılamalar bütün evrensel değerlere uygun olacak, insan hak ve hürriyetlerine uygun olacak. Mahkemelerin hem ara kararları hem son kararları diğer kurumlar tarafından harfiyen uygulanacak. Yani buradaki gibi savcı karar verecek ama emniyet müdürü, bilmem, emniyetçiler yapmayacak bu işi. Ayrıca, mahkeme kararları, dediğim gibi işte sistemimizde zamanı içerisinde yerine getirilecek. Atama; atama konusu kararların adil olması kadar önemli çünkü hâkim ve savcılar siyasetin üstünde, siyasete eşit uzaklıkta bir bağımsız üst kurul tarafından atanacak ve bu saydıklarımın hepsi bir arada olacak. Eğer bir tanesi eksik kalırsa orada hukuk devleti tartışmaya açılır. Yani dolayısıyla “idari kurul deyip bu işi büyütmeyle, biz bunun üzerinde değişiklik yapıyoruz.” Hayır. Mahkemelerin bağımsızlığı ve tarafsızlığı ile eğer ilgiliysen bunun hesabını vermek durumundasın.

Mesela, kıymetli arkadaşlar, bir tartışma yaşandı Adalet Komisyonunda, ben bu tartışmada duymuş olduğum bir cümleyi özellikle Anayasa Komisyonunuzla da paylaşmak istiyorum, çünkü burada olmayan arkadaşlar olabilir yani “Niye Başbakanın oğlu, arkadaş, ifade vermeye gitmiyor?” diye sordüğümüzda bana –ismini vermeyeceğim- bir milletvekili dedi ki: “Ya, sana ne? İster gider, ister gitmez.” Bu çok vahim bir cümle ama bundan çok daha vahimi Adalet ve Kalkınma Partisi Grubunun komple bu söz karşısında sessiz kalmış olmasıdır. Eğer Anayasa’nın 10’uncu maddesinde kanun önünde eşitlik meselesi var ise sıfatı ne olursa olsun herkes mahkeme önünde gerektiği zaman hesap verecek, gidecek ifadesini verecek. Böyle bir cümlenin hele hele Adalet Komisyonunda bahsedilmiş olması, kullanılmış olması gerçekten tarihe bir garabet olarak geçti. Bunu ısrarla, bu lafı geri almasını söylemek istediğimiz hâlde Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu kâh destek vererek kâh gürültüye getirerek bu sözün orada kalmasına seyirci oldu.

Değerli arkadaşlar, ülkelerin zenginliği sadece millî gelirle, efendim, ülkelerin gücü silahlı kuvvetlerin gücüyle, ordusuyla, doğal kaynaklarıyla, teknolojileriyle falan bire bir ölçülmez. Ülkelerin gücü adaletten kaynaklanır. Osmanlı’yı sürekli kutsuyoruz ama geriye dönüp baktığınızda “Osmanlı Devleti niye altı yüz sene ayakta kaldı?” sorusuna tarihçiler: “Adaletle, adalet ilkesini yerine getirdiği için.” diyor. Dolayısıyla, kıymetli arkadaşlar, eğer bu devleti yaşatacağsak biz, bu devleti gelecek nesillere bırakacağız, hukuk devletine, adaletle hangi siyasal görüşten, hangi siyasal felsefeden olursa olsun katkı vermek durumundayız. İşimize geldiği gibi adalet olmaz. Birçok milletvekili arkadaşımız da söyledi, bu adalet herkese lazım, yarın hepimize lazım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Nevzat Beyciğim.

Rıza Bey, bir şey mi ilave edeceksiniz?

RIZA TÜRMEK (İzmir) – Evet, efendim, bir cümle söyleyeceğim.

BAŞKAN – Buyurun.

RIZA TÜRMEEN (İzmir) – “Başka devletler nasıl yapıyorsa biz de öyle yapalım.” dendi, çok doğru bir şey. Bunun için Venedik Komisyonu Başkanı bir açıklama yaptı, dedi ki: “Ciddi endişeler var bu getirilen tasarıyla ilgili olarak. Bu tasarinin uluslararası standartlara ve Türk Anayasası’na uygunluğunun incelenmesi gerekir ve talep olduğu takdirde ben bu konuda –Venedik Komisyonu olarak- görüş bildirmeye hazırım.” Bunu, tabii, başka organlar da destekliyor “Bu konuyla görevli Venedik Komisyonunu içine alın, görüş isteyin.” diye. Gerek Avrupa Parlamentosu gerek Avrupa Konseyi organları da bunu talep ediyorlar. Şimdi, bizim bu getirilen tasarinin uluslararası standartlara uygun olup olmadığını, başka devletlerin yaptıklarına uygun olup olmadığını denemek için önümüzde bir fırsat var. Bunu hemen yapalım, Venedik Komisyonunu çağıralım, verelim tasarıyı kabul edilmeden önce, işte, “Kardeşim, sen bununla ilgili bir görüş bildir, ne kadar uygun uluslararası standartlara görelim.” Belki de diyecek ki Venedik Komisyonu: “Çok iyi yaptınız, yargı bağımsızlığını böylelikle çok sağlama bağladınız, bu yolda gitmeye devam edin.” O zaman mesele kalmayacak.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Geçen defa söylediği gibi.

RIZA TÜRMEEN (İzmir) – Söylediği gibi, evet.

Yani bu yapmak elimizde, böyle bir imkân var. Onu söylemek istemişim.

Sağ olun.

BAŞKAN – Sayın Serindağ, buyurun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, sayın milletvekilleri, kamu kurumlarının değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Söyleyeceklerim belki daha önce dile getirilmiş olabilir ama öyle bile olsa izninizle ben birkaç hususa değinmek istiyorum.

Şimdi, öncelikle, bu Komisyon nasıl toplandı? Muhtemeldir ki, bizden önce tartışıldı herhâlde.

BAŞKAN – Çok.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Yalnız, bu, Anayasa Profesörü Sayın Burhan Kuzu’ya yakışmamıştır tabii. Gönül isterdi ki, bu teklif ya da tasarı ya da teklif niteliğine bürünmüş tasarı Komisyonunuza tali komisyon olarak havale edildiği vakit zatiâliniz Komisyonu toplar, gerçekten Anayasa süzgecinden geçirir ve ona göre Komisyon raporunu hazırlar. Yani olması gerekenin bu olması gerekirdi ancak bu yapılmadı.

İkincisi, Anayasa Komisyonunun değerli 9 üyesi Komisyonu olağanüstü toplantıya çağırdı, zatiâliniz İç Tüzük’ü çiğneyerek gene toplantıya çağırmadınız.

BAŞKAN – Çağırdık ya işte.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hayır, çağırılma nedeni Sayın Meclis Başkanının sizi ikaz etmesidir.

BAŞKAN – Hayır, hiç ilgisi yok.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sizi ikaz etmesidir.

BAŞKAN – Benim uzmanım burada, hiç ilgisi yok. Perşembe günü toplayacaktık olmadı işte, acı bir günümüz oldu, olmadı. Hiç ilgisi yok, onu açık söyleyelim de.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Peki. Siz öyle deseniz bile sonuç bunu öyle göstermiyor.

BAŞKAN – Neyse, siz gene bildiğiniz gibi şey yapın. Yani ben inancımı söyleyeyim size.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, Sayın Başkan, siz de bilirsiniz ki, parlamenter sistemlerde güçler ayrılığı vardır ancak asıl ayrılık yargıyla diğer güçler arasındaki ayrılıktır. Parlamenter sistemlerde yasama ve yürütme birbirini çok etkiler. Niye? Çünkü yürütme yasamanın türevidir, yasamanın içinden çıkıyor. O nedenle, yasamayla yürütme arasında bir etkileşim vardır ama asıl güçler ayrılığını sağlamak için aslolan yargının bağımsızlığıdır. Yani yapılacak tüm düzenlemeler yargının bağımsızlığını sağlayacak nitelikte olmalıdır, aslolan budur ancak şimdi görüyoruz ki bu ilkedan sapılmıştır. Bunu Sayın Meclis Başkanı da söyledi, “Anayasa’nın 138’inci maddesi rafa kaldırılmıştır, işlemez hâle getirilmiştir, çökmüştür.” dedi. Şimdi, başta Anayasa Komisyonu olarak, başta zatiâliniz Başkan olarak hepimizin kulağımızı önümüze koyup düşünmemiz lazım. Devlette yerinden taşları yerli yerine bizim koymamız lazım, bu şekilde hareket etmek lazım. Efendim, örnekler veriliyor, deniyor ki: “İşte, şu ülkede şöyle oluyor, bu ülkede böyle oluyor.” elbette doğrudur, biz tecrübelerden yararlanacağız. Ama, aslolan demokratik anlayışın gelişmesidir, demokratik kültürün gelişmesidir, demokrasinin özümsemiş olmasıdır, aslolan budur. Siz bir örneği verirken mutlaka buna dikkat etmelisiniz. Basit bir örnek veriyorum, basında da yer aldı, tüm arkadaşlarım muhtemelen buna muttaliidir: İspanya’da bir hadise oldu, kralın kızı ya da damadı bir şekilde

suçlandı. Orada hiç kimse “Efendim, nasıl olur da kralın kızı veya damadı ifadeye çağrılır?” demedi, kral dedi ki mealen söylüyorum tabii: “Ben yargılanmanın sonucuna saygı göstereceğim.” Şimdi demokratik kültür bu.

Demin, arkadaşlarım da ifade ettiler, bizim Anayasa’ımız diyor ki: “Kanun önünde herkes eşittir.” Bu, kimseye ayrıcalık tanınmaması anlamına gelir. Kaldı ki zaten bu hüküm de Anayasa’da yer almıştır; “Hiç kimseye, zümreye ayrıcalık tanınmaz.” diyor. O nedenle herkesin kanun önünde eşit olması lazım. “Efendim, uygulanan kural yanlış veya işte, hatalı bir karar verildi.” O işin ayrıyanıdır, olabilir, yanlış da olabilir, hatalı da olabilir ama onunla ilgili müeyyide ayrıdır, onu ancak başkaları yorumlar, onu ben, siz yorumlayamayız veya güvenlik güçleri yorumlayamaz onu; onu başka şekilde telafi etmek mümkün. O nedenle demin ki sözüme tekrar geliyorum: “Aslolan demokratik kültürdür.” bunu bizim geliştirmemiz lazım, oturtmamız lazım.

Şimdi, Sayın Ahmet Aydın’ı dinledim ve iktidar çevrelerinde genellikle aynı şey seslendiriliyor. “Efendim, meşruiyetin kaynağı millî iradedir.” Buna kimse itiraz etmiyor ki. Ama, millî irade sadece çoğunluk partisinin iradesi değildir ki. Millî irade, tümüyle Türkiye Büyük Millet Meclisinde tecelli ediyor ve tüm milletvekilleri bu Türkiye Büyük Millet Meclisinin üyesidir yani sadece millî irade size oy verenler değildir, diğerleri de millî iradeye dâhildir. O zaman yapılacak düzenlemelerin gerçekten millî iradeyi sağlayacak şekilde olması lazım.

Şimdi, siz öneriyorsunuz efendim işte, yani “Medise güvenmiyor musunuz?” Bu, bir güven sorunu değil, niye Medise güvenmeyelim ama bu, bir güven sorunu değil, bu, bir sistem sorunu. Siz sadece Medis çoğunluğunu millî iradenin temsilcisi sayacak şekilde düzenleme yaparsanız o millî irade tecelli etmiş olmaz, tam tersine millî iradeyi sağlayacak şekilde düzenleme yapmalısınız ve Venedik Komisyonu şunu söylüyor, diyor ki Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu daha doğrusu bu anlama gelen kurul yani Avrupa’daki muadili, ismi neyse, ne olursa olsun: “Çoğunluğu kendi mensuplarınca seçilen kimselerden oluşmalıdır.” “Hiç yani Meclisin temsilcisi olmasın.” falan demiyor ama diyor ki: “Çoğunluk kendi mensuplarının seçtiği kişilerden oluşmalıdır.” bu birincisi.

İkincisi, “Devreye millî irade girsin, Türkiye Büyük Millet Meclisi girsin.” diyorsanız o zaman millî iradeyi tümüyle yansıtabilecek şekilde bir düzenleme yapmanız lazım. Ne olmalı o zaman? Beşte 4 veya dörtte 3 bir çoğunlukla benimsememiz lazım. Gerçi, Anayasa Komisyonunda üçte 2 gibi bir şey söylendi. Bana göre, benim şahsi kanaatim tabii, yapılan düzenlemeye de saygı duyuyorum; üçte 2 bile az, en azından dörtte 3 olmalı ki millî irade oraya yansıyabilsin, millî irade orada temsil edilebilsin.

Şimdi, efendim, Sayıştay üyelerinin seçimini örnek veriyorlar. Şimdi elimizi vicdanımıza koyalım, en son zannediyorum, 4 ya da 5 Sayıştay üyesi seçtik. Seçilenlerin aldığı oy ortalaması Sayın Bakanım 251’le –yanılmıyorsam- 255 arasında seçilenler, kaybedenler 1’le 4 arasında.

Şimdi, eminim –ve siz hepimiz biliyorsunuz- o seçilenleri ve seçilmeyenleri getirin, milletvekillerinin büyük çoğunluğu tanımayacaktır, CV’sini, öz geçmişini bilmeyecektir. Ne oluyor? Çoğunluk partisi diyor ki: “Şunları, şunları, şunları seçeceksiniz.” insanlar da gidiyor onu seçiyor. Şimdi, biz buna “millî irade” diyebilir miyiz? Buna biz “millî irade” diyebilir miyiz? O zaman, bu, ancak, olsa olsa çoğunluk iradesi olabilir, oysa, biz çoğulculuğu oturtmak zorundayız, çoğulculuğu teşvik etmek zorundayız.

Şimdi, bir de şu var Sayın Başkan, ne olursa olsun, siz ne tür bir düzenleme yaparsanız yapın, öncelikle, konan kuralın uygulanması lazım ve hukuka uygun olarak uygulanması lazım. Siz bunları uygulamıyorsanız kural koymanın bir anlamı yok, en kötüsü de odur zaten, varmış gibi kural koyup onu uygulamamak.

Şimdi, bizim meri mevzuatımız şunu öngörür: Adli soruşturmada kolluğun amiri adli makamlardır. İzninizle, şey olmasın, söyleyeyim, ben yıllarca idarecilik yaptım. Yani adli görevle idari görev nedir bunun ayrımı meri mevzuatımızda var. Meri mevzuatımız diyor ki: “Adli konularda kolluğun amiri savcıdır.” Bu açık, ne izaha muhtaç bir yanı var ne de tevil götürür bir tarafı var. Ama ne oluyor? Savcı talimat veriyor, kolluk yerine getirmiyor.

Demin de söylediğim gibi, siz “Savcı yanlış talimat vermiş.” diyebilirsiniz, “Savcının verdiği karar hatalıdır.” diyebilirsiniz ama o hatayı, o yanlış, iddia edilen o yanlışın yanlış olduğunu tespit edecek makamlar ayrıdır. Kolluk bugün “Sizin verdiğiniz emir ben kanuna, hukuku uygun görmüyorum, onun için uygulamıyorum.” derse, o zaman Anayasa rafa kalkmış demektir, bizim burada konuşmamızın bir anlamı yok, Anayasa çökmüştür.

Ben, akşam, partinizin sözcüsünü bir kanalda izledim, diyor ki: “Efendim, kanuna aykırı emir, hukuka aykırı emir elbette yerine getirilmez.”

ALİ AŞLİK (İzmir) - O da Anayasa hükmü, o da Anayasa hükmü...

ALİ SERİNGAĞ (Gaziantep) – Efendim, şimdi, müsaade buyurun onu da izah edeyim.

Şimdi, Anayasa'ımız şöyle diyor hukuka aykırı emir konusunda: "Şayet, bir görevli, kendisine verilen emrin hukuka aykırı olduğunu düşünürse, onu üstüne bildirir. Üstü yazılı olarak tekrarlırsa bu emir yerine getirilir, sorumluluk emri verene ait olur." diyor. Mevzuatımız bunu düzenlemiş, efendim, yarım yamalak söylemenin bir anlamı yok ki.

Ne diyecek kolluk? Zaten emir yazılı verilmiş, sözlüyse şayet, sözlü emirse kolluk itiraz edebilir ama emrini yazıyla yenilirse o iş bitmiştir artık.

FARUK BAL (Konya) – Mahkeme kararında o hüküm işlemez artık.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Evet, bir de mahkeme kararı var.

Değerli arkadaşlarım, öyle zannediyorum ki, büyük çoğunluğunuz hukukçudur, öyle tahmin ediyorum, başta Sayın Bakan olmak üzere.

Şimdi, değerli arkadaşlarım, biz olayları konjonktüre göre yorumlarsak, konjonktüre göre değerlendirsek yanlış yaparız, yanlış yaparız. Hukuku bütünüyle uygulamamız lazım.

Şimdi, Adalet Komisyonunda da söyledim, Sayın Başkan, hepinizin, hepimizin tuzu kuru olabilir. Sayın Bakan "Kimse bana ilişmez." diyebilir, zatiîliniz de öyle diyebilir veyahut da öyle diyecek olanlar çoktur ama aslolan ortalama bir yurttaşın hukuk güvenliğine sahip olabileceği bir düzen tesis etmektir, bizim yapmamız gereken budur. Yoksa, bazı kişilere ayrıcalık sağlamak suretiyle biz bunu sağlayamayız.

Şimdi, "uzlaş" diyoruz, elbette demokrasilerde uzlaş esastır ama maalesef Sayın Başkan, Adalet ve Kalkınma Partisinin anlayışına göre, dedikleri kabul edilirse uzlaşma vardır ama dediklerine aykırı bir şey söylüyorsanız karşı taraf uzlaşmazdır. Uzlaşma öyle bir şey olabilir mi? Uzlaşma, insanların bir araya gelmesi ve asgari bir müşterekte buluşmasını öngörür. Yani biz ne yapacağız? Mümkünü makulde arayacağız. Mümkünü makulde olmayanda ararsanız o zaman mümkün bulamayız, mümkün erişemeyiz.

Şimdi, dünya örneklerini veriyoruz. Dünya örnekleri elbette önemlidir ama dünya örneklerinin nasıl olduğunu da bizim bilmemiz lazım. Şimdi, Finlandiya'ya seyahat yaptık, orada biz bir yere gittik ve sizin sayın bakanlardan biriyle beraber. Ombudsmanmış orada "Ben on beş yıldır bu görevi ifa ediyorum." dedi. Orada ombudsmanlar farklı, o sağlık ombudsmanıymış çünkü her alanda farklı ombudsmanlar var. "On beş yıl." diyor. Üstelik orada sürekli koalisyon hükûmetleri gelir gider. Dedim ki: Yani, bu on beş yılda hükûmetler değişince siz değişmiyor musunuz veya efendim, değişmek gibi bir girişimde bulunmuyor mu hükûmetler? "Yok, ne alakası var." dedi, "Bizim hükûmetle ne alakamız var?" dedi. Esas olan budur, demokratik kültürdür Sayın Başkan. Sizin de yapmanız bu demokratik kültürün yerleşmesi için çaba göstermektir. Yoksa, bugün...

FARUK BAL (Konya) – Bizim ombudsman da var.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bizim ombudsman da var, evet.

Yani, şimdi, biz Avrupa'yı örnek alacaksak bütünüyle örnek almalıyız.

Fazla zamanınızı almak istemiyorum ama son söz olarak şunu söylemek istiyorum: Hukuk olmadan demokrasi olmaz. Siz ülkede demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla işlemesini sağlamak istiyorsanız o zaman hukuk devletin tüm gereklerini yerine getireceksiniz. Hukuk devletin gereklerini yerine getirmeden biz demokrasiyi tesis edemeyiz. Demokrasiyi tesis edemeyince de siz ister adına parlamenter sistem deyin, ister başkanlık sistemi deyin bir şey ifade etmez.

BAŞKAN – Doğru.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Zamanınızı aldım, teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Estağfurullah.

Çok teşekkür ederim Sayın Serindağ, sağ olun.

İdris Bey, buyurun, sizi de dinleyelim.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Sayın Başkanım, Değerli Bakanım, kıymetli arkadaşlar; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Yaklaşık dört saate yakın bir süredir usul adına görüşmeler yapıyoruz. Ancak, usulün dışında bana kalırsa kanun teklifiyle alakalı her şey Anayasa Komisyonunda tali komisyon olarak da ifade edildi, görüşüldü. Ancak, her ne olursa olsun hukuk olmadan demokrasinin olmayacağını ifade ediyorsak hukuk sistemimizin yürüyebilmesi için de usulü gözetmemiz gerekiyor. Usul esası bana göre özünü teşkil etmektedir ve usuli işlemleri yerine getirmeden de esas hakkında herhangi bir şey söylememiz doğru olmaz.

Şimdi, önümüzdeki toplantı, bu toplantı nasıl meydana geldi bir kısaca, tekrar hatırlamamız gerekiyor. Çünkü, başından sonuna bu toplantının mahiyetini biraz farklı noktalara götürdük gibi. Çünkü 7/1/2014 tarihinde tali komisyon olarak görüşülme üzere bize geliyor bu evrak ve 8'inde de Sayın Başkan kanundan ve İç Tüzük'ten doğan hakkını kullanarak tali komisyon olarak...

ATILLA KART (Konya) – İç Tüzük'ten doğan hakkı yok, öyle bir yetkisi yok.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) - ...bu konuyu görüşmeyeceğini bir şekliyle ifade ediyor. Sonrasında, 10/1/2014 tarihi itibarıyla da değerli 9 arkadaşımız bu konunun tali komisyon olarak Anayasa Komisyonunda görüşülmesi noktasında Medis Başkanlığımıza müracaatta bulunuyor ve Medis Başkanlığımız da 10/1/2014'te kendisine müracaat edilmesine rağmen 13 Ocak 2014 tarihi itibarıyla bu toplantı talebini Komisyonumuza tebliğ ediyor ve Komisyonumuzun o günden sonraki aşamalarına baktığımız zaman 13 Ocak 2014'te tebliğ edilmesine rağmen, bu değerli 9 arkadaşımız hemen bir gün sonra -yani İç Tüzük son derece açık, "İki gün içerisinde -en azından- toplantı gündemi belli edilebilir ve toplantıya çağırılabilir." denmesine rağmen- Sayın Başkanın bu yöndeki adımını atmasını beklemeksizin... Hemen ertesi gün burada bir fiilî durum yaratılıyor. Bu salonda fiilî durum yaratılırken aşağıda bizler de Anayasa alt komisyonu olarak demokratikleşme paketini görüşüyor idik, ve bu görüşme esnasında da Değerli Milletvekilimiz Nevzat Bey'le birlikte Ali Özgündüz Beyefendi de Komisyonunda bizimle beraberler idi. Yani, şurada alt komisyon toplantı tutanağı burada var. Bakınız, hepsi toplantıda, imza, ve kendileri de böyle bir fiilî durumun olduğunu bahsederek de buraya da çıktılar. Şimdi, burada...

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Ne oldu? Neden ayrıldığımızı söyleyin toplantıdan.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Özellikle, arkadaşlarımız da bunu ifade ettiler ve orada bizim -hani samimiyet testinden geçiyoruz ya- orada toplantıda olduğumuzu bilmesine rağmen değerli üyemiz Atilla Kart Bey, basın yoluyla "Başkan vekilinin de toplantıya çağırması gerekirdi, sözcünün de toplantıya çağırması gerekirdi, en azından onlar başkanlık edebilirdi." diyerek hakkımızda suç duyurusunda bulunacağını dahi ifade etti. Yani, işin özünde, gerçek anlamda tali komisyon olarak bu konunun Komisyonunda görüşülmesi olsa idi, bakınız, Türkiye Büyük Millet Meclisinin Komisyonumuza havale ettiği tarihten itibaren en azından iki gün beklenir, ondan sonra böyle bir fiilî durum içerisine girilebilirdi. Bu bile beklenmeksizin burada fiilî bir durum oluşturup aşağıda alt komisyon olarak toplantı yaptığımız saat diliminde arkadaşlarımızın şahitlik etmesine rağmen bunun basın yoluyla farklı bir şekilde konuşulmuş olması bu konudaki, maalesef, muhalefet partilerimizin ne derecede samimi olduklarının bir göstergesidir. Bana göre bu samimiyet testinden hiçbir şekilde Cumhuriyet Halk Partisi ve diğer muhalefet partisi arkadaşlarımız, tali komisyonun toplantısına ilişkin, geçememişlerdir. Sadece bununla mı geçememişlerdir? Hayır. İşte, Sayın Bakanın özellikle HSYK'daki temsilinin sembolik noktada olması gerektiğine dair savları elbette ki doğrudur, sembolik mahiyette olmalıdır, bu da ifade edilmiştir.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Bundan sonra öyle olmayacak ama.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Ancak, bu sembolik mahiyeti ortadan kaldıran davranışla Cumhuriyet Halk Partisinin Meclisten geçen kanunu Anayasa Mahkemesine götürmek suretiyle hâkim ve savcıların birden fazla kişiye oy kullanabileceklerine dair yolu açmasıyla olmuştur.

ATILLA KART (Konya) – Bütün bunların sorumlusu Cumhuriyet Halk Partisi. Ah şu CHP olmasa...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Niçin olmuştur? Eğer tek kişiye verilmiş olsa idi burada çoğunluk iradesi en azından azınlık hakları da bir şekilde HSYK'da temsil edilecekti ve orada görüş açısından çok daha farklı fikirlerin ve azınlığın hak ve hukuku da HSYK Genel Kurulunda temsil edilecekti. Bunu engelleyen milletin karşısında Cumhuriyet Halk Partisi olmasına rağmen, bunun tersiymiş gibi, şu anda burada söylem içerisinde olmuş olmaları da bir şekliyle samimiyet testinden ne şekilde gelip geçtiklerini göstermektedir.

Yine, özellikle şunu öğrenmek istiyorum: 11/12/2010 tarihli HSYK Kanunu Parlamentodan geçerken yani 6087 sayılı Kanun'da o takdirde bu kanun Adalet Komisyonundan geçiyor. Hiçbir muhalefet partisinin bu noktada "HSYK çok önemli bir düzenlemedir, Anayasa'ya aykırılık iddiası da olabilir." Çünkü seçimlerden önce özellikle referandumdan önce bunu fazlasıyla dile getirdiniz. Demiyorsunuz ki o zaman "Bu tali komisyonunda görüşülmeli, Anayasa Komisyonunda Bir Anayasa'ya aykırılık varsa bu durum Anayasa Komisyonunda değerlendirilmelidir." O günün şartlarında Adalet Komisyonundan geçiyor ve hiçbir itiraza mahal vermeksizin de HSYK Kanunu kesinleşiyor. Bugün itibarıyla Anayasa'ya açıkça aykırılık olduğunu iddia ettiğiniz hususlar 38'inci madde çerçevesi içerisinde Adalet Komisyonunda uzunca bir görüşme sonrasında reddediliyor ve sonrasında, bu reddedildikten sonraki aşamada tekrar tali komisyon olarak da Anayasa Komisyonunda değerlendirilmesi talep ediliyor.

Arkadaşlar, bu son derece, bana göre, maksadı aşan ve normalde sonuç almayı etkileyecek bir talebin dışında bir talep. Çünkü Adalet Komisyonunda kanunun tamamı görüşülmüş ve karara bağlanmış ve yine İç Tüzük'ümüzde, komisyona gelen, tali komisyon sıfatıyla gelen bir konuda on gün içerisinde karara bağlanmalı... Sonuç itibarıyla 7'sinde komisyonumuza gelmiş olan bir kararın, tali komisyon sıfatıyla, ayın 17'sinde karara bağlanması gerekir, bugün 20'si ve usul açısından konuşuyoruz ve burada da bir teklif söz konusu.

Bana göre maksat hasıl olmuştur ve Anayasa'ya aykırılık iddiaları da Adalet Komisyonunda tamamı hukukçu milletvekillerimiz nezdinde değerlendirilmiştir. Şu aşamada tali komisyon sıfatıyla Anayasa'ya aykırılık konusunda bir değerlendirme yapmamızın bana göre Anayasa Komisyonunun on bir yıllık, özellikle Sayın Başkanın başkanlığındaki on bir yıllık teamüllerine de aykırı olduğunu düşünüyorum. Çünkü on bir yıl boyunca...

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) - Hocamızın görüşleri değersiz mi şimdi?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Estağfurullah. On bir yıl boyunca hiçbir şekilde bu yola tevessül edilmemiş. Bugün itibarıyla, Adalet Komisyonunda görüşülmüş ve karara bağlanmış bir konuyu, burada Sayın Bakan Başesgioğlu da çok net ifade etti, dedi ki: “Adalet Komisyonunda görüşülmesi gereken Anayasa'ya aykırılıkların tali komisyon sıfatıyla Anayasa Mahkemesine gönderilmesini ben de kabullenmiyorum, böyle bir durum doğru da değildir.” ve şık da bulmadığını ifade etti. Dolayısıyla, orada da görüşülmüştür, bana göre Sayın Başkanım, maksat hasıl olmuştur, arkadaşlarımızın önergeleri de vardır, bu hususta oylamaya geçilmesinin uygun olacağını düşünüyorum, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bu, tali komisyonla alakalı konu, toplamama, on bir yıllık değil, en az elli altmış yıllık. Yani benimle...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Ben sizin Başkanlığınızda ifade ettim.

BAŞKAN – Benim Başkanlık önemli değil, biz gariban bir adamız, ne olacak yani.

FARUK BAL (Konya) – Milattan önceyi boş verin Başkanım.

ATILLA KART (Konya) – Sayın Başkanım, kısa bir değerlendirme yapayım müsaade ederseniz.

BAŞKAN – Atilla Bey, isterseniz artık sonuna gelelim, nereye geleceksak... Sonu dediğim, yani ya toplantının sonu ya devamına gelelim.

FARUK BAL (Konya) – Devamına gelelim.

BAŞKAN – Buyurun.

ATILLA KART (Konya) – Sayın Başkan Vekili isiminden bahisle değerlendirme yaptığı için zorunlu olarak bir cevap vermek gerekiyor.

BAŞKAN – Evet, kısa kısa, şey yapmadan, ne olur.

ATILLA KART (Konya) – Şimdi, şu var: Bakın, belli aşamalardan geçerek buraya gelen bir teklifi ki özünde tasarı, bunu görüşüyoruz. Burada Anayasa Komisyonunun tali komisyon olarak görev yapması gerektiği hususu tartışılmış, belli aşamalardan geçmiş. Bunu dönüp dönüp tekrar yeni bir tartışma açmak, bunun üzerinden yorum yapmak, analiz yapmak, bu bir kere, yeni bir kısır döngünün içine girmek anlamına geliyor. O sebeple, bu anlamda cevap vermeye gerek görmüyorum.

Efendim, “9 üye gelip Anayasa Komisyonunda fiilî durum yarattılar.” Ne kadar yanlış bir ifade, ne kadar, gerçekten, ciddiyetten uzak bir ifade. Ne yapıyoruz biz? 10 Ocakta ya da 11 Ocakta başvurumuzu yapıyoruz, makul süreyi tayin ediyoruz, üç gün sonrasını tayin ediyoruz, gündemi belirliyoruz, usule uygun olarak başvurumuzu yapıyoruz. Burada, Anayasa Komisyonunda alt komisyon olarak başka bir çalışma varsa biz o anda alt komisyon çalışmasının elbette başka bir tasarıyla ilgili olduğunu biliyoruz ama onun saatini biz bilemeyiz. Ne yapar Divan? Divan ciddiye, Divan samimiyse, Divan gündemine hâkimse ne yapar? Bizimle irtibat kurar, der ki: “Arkadaşlar, o saatte aynı, gene Komisyonumuzun alt komisyon toplantısı vardır, gelin bu toplantıyı saat 17.00'ye öteleyelim ya da 19.00'a öteleyelim.” Buna göre bir diyalog içine girer. Ama bunu dahi yapmaya gerek görmeden, burada tamamen görev ve yetkiyi kötüye kullanarak, buna tenezzül ederek orada toplantıdan kaçacaksınız, toplantıyı Medis Başkanının bu yöndeki, daha sonraki süreç içinde de bizim talebimizi yerine getirmeye yönelik o işlemi de bir türlü kabullenemeyeceksiniz.

BAŞKAN – Hiç ilgisi yok Atilla Bey.

ATILLA KART (Konya) – Böylesine bir psikolojik defans içine gireceksiniz bir taraftan ve sonuçta...

BAŞKAN – Kabullenmek... Benim amirim mi canım Medis Başkanı? Niye ona tenezzül edeyim ki? Anlamadım ki, konuyu anlamıyorum yani. Neden kabullenmiyorsun bizim samimiyetimizi?

ATILLA KART (Konya) – Değerli Başkanım...

BAŞKAN – Bakın, benim uzmanım burada.

ATILLA KART (Konya) – Neden...

BAŞKAN – Müsaade buyurun.

Bakın, salı günü geldi, gördüm; yemin ediyorum size, perşembe günü toplantı saatini ben koydum, kendim koydum, uzmanım da burada, evvela bunu kabullenin.

ATİLLA KART (Konya) – Tamam, oradan devam edeyim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ben niye ona itiraz edeyim canım? Ben toplamasaydım ne yapacaktı Meclis Başkanı, toplamadım diyelim, ne yapacak? Diyelim toplamadım...

ATİLLA KART (Konya) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Allah aşkına, yapmayın bunları, birbirimize biraz saygılı olalım, hayır, saygılı olalım. Amirim mi benim, memurum mu canım?

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Biraz önceki ifadeniz “İster gider ister gitmez.” gibi bir şey...

BAŞKAN – Ya, bırak Allah’ını seversen Nevzat Bey.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – “Toplamasaydım ne olacaktı?” diyorsunuz.

BAŞKAN – Bakın, ne olur biliyor musunuz bundan sonra, toplantıyı toplamaz başkanlar...

ATİLLA KART (Konya) – Sayın Başkan, konuşmama devam edeyim.

BAŞKAN – Müsaade buyurun, vereceğim size söz.

...gidersin Meclis Başkanına, oradan gelen talimatla, öyle mi? Bu yolla mı çalışalım hep bundan sonra, böyle bir şey olabilir mi ya? Niye samimiyetimize itibar etmiyorsunuz canım?

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Komisyon Başkanının bu takdiri sonsuz mu, ister toplanıp ister toplanmayacağı konusunda?

BAŞKAN – Hayır, hayır, onu demek istemedim. Senin verdiğiğin saatte toplanmak zorunda değilim, evvela bunu kabul etmen lazım Nevzat Bey, mecbur değilim kardeşim.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Bak, ben 15.30 demişim, sen de “15.00” de.

BAŞKAN – Üç buçukta ben niye geleyim ya? Ben bildirdim sana saati, öyle mi? Yok böyle bir şey. Yapmayın Allah aşkına, etmeyin..

ATİLLA KART (Konya) – Sayın Başkan, oradan devam edeyim.

Nevzat Hocam müsaade buyurun.

BAŞKAN – Buyurun, devam edin.

Öyle şey olur mu canım! Biz samimi değiliz, siz hep samimisiniz! Yeter artık canım!

ATİLLA KART (Konya) – Bıraktığınız yerden devam edeyim.

BAŞKAN – “Ondan korktun, bundan...” Kimseden korkmam ben, evvela bunu bilelim, yok böyle bir şey.

ATİLLA KART (Konya) – Elbette, tabii tabii, ondan eminiz tabii efendim. Onu tartışmaya açmıyoruz zaten, o konuyu tartışmaya açmıyoruz.

BAŞKAN – Ayıp bunlar, çok ayıp şeyler!

ATİLLA KART (Konya) – Şimdi, Sayın Başkan, Sayın Başkan Vekili arkadaşına da söylüyorum...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Ya buraya geliyorsunuz Atilla Bey, bakın, müsaade edin...

BAŞKAN – Hep itham, hep itham... Yeter artık yahu!

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Demin samimiyetten bahsediyorsunuz ama burada ben toplantı yaparken siz bana değil yanımızdaki uzmana soruyorsunuz. Ondan sonra samimiyetten bahsediyorsunuz.

BAŞKAN – Hangi samimiyet Allah aşkına yahu!

ATİLLA KART (Konya) – Sözümü tamamlayabilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun, buyurun...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Ben Başkan Vekiliysem bana sorarsın. Ondan sonra gidip basın önünde açıklama yapmayın.

ATİLLA KART (Konya) – Lütfeder misiniz?

BAŞKAN – İdris Bey, lütfen...

Buyurun Atilla Bey, devam edin, sizi dinliyorum.

ATİLLA KART (Konya) – Sözümü tamamlayabilir miyim?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bizim samimiyetimizin testi sizin elinizde değil.

ATILLA KART (Konya) – Lütfeder misiniz?

BAŞKAN – Sizi dinliyoruz.

ATILLA KART (Konya) – Şimdi, bakın...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Toplantıda bizzat yaşadığımı söylüyorum yahu!

ATILLA KART (Konya) – Bakın, neden bahsediyoruz Sayın Başkan?

BAŞKAN – Tamam, sizi dinliyoruz. Buyurun.

ATILLA KART (Konya) – Bakın, bir sonraki cümlemlerle bir önceki cümlemler birbirini tamamlasın.

BAŞKAN – Hangisi mesela?

ATILLA KART (Konya) – Ne güzel dediniz ki, bakın: “Ben perşembe gününe toplantıyı tayin etme...”

BAŞKAN – Evet.

ATILLA KART (Konya) – Evet, o zaman onun gereğini yapalım. Niye yapmıyorsunuz?

BAŞKAN – Atilla Bey, bakın, müsaade buyurun...

ATILLA KART (Konya) – Niye?

BAŞKAN – Bir dakika ama yahu! Beraber getirelim yani. Neticede şu gördüğünüz evrak, bakın, kimin imzası? Benim imzam. Ne diyor orada? Bakın burada diyor ki: “16 Ocak 2014 Perşembe günü saat 16.00’da toplanmak üzere...” diyor, salon da burası.

ATILLA KART (Konya) – Güzel.

BAŞKAN – Malum, işte, acı olay için gitmek zorunda kaldım. Bulunmak da istedim kendim.

ATILLA KART (Konya) – Tamam, güzel.

BAŞKAN – Ha, diyeceksin ki: “Yardımcın gelsin.”

ATILLA KART (Konya) – Ben de onu diyeceğim işte.

BAŞKAN – Kendim bulunmak istedim. Sorun buradan kaynaklanıyor. El insaf, hem merhamet yahu!

ATILLA KART (Konya) – Ama işte tabii nedir? Bu Komisyon bir kurum, burası Türkiye Büyük Millet Meclisi. Sizin o acınızı paylaştık...

BAŞKAN – Canım olabilir. O bir taktik hatası olup onu eleştiriye kabul ederim.

ATILLA KART (Konya) – Ama nedir? Ama o çalışma sizin oradaki o müdahalenizdir ki, nedir, burada Komisyon Başkan Vekili var, burada Sözcü var.

BAŞKAN – Bak, bunları söyleyin ama “O baskı yaptı, bu baskı yaptı.” bilmem... Hiç kimse baskı yapamaz bana.

ATILLA KART (Konya) – Ben öyle bir şey demedim, ayrı bir bahis o. Ben o konular üzerinden tartışmam da. O benim tarzım da değil ama bakın, nedir? Bir kronoloji üzerinden, somut birtakım olgular üzerinden değerlendirme yapıyorum. Burada çok, sonuçta nedir? Komisyon Başkan Vekili ve Sözcü burada tamamen siyasi iktidarın o kurumsal iradesinin temsilcisi olarak görevlerini – tırnak içinde söylüyorum- bihakkın yapmışlardır. Ne yapmışlardır? 16 Ocakta toplamak yerine, 17 Ocakta toplamak yerine 20 Ocağa öteleyerek burada bu çalışmayı kadükleştirmek, konusuz bırakmak noktasında burada bir misyon üstlendik.

Onun için, burada alt komisyonda çıkıyorsa -tekrar ifade ediyorum- burada nedir? Bunu bir gün sonraya bırakırsınız, üç saat sonra, beş saat sonraya bırakırsınız. Ama bütün bunlar yani... Burada, bakın, lütfen ciddi olalım, lütfen samimi olalım. Kamuoyuna karşı gidin bunları anlatın da burada bizim yüzümüze karşı bunları anlatırken biraz kendinizi ölçün, biçin.

BAŞKAN – Samimiyet karşılıklı olursa olur, yoksa olmaz. Tek taraflı olmuyor.

ATILLA KART (Konya) – İnandırıcı değiliz, inandırıcı olamıyoruz, tutarlı olamıyoruz. Burada geldiğimiz noktada “fiilî durum yaratılmıştır.” şeklindeki değerlendirmeyi son derece yakışsız bulduğumu... Bırakın İç Tüzük’ten doğan yetkilerimizi kullanalım, görevimizi yapalım. Buna dahi tahammül edemeyip o toplantıyı sizin “korsan girişim” olarak, arkadaşımızın “fiilî durum” olarak nitelendirmesi, aslında tabii başlangıçtan itibaren burada bu çalışmayı engellemeye yönelik iradeyi ortaya koyuyor. İşin özü budur Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Mehmet Bey, buyurun.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Ben, tabii, Sayın Başkan Vekilinin Cumhuriyet Halk Partisini ve diğer muhalefet partisini samimiyet sorgulamasına tabi tutmasını yadırgadığımı ifade ediyorum. Yaşananlar gayet açık, herkesin gözünün önünde yaşandı. Sayın

Uzman da buradaydı. Biz Komisyon üyesi 9 milletvekili olarak tanzim ettiğimiz müracaat dilekçesini Komisyon Başkanlığına takdim ettiğimizde hanımefendi buradaydı. Sizinle de telefonla görüştük Hocam.

BAŞKAN – Doğru.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Biz o müracaatımızda salı günü saat 13.30 mu?

BAŞKAN – 15.30...

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – 15.30 diye bir şey koymuştuk. Tabii biz cumartesi günü verdik zannediyorum, evraklar yanımda değil.

FARUK BAL (Konya) – 11.00...

BAŞKAN – Bize pazartesi geldi.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Tamam, anladım. Tekrarlamaktaki şey şu: “Yani samimiyetle İç Tüzük’ten bir endişemiz var, Anayasa’ya aykırılık. Adalet Komisyonunda kavga dövüş arasında yeterince tartışılmıyor dolayısıyla Anayasa Komisyonunda tartışalım.” talebiyle tanzim ettiğimiz dilekçeyi getirip buraya takdim ettik ve sizinle de telefonla görüştük. Siz de çok açık yüreklilikle... Gerekçemizi de söyledik “Yani Anayasa’ya aykırılık iddiaları çok etkileyici, Meclis dışında da bu türde talepler var, gelin bunu Anayasa Komisyonunda tartışalım.” Siz de İstanbul’da olduğunuzu veya Ankara dışında olduğunuzu, değerlendireceğinizi, Ankara’ya dönünce de bir karar vereceğinizi söylediniz.

BAŞKAN – Aynen öyle.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Biz de tabii durumu Meclis Başkanına da arz etmek gereğini duyduk. Meclis Başkanına da Atilla Kart Bey’le gittik, sizin bu sözlerinizi de ifade ettik. Sayın Meclis Başkanı da dilekçemizi ilgili yerlerde değerlendireceğini, inceleyeceğini... Tabii, affedersiniz, Sayın Meclis Başkanı -Faruk Bal Bey’in söylediği gibi- bizim müracaatımızı pazartesi günü işleme koydu. Biz cumartesi müracaat ettik, pazartesi işleme koydu. Tabii, pazartesi günkü, işte, değerlendirmenin sonucunu da bize bildirecekti, maalesef, bildirmediler. Sonuç itibarıyla, bizim dilekçemizde belirlediğimiz gündemi belirlediğimiz tarihte görüşmek üzere Anayasa Komisyonuna geldik. Anayasa Komisyonuna geldiğimizde burada Millî Eğitim Komisyonunun toplantısı vardı.

BAŞKAN – Ben bunu diyorum işte, böyle bir şey fiilî durumdur, onu anlatmaya çalışıyorum. Aynı şeyi söylüyoruz.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Sayın Başkanım, biz şunu...

BAŞKAN – Böyle bir yetkiniz yok ki Mehmet Beyciğim, ben de onu konuşuyorum zaten yani.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Efendim, biz şunu... Şimdi, Sayın Başkan Vekilini...

BAŞKAN – Gününü belli et, saatini belli et, ne güzel! Böyle bir şey yok ki ama.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Hayır, efendim... Efendim, var.

BAŞKAN – Olmayan bir yetkiyi kullanıyoruz o zaman.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Sayın Başkanım, saatini belirlemek belirlememek ayrı bir konu ama -“Olağanüstü yok.” diyorsunuz ama- bizim talebimiz sizin yetkinizin dışında Komisyon üyelerine verilen bir hak. Biz o hak doğrultusunda bir talep ortaya koyuyoruz. Talebimizin hem gündemini koymamız lazım hem de bu talebi görüşmek üzere bir saat belirlememiz hiçbir şekilde yani bir haksızlık, haksızlık falan değil.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Mehmet Bey...

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Affedersiniz...

Biz böyle algıladık ve o gün geldik ki burada 9 üyeyle, Salı günü saat 15.30’da, Millî Eğitim Komisyonunun toplantısı var. Şimdi, o saate kadar bize Komisyondan herhangi bir bilgi verilmedi, “Bugün toplanılmayacak.” denilmedi, “Bu salon müsait değil.” denilmedi.

BAŞKAN – Mehmet Beyciğim, yalnız, ben mi size gönderdim? Allah aşkına, öyle bir konuşuyorsunuz ki burada basın var, duymasın mı? Böyle bir şey olabilir mi?

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Neyi efendim?

BAŞKAN – Hayır şunu söylüyorum: Sanki benden yazı gelmiş, Başkanlıktan, toplantı saatinde ben bulunmamışım. Böyle bir şey yok.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Hayır efendim, ben...

BAŞKAN – Toplantı yapan kendin, toplantıya çağırın kendin; kendin çalıp kendin oynuyorsun. Ben niye geleyim o toplantıya?

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Var bizim bir yetkimiz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Niye geleyim ben o toplantıya?

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Ne münasebet, bizim yetkimiz var. Yani İç Tüzük...

BAŞKAN – Senin toplantı talep etme yetkin var, ben de onu yerine getirdim, o kadar. Yapılan bu, başka bir şey yok.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Anladım da Sayın Başkan Vekilinin bizi samimiyeysizlikle suçlaması doğru değil.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Başkanım, bakın, siz diyorsunuz ki: “Bizim hakkımızdır.” Doğru, 26 sona göre sizin hakkınız var.

BAŞKAN – Tamam, o kadar işte.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Ama, Başkanlık Divanın da 26’ncı maddenin ikinci fıkrasına göre: En az iki gün önceden yapılabilir diye daveti...

FARUK BAL (Konya) – Aynen oku.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – “Zorunluluk olmadıkça komisyon toplantısı için çağrı, en az iki gün önceden yapılır.” diyor.

FARUK BAL (Konya) – O değil, son kısmını oku.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – İki gün önceden yapmışız.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Yani, kusura bakmayın, Başkanla Başkanlık Divanı...

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Efendim, iki gün önceden yapmışız.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Siz bu süreyi tamamlamadan kendinize dair hakkınızı kullanırken niye bizim hakkımıza tecavüz ediyorsunuz?

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Sayın Başkan, iki gün önceden yapmışız.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Niye bizim hakkımızı kullanmamıza müsaade etmiyorsunuz?

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Biz cumartesi günü talepte bulunmuşuz, salı günü talep etmişiz. İki gün, üç gün sonra.

BAŞKAN – O iki günlük o değil, o iki gün benim iki günüm, sizin değil o iki gün, o ayrı.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Buraya havale edildiği tarihten itibaren....

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Ama, Sayın...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bizim iki günümüzü kullanmadan siz ertesi gün buraya gelip toplantı yaptınız.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – ...Komisyon Başkanına telefonla durumu arz etmişiz, kendisiyle konuşmuşuz.

BAŞKAN – Mehmet Beyciğim, bak, toplantının her şeyi burada: “Perşembe günü saat 16” diyor bak.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Hayır, ben buna bir şey söylemiyorum ama İdris Bey’in bizim bu talebimizi...

BAŞKAN – Olan oldu ama birbirimizi samimiyeysizlikle suçlamayalım evvela.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – ...bir samimiyeysizlikle suçlaması doğru değil. Yani, biz İç Tüzük’ten kaynaklanan...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Hayır, ben şimdi bu söylemle alakası diyorum...

BAŞKAN – Evet, peki, neyse. İdris, tamam...

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Söylemi bilemem ben.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Faruk Beyciğim, bir şey mi var? Bir saniye...

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Ama yani muhalefet partilerinin İç Tüzük’ten kaynaklanan bir hakkı talep etmelerini samimiyeysizlikle sorgulamak doğru olmaz. O zaman, bu masanın etrafında hiç oturamayız.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Herkes birbirinin hakkına razı olacak, rıza gösterecek.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Mutlaka.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkanım, o kadar garip şeyler söylüyorsunuz ki bana söz alma mecburiyetini bırakıyorsunuz.

BAŞKAN – Buyurun.

FARUK BAL (Konya) – O mecburiyetle ifade ediyorum.

Sanki, mesele, geldi burada, saat, dakika, toplantıya yetki meselesinde düğümleniyor.

BAŞKAN – Siz düğümlüyorsunuz efendim, siz.

FARUK BAL (Konya) – Değil, onu da mı biz...

BAŞKAN – Çünkü “Neden gelmedin?” diyorsunuz, “Niçin olmadı bu saatte?” diyorsunuz, siz bize açılıyorsunuz.

FARUK BAL (Konya) – Değil...

BAŞKAN – Yani, o konuyu niye açayım durup dururken?

FARUK BAL (Konya) – Mesele, “Türkiye’de yargı bağımsızlığına, yargının tarafsızlığına, hâkim teminatına, kuvvetler ayrılığı ilkesine, hukukun üstünlüğüne aykırı bir kanun var; bu görüşülün.” dedik. Şimdi, şunların hangisine itiraz ediyorsan söyle bana: 10 Ocakta Adalet Komisyonunda başladı, iki gün boyunca orası harp alanı gibi, müzakere değil sanki bir mücadele alanı oldu.

BAŞKAN – Doğru.

FARUK BAL (Konya) – O gün akşam yani 11 Ocak günü 9 milletvekili imzaladı, Türkiye Büyük Millet Meclisine dilekçe verdi. Kayda geçti mi kardeşim?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Başkanım, 11 Ocak değil, tarihleri düzgün söyleyin.

FARUK BAL (Konya) – 11 Ocak.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – 11 Ocak değil, tarihleri düzgün verelim. O zaman attığınız imzanın hangi tarihte olduğunu bilmiyorsunuz.

FARUK BAL (Konya) – 10 Ocak mı?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – 10 Ocak.

FARUK BAL (Konya) – Tamam, 10 Ocak, bir gün önceymiş, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Yahu ne fark eder.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Zaten usul açısından...

BAŞKAN – Esasen, “10 Ocak 2013” yazılmış da biz 2013’ü şey yapmadık, hani o kadarlığı kapattık yani.

FARUK BAL (Konya) – Tamam.

10 Ocakta Türkiye Büyük Millet Meclisinin resmen kaydına gelen bir dilekçe vermişiz.

BAŞKAN – Vallahi “13” yazılmış da biz hani... Faruk Beyciğim, buyur, lütfen.

FARUK BAL (Konya) – Türkiye Büyük Millet Meclisi bir makam, kişilerle temsil edilmez. Buranın kaydına girdi mi dilekçe verildi, bitti. Şimdi, siz diyorsunuz ki “Benim pazartesi günü haberim oldu.” Telefonları atıyorum bir kenara, mahkemede temyiz günü, farz edelim ki 10 Şubat tarihinde biten bir dilekçe 10 Şubat günü saat beş buçukta gidilip havalesi yapıp mahkemeye verilirse, hâkimin önüne on gün sonra gelirse “Benim önüme yeni geldi, temyiz süresi kaçmış.” diyebilir mi?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bu komisyona tebliğ edildiği tarihe bağlı. Bu komisyona hangi tarihte tebliğ edilmiş, ona bakılsa...

FARUK BAL (Konya) – Bu dilekçe Anayasa Komisyonuna yazıldı, başka bir yere yazılmadı.

BAŞKAN – Bize gelmedi, Meclis Başkanına vermişsiniz onu siz.

FARUK BAL (Konya) – Size telefonla ifade edildi efendim.

BAŞKAN – Efendim, telefonla diye bir şey yok, telefonla bu iş...

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, siz şimdi yani...

BAŞKAN – Yani, telefonla...

FARUK BAL (Konya) – Samimiyet işte burada Sayın Başkanım, siz samimi...

BAŞKAN – Telefonla nasıl olacak bu iş Allah aşkına?

FARUK BAL (Konya) – Bir dakika. Samimiyet burada. Dilekçe verilmiş mi Meclise? Verilmiş.

ATILLA KART (Konya) – Faruk Bey, bunun üzerinden tartışmaya gerek yok. İstedikleri bu, istedikleri bu efendim.

FARUK BAL (Konya) – Yani, işi oraya getiriyorlar.

BAŞKAN – Faruk Beyciğim, bak, birbirimizin yetkisine saygılı olalım.

ATILLA KART (Konya) – Gerek yok, şu tartışmayı yapmanıza gerek yok.

BAŞKAN – Bakın, siz üçte 1’le teklif ettiniz, başımızın tacı. Meclis Başkanına verdiniz, pazartesi geldi, salı günü ben gördüm, perşembeye de gün verdim, yazı da burada. Atılmış imzama bakın, o gün attığım imza, yemin ediyorum, yazı burada ama işte malum, o acı olaydan sonra toplayamadım. Şimdi, kaldı bugüne.

FARUK BAL (Konya) – Peki, tamam, söz...

BAŞKAN – Bir dakika. Ben diyorum ki siz toplantı talep edebilirsiniz, gün ve saat koyamazsınız, evvela bunda anlaşalım.

FARUK BAL (Konya) – Koyarız, koyarız.

BAŞKAN – Koyarsan ben de uymam ona işte, bu kadar basit.

FARUK BAL (Konya) – Çünkü siz İç Tüzük'ü ihlal ediyorsunuz.

BAŞKAN – Hayır, hayır, hiç öyle bir şey yok.

FARUK BAL (Konya) – Son cümleyi okuyorum 26'ncı maddenin.

BAŞKAN – E, ne diyor?

FARUK BAL (Konya) – “Üyelerin üçte biri tarafından Komisyona teklif edilecek gündem üzerine de...”

BAŞKAN – Evet, tamam, gündem...

FARUK BAL (Konya) – “...komisyonlar, Başkanlıklarınca toplantıya çağırılır.”

BAŞKAN – Çağırdım mı ben, çağırdım mı ben sizi?

FARUK BAL (Konya) – Benim gündemimle çağıracağsın, kendi gündeminle değil.

BAŞKAN – Tamam, gündem senin, senin gündem zaten, gündem o gündem, gündem senin gündem. Herhâlde siz gündemi... Günde gündem farklı şey, gün ayrı gündem ayrı. Ben mi yanlış biliyorum yani?

FARUK BAL (Konya) – Sen yanlış biliyorsun.

BAŞKAN – Gündemle gün aynı mı yani aynı şey mi? Yahu Allah aşkına yapmayın, kırmayalım birbirimizi.

Evet, tartışmalar burada tamamlanmış, şimdi elimizdeki bu...

FARUK BAL (Konya) – Yani, helal olsun, bitir işi, saati dakikayı boşver!

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, siz yaptınız bakın, siz yaptınız siz.

FARUK BAL (Konya) – Hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet...

BAŞKAN – Hırsızlık, yolsuzluk; mahkemeler ne karar verirse verecektir, bekleyeceğiz. Hırsızlık, yolsuzluk ne varsa, mahkeme ne kararı verirse uyarız ona biz.

Şimdi, değerli arkadaşlar, Anayasa Komisyonu Başkanlığına sunulan, üçte 1 teklifle alakalı olarak...

ATILLA KART (Konya) – Mahkeme bırakmıyorsunuz ortada, mahkeme kalmıyor.

BAŞKAN – Atilla Bey, ben konuşuyorum.

...arkadaşlarımızın teklifi üzerine toplantıyı geç de olsa yapmış olduk ve üç dört saatten beri de usulle alakalı tartışmaları tamamladık.

Burada deniyor ki, yani verilen önergede: “Esas Komisyon çalışmasını tamamlamış, işi sonuçlandırmış, hatta raporunu da yazmış, Meclis Başkanlığına verilmiş, rapor da basılmıştır. Konusu kalmadığından pratik bir netice doğurmayacağı düşüncesiyle bu toplantının sürdürülür anlamı kalmamıştır.”

Şimdi, bu çerçevede, biz bunu oylamaya sunacağız. Eğer “Bu toplantıya devam edelim.” dersek ederiz, “Etmeyelim.” dersek o zaman zaten sonuç bitmiş olacak.

FARUK BAL (Konya) – Çok demokratik...

BAŞKAN – Hayır, benim yapacak başka bir şeyim yok.

Evet, bu çerçevede, toplantının sürdürülmesi konusunda toplantı devam etsin diyenler... Devam etmesin diyenler... Evet, toplantı devam etmeyecektir, burada bitmiştir.

Çok teşekkür ediyorum.

İnşallah bundan sonraki toplantıda beraber bulunuruz.

ADALET BAKANİ BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Efendim...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, teşekkür konuşması mı yapacaksın? Buyur.

Hayır, söz talep edince, herhâlde öyle bir şey var zannettim.

ATILLA KART (Konya) – Sayın Bakanın yapacağı açıklamalar vardı.

BAŞKAN – Bir saniye, bir saniye...

ADALET BAKANİ BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Ben, tabii, Komisyonun değerli üyelerine teşekkür ediyorum ancak toplantı bittiği için sadece bir hususa değinmek istiyorum, o da şu: Adalet Bakanlığına gelen dosyalar üzerinde bizim bir inceleme yapmamız söz konusu değildir, onlarla ilgili dosyaların içerisine bakmamız söz konusu değildir. Böyle bir çalışma da Adalet Bakanlığı tarafından yapılmıyor. Zaten yasal olarak da bunun yapılabilme imkânı yoktur. Bu dosyalar Bakanlığımızdan gönderilecektir, bunu ifade etmek istedim.

Teşekkür ediyorum.

ATILLA KART (Konya) – 15 gündür niye bekliyoruz Sayın Bakan?

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz.

Tekrar görüşmek üzere. Hepinize iyi akşamlar diliyorum.

Kapanma Saati : 19.11